

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtišanu:	bez piesūtišanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā) par Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13	Par atsevišķu numuru 10

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili, 2. ist. Tālrunis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili, 1. ist. Tālrunis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīnām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligat. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

45. №

Ceturtdien, 1937. g. 25. februārī

Divdesmitais gads

Civillikums. (4. turpinājums.)

Likums par nekustama īpašuma atsavināšanu Rīgas pilsētā.

Civillikums.

(4. turpinājums.)

Ceturtnā nodaļa.

Servitūti.

PIRMĀ APAKŠNODAĻA.

Vispārīgi noteikumi.

1130. Servitūts ir tāda tiesība uz svešu lietu, ar kuru īpašuma tiesība uz to ir lietošanas ziņā aprobežota kādai noteiktai personai vai noteiktam zemes gabalam par labu.

1131. Servitūts, kas nodibināts par labu noteiktai fiziskai vai juridiskai personai, ir personālservitūts; servitūts, kas nodibināts par labu kādam noteiktam nekustamam īpašumam, tā ka to izlieto katreizējais tā īpašnieks, ir reālservitūts.

1132. Ja rodas šaubas par servitūta apmēru, tas arvien pieņemams vismazākā apmērā.

1133. Kalpojošā nekustamā īpašuma īpašniekam jāatvēr servitūta izlietošanai arī visas tās blakus tiesības, bez kurām nav iespējams izlietot galveno tiesību, kaut arī no šīm blakus tiesībām izrietētu atkal sevišķs servitūta veids. Šīs blakus tiesības izceļas kopā ar galveno un kopā ar to arī izbeidzas.

1134. Servitūts arvien apgrūtina tikai pašu lietu, bet ne tās īpašnieku, kādēļ arī par servitūtu nevar būt lietas īpašnieka personisks pienākums.

1135. Servitūtam jādod labums tā izlietošanai.

1136. Servitūti ir, izņemot lietojuma tiesību, nedalāmas tiesības.

1137. Servitūta faktiskā izlietošana var būt aprobežota kā laika, tā arī vietas vai izlietošanas veida ziņā, tā tad var attiekties arī tikai uz kādu nekustamā īpašuma daļu.

1138. Servitūtu var valdīt servitūta tiesību izlietojot.

1139. Katram, kam pieder servitūta tiesība, jāizlieto tā taisnprātīgi, saudzot pie tam pēc iespējas cita īpašuma tiesību.

1140. Kalpojošās lietas īpašnieks savkārt nedrīkst servitūta izlietošanai likt ceļā nekādus šķēršļus: viņam jāļauj tam darīt visu, bez kā servitūta tiesību nebūtu iespējams sekmīgi izlietot, kaut arī tas nebūtu istais servitūta priekšmets.

OTRĀ APAKŠNODAĻA.

Reālservitūti.

I. Vispārīgi noteikumi.

1141. Katra reālservitūta pastāvēšanai vajadzīgi divi nekustami īpašumi, no kuriem viens apgrūtināts otram par labu; pirmais ir saistītais jeb kalpojošais, otrais tiesīgais jeb valdošais.

1142. Reālservitūtus var nodibināt arī tā, ka tie pieder tikai noteiktām personām. Tādi servitūti uzskatāmi par personālservitūtiem, un tiem piemērojami šo pēdējo noteikumi.

1143. Servitūti ir vai nu ēku, vai lauku servitūti, raugoties pēc tam, vai valdošais nekustamais īpašums ir ēka (vienalga, vai uz laukiem, vai pilsētā), vai zeme (lauks, tīrums, plava, pagalmi, dārzi u. t. l.).

1144. Valdošam un kalpojošam nekustamam īpašumam jāatrodas savā starpā tādā stāvoklī, ka pēdējais patiesi var nest pirmajam no servitūta gaidāmo labumu. Tomēr nav nepieciešams, lai to robežas saietu kopā.

1145. Katrs reālservitūts ir tiktāl nešķījami saistīts ar valdošo nekustamo īpašumu, ka viņu nevar atsevišķi no tā ne atsavināt, ne nodot trešās personas lietošanā.

1146. Kalpojošam nekustamam īpašumam jādod labums valdošam ne tikai nejausi vai uz kādu laiku, bet ar savām pastāvīgām īpašībām.

1147. Servitūta apmēru noteic valdošā nekustamā īpašuma labums un vajadzība, tā ka izlietot servitūtu pāri par šo apmēru nedrīkst, ja vien to nodibinot vai vēlāk nav norunāts citādi.

1148. Piešķirot servitūtu, kalpojošā nekustamā īpašuma īpašnieks nezaudē tiesību pašam izlietot šajā servitūtā ietilpstošo tiesību, un viņš var pat piešķirt līdzīgu tiesību vairākiem, ja vien ar to netraucē jau pastāvošo servitūtu.

1149. Katrs servitūts attiecas uz visām kā valdošā, tā arī kalpojošā nekustamā īpašuma daļām.

1150. Ja servitūtu var, netraucējot tā izlietošanu, tikpat labi izlietot kādā kalpojošā nekustamā īpašuma daļā, kā visā tajā, tad pēdējā īpašniekam ir tiesība noteikt servitūta tiesības izlietošanai zināmu nekustamā īpašuma daļu.

1151. Ja servitūta izlietošanai vajadzīgs uzturēt un izlabot kalpojošo lietu, tad tas jā dara servitūta izlietošanai.

Piezīme. Izņēmums no šā noteikuma norādīts 1175. pantā.

1152. Ja valdošo nekustamo īpašumu sadala, tad servitūtu joprojām patur visas atsevišķās daļas, ja vien tas jau pirms sadalījuma nav piederējis tikai vienai no tām; pēdējā gadījumā servitūts arī turpmāk paliek tai vienai pašai. Izlietot servitūtu var arī tāda daļa, kas atrodas attālāk no kalpojošā nekustamā īpašuma, ja šās daļas īpašnieks iegūst no starpā esošā nekustamā īpašuma īpašnieka ceļa tiesību, vai kādu citu servitūtu, kas viņam dod iespēju izlietot iepriekš minēto.

1153. Valdošā nekustamā īpašuma atsevišķu daļu (1152. p.) īpašības un vienas vai otras daļas lielāka vajadzība pēc servitūta pašas par sevi nav jāņem vērā; tomēr visi atsevišķo daļu īpašnieki kopā nedrīkst izlietot servitūtu pāri par to apmēru, kādā to agrāk izlietojis visa šā nekustamā īpašuma īpašnieks, un citādā ziņā viņiem jāievēro 1147. panta noteikums.

1154. Ja sadala kalpojošo nekustamo īpašumu, tad uz to gulošais servitūts paliek uz visām tā daļām, ja vien tas pirms sadalīšanas nav gulies tikai uz vienu atsevišķu daļu un ja servitūtu pēc tā rakstura var izlietot katrā atsevišķā daļā.

II. Atsevišķie lauku servitūti.

1155. Lauku servitūti, kuriem pastāv sevišķi noteikumi, ir: ceļa un ūdens lietošanas. Citi lauku servitūti pakļauti vispārējiem servitūtu noteikumiem.

1. Ceļa servitūts.

1156. Ar ceļa servitūtu var piešķirt tiesību: 1) uz kājceļu, 2) uz lopu ceļu, un 3) uz braucamo ceļu.

1157. Tiesība uz lopu ceļu nedod tiesību lopus gar to ganīt.

1158. Ja nodibinot ceļa servitūtu nekas nav teikts par ceļa platumu, tad kājceļam jābūt vienu metru, bet lopu ceļam vai braucamam ceļam vismaz četri ar pusi metrus platumam.

1159. Ceļa servitūtam pakļauta katra kalpojošā zemes gabala daļa. Tomēr šā servitūta izlietošanai, ja nav bijis norunāts pretējais, jāprobežojas ar vienu noteiktu ceļu, kuru viņš gan pats drīkst izvēlēties, bet pēc iespējas saudzīgi.

Ja ceļa servitūts nodibināts ar testamentu, sīkāk neapzīmējot vietu, tad vietas un ceļa virziena izvēle piekrit servitūta nesējam, kas tomēr nedrīkst rīkoties pie tam tīši par jaunu otru pusei.

1160. Nodibinot ceļa servitūtu, tajā ietilpstošās tiesības var visādi aprobežot.

1161. Pie ceļa servitūtiem pieder arī tiesība braukt pa kaimiņa zemes gabala robežās esošiem ūdeņiem.

2. Ūdens lietošanas servitūts.

1162. Ūdens lietošanas servitūti, ir: 1) ūdensvada, 2) ūdens smelšanas, 3) lopu dzirdināšanas tiesība.

1163. Ūdensvada servitūts dod tiesību pievadīt sev ūdeni no sveša avota vai no citiem svešiem ūdeņiem, vai caur svešu zemi, vai arī tiesību novadīt ūdeni no sava zemes gabala caur kaimiņa zemi.

1164. Ūdensvada servitūtu var nodibināt, kaut arī kalpojošā zemes gabalā vēl nebūtu ūdens, dodot kādam tiesību tajā ūdeni uzmeklēt un pēc tam, ja viņš avotu atrastu, to novadīt uz savu zemes gabalu.

1165. Ja ūdensvada virziens, servitūtu nodibinot, nav sīkāk noteikts, tad šā virziena izvēle notiek pēc 1159. panta noteikumiem. Tomēr aizliegts virzīt ūdensvadus caur tādām vietām, kurās servitūta nodibināšanas laikā atrodas ēkas, koki vai dārzi.

1166. Kam ir tiesība pievadīt vai novadīt ūdeni, tas drīkst to darīt tikai ar caurulēm vai grāvjiem; bet ierīkot šim nolūkam izmūrētus grāvjus var tikai ar servitūta nesēja piekrišanu.

1167. Ja vairākiem personām pieder tiesība pievadīt sev ūdeni no viena un tā paša avota, un ūdens viņu visu vajadzībām nepietiek, tad šā servitūta izlietošana viņiem savā starpā samērīgi jāsadala.

1168. Ūdens smelšanas servitūts dod tiesību smelt ūdeni savām vajadzībām no svešā zemes gabalā esošas upes, akas vai cita ūdenskrājuma.

1169. Kam ir tiesība smelt ūdeni, tam līdz ar to ir arī kājceļa tiesība.

1170. Dzirdināšanas servitūts dod tiesību dzirdināt savus lopus uz svešas zemes.

1171. Ar dzirdināšanas servitūtu vienmēr savienota arī lopu ceļa tiesība.

III. Atsevišķie ēku servitūti.

1172. Ēku servitūti, par kuriem pastāv sevišķi noteikumi, ir šādi:

- 1) atbalsta tiesība,
- 2) iebūves tiesība,
- 3) pārkaru būves tiesība,
- 4) notekas tiesība,
- 5) izlejas tiesība,
- 6) augstākas būves tiesība,
- 7) gaismas tiesība,
- 8) skata tiesība.

Šie servitūti, ja par tiem likumā vai tos nodibinot nav noteikts citādi, apspriežami pēc vispārējiem servitūtu noteikumiem. Bez augšā minētiem, var nodibināt vēl arī citus servitūtus, kad viens no kaimiņiem atsakās otram par labu no aprobežojumiem, kas pēdējam uzlikti attiecībā uz būvēm.

1173. Ēkām par labu var nodibināt arī tādus servitūtus, kas pēc vispārēja noteikuma uzskatāmi par lauku servitūtiem, un proti, ceļa un ūdens servitūtus.

1. Atbalsta tiesība.

1174. Šis servitūts dod tiesību atbalstīt savu ēku uz kaimiņam piederošas sienas, mūra, staba vai velves.

1175. Ja nav citādu noteikumu, kalpojošās ēkas īpašniekam atbalsti jāuztur kārtībā un jāizlabo.

1176. Ja rodas šaubas par izlabošanas veidu un ja par to nekā nav noteikts servitūtu nodibinot, šo jautājumu izšķir pēc tā stāvokļa, kādā atbalsts atradies servitūta nodibināšanas laikā.

1177. Pa atbalsta izlabošanas laiku par ēkas atbalstīšanu jāgādā servitūta izlietojamam uz savu rēķinu.

1178. Ja īpašnieks atteicas no īpašuma tiesības uz kalpojošo ēku, sienu vai mūri, tad ar to viņš atsavinās no pienākuma tos izlabot un vispār no servitūta.

2. Iebūves tiesība.

1179. Šis servitūts dod tiesību iestiprināt kaimiņa sienā vai mūrī atsevišķus baļkus, akmeņus, dzelzs stieņus vai skavas, ciktāl tas nerunā pretim būvnoteikumiem.

1180. Šā servitūta izlietojums var par nederīgiem kļuvošos baļkus, akmeņus u. t. t. atvietot ar jauniem, bet nedrīkst tos vēlāk iestiprināt lielākā skaitā, nekā viņam sākumā bijis atļauts.

3. Pārkaru būves tiesība.

1181. Šis servitūts dod tiesību pietaisīt savai ēkai izbūvi vai piebūvi, kas pārkaras pār kaimiņu zemes gabalu.

4. Notekas tiesība.

1182. Šis servitūts dod tiesību novadīt ūdeni no savas ēkas jumta uz kaimiņa zemes gabalu, kā nopilējumu veidā, tā arī pa caurulēm.

1183. Šās tiesības izlietojums nedrīkst nodarīt zaudējumus kalpojošam zemes gabalam, nevajadzīgi izbīdot savas caurules vai jumta reni un pārgrozot to virzienu.

1184. Tas, kam jāpielaiž no kaimiņa ēkas noteka, nedrīkst to aizbūvēt, bet tas, kam ir notekas tiesība, nedrīkst savkārt izdarīt savā ēkā vai jumtā nekādas pārmaiņas, ar kurām noteka pastiprinātos vai tās pirmējais virziens pārgrozītos.

5. Izlejas tiesība.

1185. Šis servitūts dod tiesību novadīt netīru ūdeni svešās robežās vai caur tām.

1186. Tiesīgā persona nedrīkst izlietot šo servitūtu netīrumu un smirdošu šķidrumu novadīšanai. Tos drīkst novadīt tikai pa apakšzemes kanāliem, kurus var ierīkot pa svešu zemi tikai uz sevišķa servitūta pamata.

6. Augstākas būves tiesība.

1187. Augstākas būves tiesību, ciktāl tas nerunā pretim būvnoteikumiem var nodibināt:

1) tā, ka tās izlietojamam atļauts celt augstāku būvi, nekā viņš pēc vispārējiem noteikumiem drīkstētu savam kaimiņam par jaunu;

2) tā, ka šās tiesības izlietojums var aizliegt kaimiņam celt tik augstu būvi, kā viņš pēc likuma to varētu.

7. Gaismas tiesība.

1188. Gaismas tiesību var nodibināt, piešķirot tiesību:

- 1) turēt kaimiņa sienā vai mūrī logus vai gaismas caurumus,
- 2) ietaisīt logus vai gaismas caurumus savā sienā vai mūrī cieši pie kaimiņa robežas, vai tuvāk pie tās nekā likumā atļauts (1091. p.),
- 3) aizliegt kaimiņam aizbūvēt gaismai priekšā kādu ēku.

8. Skata tiesība.

1189. Šis servitūts dod tiesību aizliegt ar servitūtu saistītam visu to, kas servitūta izlietojamam atņem brīvu skatu.

TREŠĀ APAKŠNODALA.

Personālservitūti.

1. Lietojuma tiesība.

1. Vispārīgi noteikumi.

1190. Lietojums ir kādam piešķirta tiesība saņemt labumu no svešas lietas, to lietojot un dabūjot no tās augļus.

1191. Par lietojuma priekšmetu var būt visāda manta.

1192. Ja lietojumā piešķirta nenoteikta lietas daļa, tad jāpieņem, ka lietojumā nodota puse no tās.

Ja lietojuma tiesība sadalīta starp vairākām personām, nenoteicot katras atsevišķas personas daļas apmēru, tad šī tiesība pieder viņām visām vienlīdzīgās daļās.

1193. Lietojums var būt parasts vai ārkārtējs, atkarībā no tam, vai lietojumā nodotā lieta ir patērējama, vai ne.

1194. No lietojuma tiesības izrietošās tiesiskās attiecības noteic vispirms katram atsevišķam gadījumam paredzētie noteikumi, tā ka tās nodibinātājs var šo tiesību visādi aprobežot un pārgrozīt, ja vien tas nerunā pretim lietojuma būtībai. Ja tādu atsevišķu noteikumu nav, tad piemērojami sekojošo pantu noteikumi.

2. Parastā lietojuma tiesība.

1195. Lietotājam ir tiesība uz visiem augļiem, ienākumiem un labumiem, kādus var dot lietojumā nodotā lieta. Šās tiesības apmērs nav noteicams pēc lietotāja vajadzībām, bet viņš var izlietot lietu arī peļņai.

1196. Nekustama īpašuma lietojums attiecas uz tā pieaugumiem tikai tad, kad tie tieši saistīti ar galveno lietu.

1197. Lietotājs nevar prasīt sev apslēptu mantu, ko atrod viņa lietojamā zemes gabalā.

1198. Nav nekādas starpības, vai lietas augļi radušies paši no sevis, vai ražoti apstrādājot, nedz arī vai to rašanās cēlonis iestājies tikai lietotāja laikā, vai arī bijis jau agrāk.

1199. Zemes lietojums aptver arī tās piederumus, servitūtus, inventāru, akmeņu lauztuves, kaļķu un smilšu bedres, kā arī dažādus izrakumus, medības un zveju.

1200. Ja pie lietojamās zemes pieder mežs, tad lietotājs var cirst tajā kokus tikai tādā daudzumā, kāds vajadzīgs saimniecībai, bet ja lietojums tieši attiecas uz mežu, tad lietotājs var cirst tajā kokus, ievērojot visus mežkopības noteikumus, nevien apkurināšanai un būvēm, bet arī pārdošanai.

Ja lietojamā zemes gabala mežs nav nolemts ciršanai, tad lietotājs var izcirst no tā tikai saimniecībai nepieciešamo materiālu sētas mietiem, maikstēm u. t. l., pie tam izlietojot šim nolūkam tikai jaunākās audzes, bet ne lielus kokus.

1201. No kritušiem un vētras lauztiem kokiem meža lietotājs var ņemt tikai tos, kurus viņš būtu drīkstējis nocirst, kamēr tie stāvēja uz celma.

Ja kritušie un vētras lauztie koki pieder īpašniekam, tad viņam tie laikā jānovāc, lai tie nekavētu lietošanu.

1202. Tālāk dot lietojuma tiesības izlietošanu uz zināmu laiku vai kādā daļā citai personai var tikai ar īpašnieka piekrišanu.

1203. Lietotājs nevar lietojuma tiesību atsavināt kādam citam, izņemot īpašnieku.

1204. Lietotājs nevar apgrūtināt lietojamo lietu ar lietu tiesībām.

1205. Lietotājs var nevien saņemt augļus no lietas, bet arī to visādi izlietot, tikai nekaitējot tās būtībai.

1206. Lietotājs nevar darīt neko tādu, ar ko pasliktinās īpašnieka stāvoklis, ne iznīcinot ko derīgu, ne arī izlietojot kalpojošo lietu neatbilstoši tās uzdevumam.

1207. Lietotājs nevar pilnīgi pārveidot un pārtaisīt lietojamo lietu, pat ja ar to varētu padarīt lietu labāku vai pavairot tās ienesību.

Ja lietotājs kalpojošo lietu patvarīgi pārtaisījis, tad viņam pēc īpašnieka pieprasījuma vēl pa lietojuma tiesības laiku uz savu paša rēķinu jāatjauno agrākais stāvoklis, bet ja tas nav iespējams, jāatlīdzina visi zaudējumi.

1208. Lauku nekustama īpašuma lietotājs var izdarīt tajā visādus uzlabojumus, ja vien ar to nepārgrozās tā raksturs un nesamazinās tā uzdevumam atbilstošais ienākums. Ievērojot šo nosacījumu, viņš var ierīkot arī jaunas ietaises un atvērt jaunus ienākuma avotus.

1209. Ēkas lietotājs var arī izdarīt tajā visādus uzlabojumus, ja vien ēka paliek, kā visumā, tā atsevišķās daļās, pēc sava veida un pirmējā rakstura tāda pati kā bijusi. Tādēļ šiem uzlabojumiem jāaprobežojas vienīgi ar pastāvošā uzturēšanu un tādiem izdaiļojumiem, kas nekļūst par pašas ēkas daļu un ko arvien var no tās atkal atdalīt.

1210. Ja lietotājs uz kalpojošās zemes uzceļ kādu ēku, tad pēc lietojuma izbeigšanās ne viņš, ne viņa mantinieki nevar to nojaukt, ja vien viņš nav noteikti sev pielīdzis tādu tiesību.

1211. Kustamas lietas lietotājs nevar pārgrozīt vai izlietot neatbilstoši tās uzdevumam; bet uzlabot un izdaiļot šo lietu viņš var tikai tādā mērā, ciktāl ar to nepārgrozās tās raksturs un pirmējais uzdevums.

1212. Lietotājam jāuztur un jālieto kalpojošā lieta atbilstoši tās uzdevumam, ar čakla un kārtīga saimnieka rūpību.

Ja lietotājs šādu rūpību ievēro, tad viņš neatbild ne par lietas bojāšanos, ne par tās bojā eju, ja tā notikusi lietu pareizi lietojot.

1213. Lietotājam ēkas jāuztur uz savu rēķinu; tomēr šajā ziņā viņam pienākas tikai izdarīt mērenus izlabojumus, bet ne uzlabojumus. Lietotājam ēkas jāapdrošina pret uguni. Pastāvošos izdaiļojumus viņš var uzturēt pēc savas gribas.

1214. Ja lietotājs nepieciešamiem izlabojumiem izdevīs vairāk par lietojuma vērtību, tad viņš var prasīt, lai viņam atmaksā vērtības pārsniegumu.

1215. Ēkas, kas sabrūk no vecuma, lietotājam nav jāatjauno; bet viņš arī nevar prasīt, lai īpašnieks tās izlabo.

1216. Būvēm un izlabojumiem, kas pēc likuma jāizdara īpašniekam, lietotājs dod bez atlīdzības materiālus, kuŗi atrodas lietojamā zemes gabalā.

1217. Nogājušie vai par nederīgiem kļuvošie mājas kustoņi lietotājam jāatvieto no pievairojuma; dārzos nokaltušo koku vietā viņam jāstāda jauni.

1218. Saņemot visus labumus no kalpojošās lietas, lietotājam arī jānes visas ar to saistītās nastas un apgrūtinājumi, izņemot atbildību par parādiem kas guļ uz lietas, bet neizņemot šo parādu procentus.

Visas uz kalpojošo lietu gulstošās reālnastas, nodokļi un nodevas, kā arī kārtējās un ārkārtējās piegādes, apdrošināšanas prēmijas, uztura devumi u. t. l., jānes un jāpilda lietotājam.

1219. Kad beidzies lietojuma termiņš, lietotājam vai viņa mantiniekiem jāatdod lieta īpašniekam atpakaļ dabā un tādā stāvoklī, kādā tai vajaga būt pēc kārtīgas lietošanas.

1220. Lietotājam jānodrošinājums tikai tad, ja tas noteikti norunāts lietojumu nodibinot.

1221. Īpašnieks nevar nekādā ziņā kavēt lietotāju viņa tiesību kārtīgā izlietošanā, un tādēļ, nezaudējot tiesību visās pārējās attiecībās rīkoties ar savu īpašumu, viņš nevar darīt neko tādu, kas ierobežotu lietotāja tiesības vai kā citādi viņam kaitētu.

1222. Kalpojošās lietas īpašnieks nevar tajā neko pārgrozīt pret lietotāja gribu, piemēram, celt uz kalpojošā zemes gabala kādu ēku, izbūvēt augstāku jau pastāvošu ēku u. t. l.

1223. Tāpat īpašnieks nevar ne apgrūtināt kalpojošo zemes gabalu, lietotājam par jaunu, ar servitūtiem, ne arī atteikties no zemes gabalam piederoša servitūta.

1224. Īpašnieks nevar no lietojumā esoša zemes gabala neko ne saņemt, ne aizvākt, kas pie tā pieder, lai tā būtu ēka vai arī tikai viņa paša stādīts koks.

3. Ārkārtējā lietojuma tiesība.

1225. Ja lietojumā dotas patērējamas lietas, tad lietotājs no to saņemšanas brīža kļūst par šo lietu īpašnieku un viņam tikai ir pienākums, pēc lietojuma izbeigšanās, atdot atpakaļ tajā pašā daudzumā tās pašas šķiras un tā paša labuma lietas vai arī atlīdzināt to vērtību.

1226. Ja lietojuma priekšmets ir pienākošies kapitāli vai citādi prasījumi, tad lietotājam pieder tiesība nevien saņemt ienākumus no prasījuma, bet arī atprasīt pašu kapitālu, kad tam pienācis termiņš.

II. Dzīvokļa tiesība.

1227. Dzīvokļa tiesība ir lietu tiesība lietot par dzīvokli svešu māju, tomēr nekaitējot pašai mājai.

1228. Persona, kam pieder dzīvokļa tiesība, var atdot telpas citiem vienīgi ar īpašnieka piekrišanu.

1229. Dzīvokļa tiesība, kas piešķirta vairākām personām kopīgi, paliek spēkā pilnā apmērā tik ilgi, kamēr ir dzīvs kaut viens šās tiesības izlietotājs.

1230. Izdevumi par dzīvoklim nepieciešamiem izlabojumiem un citas nastas jānes dzīvokļa tiesības izlietotājam.

CETURTĀ APAKŠNODAĻA.

Servitūtu nodibināšana.

1231. Servitūtus nodibina:

- 1) ar likumu;
- 2) ar tiesas spriedumu;
- 3) ar līgumu vai testāmentu.

1232. Ar līgumu vai testāmentu iegūt nekustamam īpašumam par labu servitūtu vai arī viņu ar to apgrūtināt var tikai viņa īpašnieks.

Ja valdošais vai kalpojošais nekustamais īpašums pieder vairākām personām kopīgi, tad servitūta nodibināšanai nepieciešama viņu visu piekrišana.

1233. Servitūtus var kā iegūt, tā arī uzlikt vēl neesošai lietai, piemēram, mājai, kuŗu nodomāts būvēt, uzmeklējamam avotam u. c.

1234. Nekustamam īpašumam, kas jau nes servitūtu, drīkst uzlikt jaunu tikai tad, kad no tam nevar rasties nekāds zaudējums agrākajam.

Ja uz nekustamu īpašumu guļ hipotēkas, tad uzlikt tam servitūtu, kas aprobežo hipotēkāro kreditoru tiesības, var tikai ar viņu piekrišanu.

1235. No servitūta izrietošā lietu tiesība ir nodibināta un spēkā abām pusēm, t. i. valdošā un kalpojošā nekustamā īpašuma īpašniekiem, tikai pēc servitūta ierakstīšanas zemes grāmatās; līdz tam laikam viņu starpā pastāv vienīgi personiska saistība, kuŗas ierakstīšanu zemes grāmatās var tomēr prasīt katra puse, ja vien izpildīti visi citi servitūtam nepieciešamie noteikumi.

1236. Bez tam pilsētās katrs servitūta nodibināšanas līgums, kas noslēgts starp kaimiņiem ceļot no jauna vai sākot pārbūvēt ēku, ir spēkā tikai tad, ja tas uzrādīts attiecīgā iestādē un atzīts par saskanošu ar pastāvošiem būvniecības noteikumiem.

PIEKTĀ APAKŠNODAĻA.

Servitūtu izbeigšanās.

I. Vispārīgie izbeigšanās pamati.

1237. Kā personālie, tā reālie servitūti izbeidzas:

- 1) ar atteikšanos no tiem;
- 2) ar tiesības un pienākuma sakritumu vienā personā;
- 3) ar kalpojošās vai valdošās lietas bojā eju;
- 4) ar atceļoša nosacījuma iestāšanos vai termiņa notecējumu;
- 5) ar izpirkumu;
- 6) ar noilgumu.

1238. Atteikties no piederoša servitūta var vai nu noteikti ar līgumu, ar kuŗu servitūta izlietotājs pārved to atpakaļ uz kalpojošās lietas īpašnieku, vai klusējot, ar to, ka servitūta izlietotājs piekrit tādai kalpojošās lietas īpašnieka darbībai, ar kuŗu servitūta izlietošana nav savienojama.

Ja servitūta izlietotājs tikai nerunā pretim tādai darbībai, ar kuŗu servitūta lietošana kļūst neiespējama, vai klusēdams pacieš šādu darbību, tad to vēl nevar atzīt par atteikšanos no servitūta. Bet ja minētā darbība pastāv kādas ēkas celšanā un servitūta izlietotājs, to zinādams, neprotē likumīgā kārtībā pirms tās pabeigšanas, tad viņš var prasīt tikai atlīdzību par servitūtu, kas padarīts neiespējams, bet nevar prasīt, lai ēku nojauc.

1239. Ja valdošais nekustamais īpašums pieder vairākām personām, tad, lai atteikšanās būtu spēkā, vajadzīga viņu visu piekrišana; pretējā gadījumā atteikšanās nesaista arī tos, kas to izteikuši.

1240. Atteikšanās iztulkojama tās šaurākā nozīmē; ja kāds, kam ir uz vienu un to pašu lietu vairākas servitūta tiesības, atteicas no vienas, tad tāda atteikšanās neattiecas uz pārējām.

1241. Ja īpašuma tiesības uz valdošo un kalpojošo nekustamo īpašumu sakrīt vienā personā tikai uz zināmu laiku, tad tam notekot servitūts atkal atjaunojas, ja vien nav noteikts citādi; bet ja sakrītums ir bez nosacījuma un bez termiņa, tad arī servitūts izbeidzas uz visiem laikiem.

Ja tikai kāda valdošā vai kalpojošā nekustamā īpašuma daļa ir savienota ar otru, tad attiecībā uz nesavienoto daļu servitūts joprojām paliek spēkā.

Ja kalpojošais nekustamais īpašums pieder vairākām personām kopīgi, tad valdošā un kalpojošā nekustamā īpašuma savienošana izbeidz servitūtu tikai tajā gadījumā, kad visi kalpojošā nekustamā īpašuma īpašnieki kopīgi ieguvuši valdošo.

1242. Servitūts, kas izbeidzies ar kalpojošā vai valdošā nekustamā īpašuma bojā eju, atkal atjaunojas, ja atjauno šo nekustamo īpašumu, kaut arī līdz tam jau būtu notecējis laiks, kuŗā servitūts izbeidzas ar noilgumu.

1243. Ja kalpojošā nekustamā īpašumā notikusi tikai pārmaiņa, pēc kuŗas servitūta tiesības izlietošana joprojām ir iespējama, tad tā servitūtu neizbeidz.

1244. Ja servitūts atvēlēts no zināma termiņa, tad kalpojošā nekustamā īpašuma īpašnieks nedrīkst saīsināt lietošanas laiku, novilcinot tā piešķiršanu. Pretējā gadījumā servitūta izlietotājs gan nevar prasīt noteiktā laika pagarinājumu, bet viņš var prasīt atlīdzību par zaudējumiem sakarā ar novilcinājumu.

1245. Ja personālservitūts noteikts uz tik ilgu laiku, kamēr kāda trešā persona sasniedz zināmu vecumu, bet pa tam šī trešā persona nomirst, šo vecumu nesasniedzusi, tad servitūta izlietotājs patur savu lietojuma vai dzīvokļa tiesību līdz noteikto gadu notecējumam.

1246. Ja personālservitūta termiņš nolikts līdz tam laikam, kad iestātos zināms nosacījums attiecībā uz kādu trešo personu, bet šī persona pirms nosacījuma iestāšanās nomirst, tad servitūta izlietotājs patur savu tiesību uz visu mūžu.

1247. Ja kādas lietas lietojuma tiesība novēlēta tā, lai tā sāktos tikai iestājoties zināmam nosacījumam vai termiņam, tad mantinieks drīkst piešķirt lietojuma tiesību uz tādu lietu trešai personai tikai tik ilgi, kamēr nav iestājies apzīmētais nosacījums vai termiņš.

1248. Ja tas, kam testāmentā novēlēta lietojuma tiesība, nomirst pirms varbūtēji noteiktā termiņa notecējuma vai varbūtēja nosacījuma iestāšanās, bet šai tiesībai jāpāriet uz trešo personu tikai pēc minētā termiņa notecējuma vai minētā nosacījuma iestāšanās, tad īpašnieks nav spiests piešķirt lietojuma tiesību šai trešai personai pirms šā laika.

1249. Izpirt servitūtu, atlīdzinot tā izlietotājam, var tikai abām pusēm savstarpēji vienojoties, bet ne pēc vienas puses pieprasījuma.

Pat servitūta nelietīga izlietošana nedod kalpojošās lietas īpašniekam tiesību prasīt tā izpirkšanu; servitūts neizbeidzas ne tādas nelietīgas izlietošanas dēļ, ne arī tādēļ, ka servitūta tiesības izlietotājs izvairās izpildīt savus pienākumus.

1250. Servitūts izbeidzas ar noilgumu, ja tiesīgais to labprātīgi desmit gadu laikā nav lietojis personīgi vai caur citām personām.

Tāds servitūts, ko var izlietot tikai pārgadiem vai pārmēnešiem, vai arī tikai zināmos gada laikos, izbeidzas neizlietošanas dēļ pēc divkārtīga termiņa notecējuma.

Lai ar noilgumu izbeigtos ēku servitūts, ir vēl vajadzīgs, ka valdošā nekustamā īpašuma īpašnieks būtu pielaidis kalpojošā kautko tādu, kas pavisam nav savienojams ar servitūta izlietošanu.

1251. Ja tikai viens kopīpašnieks pa noilguma laika tecējumu nav izlietojis servitūtu, tad tas ar noilgumu neizbeidzas.

1252. Ja kāds servitūtu izlietojis pa daļai, tad ar to servitūts ir pret noilgumu aizsargāts pilnā apjomā.

1253. Izņēmums no šā noteikuma (1252. p.) paredzēts lietojuma tiesībai: ja tās izlietotājs pa visu likumīgo noilguma laiku ir to izlietojis tikai pa daļai, tad neizlietotā daļā šī tiesība izbeidzas.

1254. Ja kādu servitūtu izlieto pavisam citādi nekā pieņaktos, tad tas pielīdzināms tā neizlietošanai.

1255. Ja servitūts nav izlietots dabisku vai paša kalpojošās lietas īpašnieka radītu šķēršļu dēļ, tad pa tāda šķēršļa pastāvēšanas laiku noilguma tecējums apstājas.

1256. Ar noilgumu neizbeidzas:

- 1) dzīvokļa tiesība;
- 2) pārgadēja lietojuma tiesība;
- 3) pieejas tiesība kapsētai.

II. Personālservitūtu sevišķie izbeigšanās veidi.

1257. Personālservitūti nepāriet uz to izlietotāja mantiniekiem, bet ar viņa nāvi izbeidzas.

1258. Ja šādu servitūtu jau no paša sākuma ar līgumu vai ar testāmentu piešķir arī izlietotāja mantiniekiem, tad nodibinājums uzskatāms par divkārtu vai atjaunotu, tā ka servitūts pāriet uz mantinieku jau uz viņa paša tiesības, bet ne uz mantojuma tiesības pamata.

Šādā gadījumā servitūts arvien izbeidzas, ja nomirst servitūta izlietotāja tuvākais likumiskais vai testāmentārais mantinieks, un uz citiem viņa mantiniekiem nepāriet.

1259. Ja servitūts nodibināts juridiskai personai par labu bez noteikta termiņa, tad tas izbeidzas ne agrāk kā notekot simts gadiem, ja vien pati juridiskā persona nav agrāk izbeigusies.

Piektā nodaļa.

Reālnastas.

PIRMĀ APAKŠNODAĻA.

Vispārīgi noteikumi.

1260. Reālnasta ir uz nekustamu īpašumu gulošs pastāvīgs pienākums atkārtoti dot noteiktus izpildījumus naudā, graudā vai kļaušās.

1261. Pienākums nest uz nekustamu īpašumu gulošu reālnastu jau ar pašu iegūšanu pāriet uz katru šā nekustamā īpašuma ieguvēju, tā ka viņam nav vajadzīgs to noteikti uzņemt.

1262. Nekustama īpašuma pārdošana izolē neizbeidz uz to gulošo reālnastu.

1263. Kalpojošam nekustamam īpašumam un tā īpašniekam var uzlikt reālnastu tiklab kādai fiziskai vai juridiskai personai, kā arī citam nekustamam īpašumam par labu.

1264. Reālnasta, kas nodibināta nekustamam īpašumam par labu, nav no tā atdalāma un ir atsavinājama tikai kopā ar to.

1265. Kādai personai par labu nodibinātu reālnastu šī persona var atdot citam, ja reālnasta ar to nekļūst lielāka vai grūtāka.

1266. Vairāki kalpojošā nekustamā īpašuma īpašnieki atbild tiesīgai personai par reālnastu solidāri, tā ka viņa var no katra no tiem prasīt visas nastas izpildījumu.

Ja kalpojošo nekustamo īpašumu sadala, tad reālnasta joprojām paliek uz visām tā daļām, ja vien tiesīgā persona pati nav noteikti piekritusi nekustamā īpašuma un uz to gulošās reālnastas sadalīšanai.

1267. Kalpojošā nekustamā īpašuma īpašnieks var atsavināties no atbildības par reālnastu, atstājot nekustamo īpašumu.

1268. Par reālnastas parādiem atbild nekustamais īpašums, un tādēļ katram tā jaunam īpašniekam jānomaksā šie sava priekšgājēja parādi, bet ne vairāk kā par trim gadiem pirms tā pārejas.

1269. Nodibinot konkursu par kalpojošā nekustamā īpašuma īpašnieku, šā īpašuma tekošās reālnastas uzpemas konkursa masa.

OTRĀ APAKŠNODAĻA.

Reālnastu nodibināšana un izbeigšanās.

I. Reālnastu nodibināšana.

1270. Reālnastas nodibina ar likumu, līgumu vai testāmentu. Ja reālnasta nodibināta ar līgumu vai ar testāmentu, tad tā iegūst spēku pret trešām personām tikai tad, kad to ieraksta zemes grāmatās uz kalpojošo nekustamo īpašumu.

II. Reālnastu izbeigšanās.

1271. Reālnastas izbeidzas ar tiesības un pienākuma sakritumu vienā personā.

Sakritumam izbeidzoties, reālnasta vairs neatjaunojas, ja vien nav tieši norunāts pretējais.

1272. Reālnastas var izbeigt arī ar līgumu un ar reālnastas izlietotāja pēdējās gribas rīkojumu vai kādu citu viņa vienpusēju gribas izteikumu.

1273. Ar kalpojošā nekustama īpašuma bojā eju pati no sevis izbeidzas arī reālnasta.

1274. Ar noilgumu izbeidzas tiesība uz termiņa maksājumiem vai pienākumiem, ja tie nav pieprasīti desmit gadu laikā.

1275. Uz pašu reālnastu, ja tā ierakstīta zemes grāmatās, noilgums neattiecas.

1276. Ja ar likumu, līgumu vai vienpusēju gribas izteikumu vienu reālnastu graudā vai klaušas atvieto ar kādu citu vai pārvērš naudā, tad jāpieņem, ka agrākā nasta ir izbeigusies un tās vietā radusies jauna.

III. Reālnastu veidi.

1277. Reālnastas ir vai nu publiskas, vai privātas.

Arī publiskās reālnastas, pakļautas iepriekšējo (1261.—1276.) pantu noteikumiem.

Sestā nodaļa.

Ķīlas tiesība.

PIRMĀ APAKŠNODAĻA.

Vispārīgi noteikumi.

1278. Ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu (841. p.), uz kuņas pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu.

1279. Ķīlas tiesību par kustamu lietu, ja tā iekļādot nodota kreditora valdījumā, sauc par rokas ķīlu. Nekustamas lietas iekļājumā, nenododot valdījumu, sauc par hipotēku.

Ja kustama vai nekustama augļu nesēja lieta iekļāta tā, ka kreditors to valda un ievāc no tās augļus, tad šādu ķīlu sauc par lietošanas ķīlu.

Piezīme. Ķīlas tiesību uz reģistrētiem jūras tirdzniecības kuģiem nodibina bez kuģa nodošanas ķīlas ņēmēju valdījumā. Šādu iekļājumu sauc par kuģu hipotēku. Sevišķi noteikumi ievietoti kuģu hipotēkas un jūras prasību likumā.

I. Ar ķīlu nodrošinātais prasījums.

1280. Katrā ķīlas tiesībā ir nepieciešams prasījums, par ko ķīla atbild.

1281. Hipotēku var nodibināt kā nodrošinājumu prasījumiem, kas var rasties nākotnē no parādniekam atklāta kredita (kredithipotēka). Ierakstot šo hipotēku zemes grāmatās, jānorāda atklājamā kredita augstākā summa, kuņas apmērā kredithipotēkai arī pieder pirmtiesība no tā laikā, kad tā ieviesta zemes grāmatās.

1282. Nodrošināšanai ar ķīlas tiesību nav vajadzīgs, lai prasījums būtu naudas prasījums, lai tam būtu pienācis termiņš un lai par to varētu celt prasību.

1283. Ķīlas tiesība, kā blakus tiesība, sava spēka ziņā atkarājas no prasījuma spēka. Ja prasījums ir aprobežots, tad arī ķīlas tiesības prasība var būt tikai aprobežota.

1284. Ja prasījums pēc likuma nevar pastāvēt, tad arī tā nodrošināšanai nodibinātā ķīlas tiesība nav spēkā, un ķīlas devējs, ja viņš ķīlu jau būtu nodevis kreditoram, var to prasīt atpakaļ.

1285. Ķīlas tiesība nevar pārsniegt to prasījumu, par kuņu tā atbild. Pilnīgi nolīdzinot pēdējo, izbeidzas arī pirmā.

1286. Ķīlas tiesība paliek spēkā tik ilgi, kamēr pilnīgi apmierināts kreditors, kuņam tādēļ ķīla atbild pēc daļas samaksas arī par vēl nesamaksāto parāda daļu.

1287. Ja prasījums nodrošināts ar ķīlas tiesību uz vairākām lietām un nolīdzināts tikai pa daļai, tad kreditors patur ķīlas tiesību uz visām iekļātām lietām, tāpēc ka katrā no tām visā sastāvā atbild par viņa prasījumu.

1288. Ja kreditors pēc nāves atstāj vairākus mantniekus, tad katrs no tiem var izlietot mantojuma atstājēja nodibināto ķīlas tiesību pilnā apmērā, bet prasīt samaksu no parādnieka var tikai par savu mantojuma daļu.

1289. Ja ar ķīlas tiesību nodrošināts terminēts prasījums, tā stājas gan tūlīt spēkā, bet, kamēr nav pienācis noteiktais termiņš, kreditors nevar meklēt nolīdzinājumu no iekļātās lietas.

Kad ar ķīlas tiesību nodrošināts nosacīts prasījums, tā pa nosacījuma svārstības laiku nav spēkā. Bet tiklīdz nosacījums iestājies, ķīlas tiesība uzskatāma par radušos jau tās nodibināšanas laikā. Ja tomēr nosacījums ir tāds, ka to nevar izpildīt bez parādnieka gribas, tad ķīlas tiesība stājas spēkā tikai no tā laika, kad nosacījums iestājies.

Ja nosacījums vai termiņš noteikts nevis prasījumam, bet tikai pašai ķīlas tiesībai, tad tā stājas spēkā tikai no tā laika, kad nosacījums vai termiņš iestājies.

1290. Ja nav noteikti norunāts pretējais, ķīlas tiesība nodrošina nevien galveno prasījumu, bet arī ar to saistītos blakus prasījumus. Hipotēku pirmtiesību noteic pēc to ieviešanas laika zemes grāmatās. Pēc tādas pašas pirmtiesības nolīdzināmi arī ar galveno prasījumu saistītie blakus prasījumi, tomēr procenti samaksājami tikai par trim iepriekšējiem gadiem pirms nekustamā īpašuma pārdošanas izsolē. Procentu prasījumus par agrākiem gadiem nolīdzina tāpat kā personisko kreditoru parādu prasījumus.

1291. Blakus prasījumiem (1290. p.), tāpat kā galvenajiem, jāatbilst likumam.

1292. Iekļātā lieta atbild arī par nepieciešamiem izdevumiem, kas kreditoram bijuši tās uzturēšanai un glabāšanai.

Par derīgiem izdevumiem iekļātā lieta atbild tikai tad, ja tie taisīti ar ķīlas devēja piekrišanu; pretējā gadījumā kreditors var celt tikai personisku prasību par atlīdzību tādā apmērā, kādā tā, pēc tiesas ieskata, atbilst iekļātās lietas vērtībai.

Mantošana pēc jaunā Civillikuma.

Senatora O. Ozoliņa runa radiofonā 1937. g. 23. februārī.

Tai civillikuma daļai, kas runā par mantošanu, jaunais civillikums ir piegriezis sevišķu vērību. Līdzšinējie noteikumi par mantošanas attiecībām bija tik dažādi, tik sīki saskaldīti pa atsevišķiem tiesību novadiem, ka vienprātīgi tika atzīta vajadzība likumu nopietni pārveidot, vienkāršot un padarīt vienlīdzīgu visā Latvijā.

Mantošanas noteikumiem jāizsakās par mantu, ko cilvēks atstāj pēc savas nāves; tie kārtā mantas pāreju uz jauno saimnieku. Uz šas mantas likteni valsts nevar skatīties vienaldzīgi, jo šī manta iekļaujas kopējā tautas saimniecībā. Tai lielajā kopdzīvē, ko sauc par tautas dzīvi, arī mantai ir sava vispārības nozīme, kā šās kopdzīves materialam pamatam. Nolaista manta, par kādu tā paliek bez istā saimnieka, nenes svētību ne tās turētājam, ne vispārībai. Tādēļ taisni vispārības interesēs mantai ir un arī jāatrod jaunais saimnieks, kad saites ar iepriekšējo ir izbeigusis nāve. Ja valsts kārtu pilsoņu mantošanas attiecības ar likumu, tad pamatā ir nevien doma uzglabāt mirušā mantu ar visām tās saistībām stāvokli, kas vismazāk satricinātu privātās apgrozības intereses, bet arī doma pēc iespējas aizkavēt un novērst strīdus starp tiem, kas cer uz mantojumu. Nav pielaižams, ka istu vai iedomātu strīdu dēļ mantas vai pat veselu saimniecību stāvoklis gadiem ilgi paliek nenoteikts, no kā galu galā cieš vispārības intereses. Raksturīgi, ka taisni mantošanas attiecības bija izvēršusās par diezgan ievērojamu ķildu un strīdu priekšmetu un taisni šajos strīdos pārāk bieži tika virinātas tiesas durvis. Manta, ko cits ir uzkrājis, ir pārāk vilinošs objekts, lai atturētos no tiesāšanās, ja vien ir kaut mazākā cerība uzveikt savu pretinieku ar kādu likuma neskaidribu. No tā ir redzams, kāda nozīme šajās lietās ir likuma noteiktībai, vienkāršībai un skaidrībai, jo sarežģīti likumi un to neskaidrība veicina strīdus un kārdina uz tiesāšanos.

Līdzšinējam likumam parasti pārmeta, ka tas ir pārāk smags un sarežģīts. Šāds pārmetums bija arī vietā, jo, apspriežot konkrētu mantošanas lietu, pat lietpratējiem radās dažreiz grūtības atrast vajadzīgo normu. Bija jāievēro nevien atsevišķu novadu tiesības, kā Vidzemes zemes tiesības, Vidzemes pilsētu tiesības, Kurzemes zemes un pilsētu tiesības, Piltenes zemes tiesības, Latgales tiesības; nevien kārtu tiesības, kā Vidzemes vai Kurzemes zemnieku likumi vai noteikumi par garīdznieku kārtas mantošanu Vidzemē un Kurzemē (nerunājot jau par atsevišķu pilsētu separatām tiesībām, kā Jelgavā, Jaunjelgavā un Bauskā), bet bij jāievēro arī dažādas mantošanas tiesību kombinācijas atsevišķās tiesību sistēmās atkarībā no mantojamās mantas un mantinieku īpašībām. Visām šīm dažādām tiesībām pāri stāvēja noteikums, ka „katrs manto no iegūst mantojumu pēc tā tiesiskā apgabala likuma, kuņam mantojuma atstājējs bija padots sava mūža pēdējā laikā pēc savas dzīves vietas un pēc savas kārtas”. Pie šādas likumu sistēmas pilsonis ne katru reizi bija skaidrībā par likumu, kas kārtos viņa mantojuma lietas, jo viņš nevarēja zināt, kādā tiesību apgabalā viņu pārsteigs nāve. Viņš bieži nevarēja iedomāties, ka tā nejaušā dzīves vieta, ko viņš izvēlējis apstākļu spiests, paliks par viņa pēdējo dzīves vietu, kas uzspiedīs viņam savas normas un noteiks viņa mantas likteni. Ja vēl ievēro mantošanas lietas Latgalē ar to strīdiem par zemnieku mantošanas parašam, kas ik sādā bija citādas, tad var saprast, kāpēc mantošanas noteikumu dažādība ir nevēlama. Senās kārtu sabiedrības noteikumiem, savā laikā varbūt bija savs vēsturisks attaisnojums pie novadu, atsevišķu pilsētu un iedzīvotāju kārtu atšķirībām. Turpretim tagad, kad tauta savā dzīvē palikusi viengabalaina, šiem pagātnes atspulgiem dabīgi ir jāpazūd. Šajā ziņā jaunā civillikuma pamatideja ir dot vienu man-

tošanas sistemu visai Latvijai, vienas mantošanas tiesības visiem pilsoņiem, nešķirot principā pat pilsētniekus no lauciniekiem. Ja ar to pilsoņi tiek vienoti un padarīti vienlīdzīgi likuma priekšā, tas jaunajam likumam runā tikai par labu. Ja grib teikt, ka jaunais likums izdara lūzumu, tas jāatzīst par vajadzīgu; bet ja grib teikt, ka šis lūzums jūkami skar atsevišķu grupu ierastos stāvokļus, tad jāizrāda, ka visumā jaunais likums ir ieturējis vidējo līniju, kurai mantošanas attiecībās piemērojies tautas vairākums. Vispārības interesēm, kas noteikti prasa mantošanas tiesību unifikāciju, bija jādod priekšroka.

Apskatot pēc būtības jaunā civillikuma noteikumus par mantošanu, jāsaka, ka mantošanas pamatjēdzieni visumā ir palikuši negrozīti. Arī jaunajā civillikumā mantošana ir visās mirušam piederīgās mantas pāreja uz mantinieku, kur šis mantas atsevišķas sastāvdaļas arī neatrastos. Mantojums ir mantu kopība, ko sastāda nevien rokām taustāmā manta, bet arī visas tiesības un saistības, mantu aktīvs un pasīvs. Ir dažas tiesības un saistības, kas tik cieši saistītas ar mirušā personu, ka tās izbeidzas ar viņa nāvi, bet tas ir izņēmums. Visumā mantojums, kā mirušā nodibinātās mantiskās attiecības, turpina pastāvēt un pēc viņa nāves meklē mantinieku, kā personu, kas iestājas šajās attiecībās. Tā tad mantinieks ir tas, kas turpina mirušā mantiskās attiecības. No tā izriet svarīgs noteikums mantiniekam: principā viņam jākārtā arī mantojuma parādi. Mantinieks saņem nevien labumus, ko dod mantojums: iestājoties mirušā vietā un visās viņa mantiskās attiecībās, viņam jākārtā arī tās saistības, kas prasa maksājumus vai uzliet nastas. Šādā nozīmē mantošana krasi atšķiras no vienkāršas īpašnieku maiņas, kad kādai mantai uzpirkuma vai dāvinājuma pamata rodas jauns saimnieks. Mantinieks būs tas, kas saņem nevis kādu atsevišķu lietu, bet tas, kas iestājas visās mantiskās attiecībās, vai nu visumā, vai kādā domātā daļā kopā ar citiem līdzman-

tiniekiem. Tādēļ, ja saimnieks savam kalpam par ilggadīgu dienestu atstājis pēc savas nāves zirgu, šāds kalps nav mantinieks; viņš neiestājas mirušā mantiskās attiecībās un viņam nav jākārtā mantojuma parādi. Tas, ko viņš saņem, ir atsevišķa priekšmeta novēlējums, ko juridiskā valodā sauc par legātu. Šādā nozīmē mantošanu un ar to saistītos pamatjēdzienus uztvēris arī jaunais civillikums. Visumā paliek negrozīti arī jēdzieni par aicinājumu pie mantojuma un par mantojuma pieņemšanu. Ar mantojuma atstājēja nāvi mantojums atklājas un mantinieki tiek aicināti iestāties mirušā mantiskās attiecībās, vai kā saka, pieņemt mantojumu. Jāpiezīmē, ka likums taisni „aicina” mantot; mantojumu nevienam neuzspiež, no tā var arī atteikties, jo mūsu likumi nepazīst principu „mirušais sagrābj dzīvo”, kāds sastopams dažā likumdošanā, kur mantojuma pāreja notiek uz paša likuma pamata. Pie mums manto, pieņemot mantojumu, kāda pieņemšana ir mantinieka brīvas gribas akts, kas var izteikties vai nu tieši, vai arī netieši, kad, p. piem., dēļ faktiski valda un rīkojas sava mirušā tēva mantojumā un tiesas noliktā sludinājuma termiņā neatsakās no mantojuma. Mantojuma pieņemšanas moments var arī nesakrist ar mantojuma atklāšanās (nāves) momentu, bet ja mantojums pieņemts, mantinieks uzskatāms par tādu no mirušās personas nāves dienas, kaut arī starplaiķi, iekams mantinieki vēl nebija ieradušies, mantojums būtu pats sevi pārvaldījis ar īpaši iecelta aizgādņa palīdzību, kā gulošs mantojums vai, kā juristi mēdz teikt, kā mantojuma masa.

Kas ir tās personas, ko likums aicina mantot, t. i. iestāties mirušā mantiskās attiecībās? Tai mantošanā, kas notiek uz likuma pamata, personas, kas tiek aicinātas mantot, ir: 1) laulātais, 2) asinsradinieki, 3) adoptētie. Jāpiezīmē, ka vecais likums pazina arī valsti kā mantinieku, kas mantoja, kad mirušam nav ne radu, ne laulātā. Valsts gan pieņēma

Par greznuma izdevumiem, kā arī par tādiem derīgiem izdevumiem, kas taisīti pretēji noteiktai ķīlas devēja gribai, kreditors nevar prasīt atlīdzību; bet viņš drīkst atņemt savus izdaiļojumus, ja tos var atdalīt no iekļātās lietas, tai nekaitējot.

1293. Noteikumus par ķīlas atbildības apmēru (1290. līdz 1292. p.) var, nodibinot ķīlas tiesību, brīvi grozīt. Ķīlas atbildību var attiecināt arī tikai uz kādu prasījuma daļu.

II. Ķīlas tiesības priekšmets.

1294. Par ķīlas tiesības priekšmetu var būt visas lietas, kuŗas atsavināt nav noteikti aizliegts, nevien jau pastāvošās, bet arī nākamās lietas, kā ķermeniskas (kustamas vai nekustamas), tā arī bezķermeniskas.

1295. Ja kopīpašnieks iekļā kopējo lietu ar pārējo kopīpašnieku piekrišanu, tad ķīlas tiesība attiecas uz visu lietu; bet bez pārējo piekrišanas viņš drīkst iekļāt tikai savu kopējas lietas domājamo daļu.

1296. Iepriekšējā (1295.), kā arī 1298. panta noteikumi nav piemērojami kustamām lietām, kas nodotas kreditoram kā rokas ķīla. Tādas lietas, ja vien kreditors nav rīkojis ļaunīgi, atbild viņam visā savā sastāvā, kaut arī viņam tās būtu iekļājis tikai viens pats kopīpašnieks, bez pārējo piekrišanas.

1297. Nodibināt ķīlas tiesību uz nekustamas lietas daļu vai uz vienam kopīpašniekam piederošas daļas daļu nav pielaižams.

1298. Ja kopīpašnieka domājamā daļa no kopējas lietas, to iekļājot, vēl nav bijusi noteikta, tad ķīlas tiesība gan attiecas uz visām šās lietas daļām, bet lietu sadalot aprobežojas tikai ar viņa daļu.

1299. Ja iekļā namu vai zemes gabalu, tad ķīlas tiesība pati par sevi attiecas arī uz servitūtiem, kas tiem pieder.

1300. Lietas īpašniekam nevar būt ķīlas tiesības uz savu lietu. Bet ja kreditors viņam iekļāto lietu iegūst par īpašumu, tad tiesības, ko viņš iegūvis ar savu agrāko ķīlas tiesību pret pārējiem ķīlas kreditoriem, paliek spēkā.

III. Ķīlas tiesības apjoms.

1301. Iekļāt var nevien atsevišķas lietas, bet arī to kopības.

1302. Ķīlas tiesība uz atsevišķu lietu aptver arī tās piederumus un pieaugumus, kā arī augļus, kas vēl ir ceļot prasību pret atbildētāju vai kas vēlāk radušies.

1303. Ķīlas tiesība, kuŗas priekšmets ir lietu kopība, aptver nevien šās kopības jau esošās daļas, bet arī nākamās, nevien ķermeniskas, bet arī bezķermeniskas, ja nav skaidri redzams, ka iekļātāja nodoms bijis iekļāt vienīgi šās lietu kopības sastāvu iekļāšanas laikā.

IV. Ķīlas tiesības nodibināšana.

1304. Ķīlas tiesību nodibina ar līgumu vai testāmentu vai tiesas ceļā.

1305. Ar līgumu vai testāmentu nevar iekļāt lietu, ko aizliegts atsavināt.

Piezīme. 1076. un turpmāko pantu noteikumi par tāda atsavinājuma sekām, kas izdarīts pretēji aizliegumam, piemērojami arī iekļājumam.

1306. Iekļāt lietu var tikai tas, kam vispār ir tiesība ar savu lietu brīvi rīkoties.

Kas var brīvi rīkoties ar savu lietu, tas arī var to iekļāt par svešu saistību.

mantojumu ar tā sauktām inventāra tiesībām (t. i. neatbildot par mantojuma parādiem pāri mantas vērtībai), tomēr principā valsts bija mantnieks. Jaunais civillikums valsti par mantnieku vairs neskaita, bet nosaka, ka katrs mantojums, uz kuŗu 5 gadu laikā pēc publikācijas nav pieteikušies mantnieki vai nav pierādījuši savas tiesības, piekrit valstij kā bezmantnieku manta, iepriekš sedzot no tās mantojuma parādus.

Personas, ko likums aicina mantot, sauc par likumīgiem mantniekiem. Ja tuvāk apskata likumīgo mantnieku stāvokli, tad jākonstatē, ka lielākās pārgrozības likums ir izdarījis laulātā mantošanā. Pēc jaunā civillikuma pārdzīvojušā laulātā mantošana vairs nav atkarīga no mantisko attiecību veida, kāds bijis laulātajiem laulības laikā. Lai noteiktu, ko laulātais manto pēc mirušā laulātā, jāievēro, vai laulātais palicis ar bērniem no laulības, vai bez bērniem. Pirmajā gadījumā laulātais (vienalga, vīrs vai sieva) saņem bērna daļu, ja palikušo bērnu skaits ir mazāks par 4, bet ja bērnu ir 4 vai vairāk, laulātais saņem 1/4 daļu. Ja bērnu nav, laulātam jādalās ar mirušā vecākiem, brāļiem un māsām, saņemot pusi no mantojuma un bez tam vēl dzīvokļa iekārtu. Ja kāds miris, neatstādams ne bērnus, ne vecākus, brāļus un māsas, tad viņa mantojums paliek pārdzīvojušam laulātam vienam pašam. Tānīs gadījumos, kad pārdzīvojušais laulātais paliek kopā ar bērniem, ģimenes saites kādu laiku gan vēl tur visus kopā. Bet pamazām tās sāk raisīties: pilngadīgie bērni tiecas uz āru, lai ar savām mantojuma daļām nodibinātu sev patstāvīgu dzīvi, kamēr mazgadīgie bērni vēl diezgan ilgi prasa ģimenes paspārnī. Še nu likumdevējam jāizšķir diezgan grūts jautājums, vai pārdzīvojušam laulātam piešķirt kādu īpašu mantisku varu, lai saturētu kopā ģimeni un tās materiālo čaulu, kamēr pieaug visi bērni. Liktos, ka mazgadīgo bērnu uzauzdzināšanu garantē vienīgi tas, ka materiālais pamats, uz kuŗa ģimene izaugusi, netiek sātricināts ar pieaugušo bērnu izdali-

šanas. Tomēr jāievēro arī pilngadīgo bērnu intereses. Būtu nedabīgi prasīt, lai vecākais dēls visos gadījumos gaida uz savu mantojuma daļu līdz mazā brālīša pilngadībai, palaižot garām izdevību nodibināt patstāvīgu dzīvi. Jaunais civillikums šo jautājumu izšķir kompromisa veidā, principā noliedzot bērnu izdališanos no mantojuma, ja mantojums ir pietiekoši liels, lai netiktu sātricināti tie pamati, uz kuŗiem vēl kādu laiku jāturas vienai ģimenes daļai. Bet ja mantojums ir tik mazs, ka to sadalot nav iespējams uzturēt nepilngadīgos bērnus, tad pārdzīvojušam laulātam ir tiesība pārvaldīt un lietot visu nedalīto mantojumu, sedzot no tā ienākumiem pirmā kārtā bērnu uztura izdevumus. Tā tad šādā gadījumā pārdzīvojušais laulātais var atteikt pilngadīgam bērnam izdalīt viņam viņa mantojuma daļu, ja vien tas nevar uzrādīt kādu svarīgu iemeslu, ko pārbauda katrā atsevišķā gadījumā bāriņtiesa. Salīdzinot vecā un jaunā likuma noteikumus par laulātā mantošanu, redzams, ka laulātā stāvoklis pēc jaunā likuma ir uzlabots: 1) laulātam nodrošināta vismaz 1/4 daļa no mantojuma; 2) bezbērnu laulātam jādalās mantojumā tikai ar mirušā vecākiem, brāļiem un māsām, bet ne ar pārējiem radiem, kā tas bija agrāk; 3) dalties ar minētiem radiem, laulātam ir tiesība uz savu daļu visā mantojumā, nešķirojot, kā agrāk, mirušā mantotu nekustamu īpašumu no viņa pārējās mantas.

Mantošanā, kas dibinās uz asinsradniecību un adopciju, visumā atstāti agrākie noteikumi. Visi šie mantnieki sadalīti 4 šķirās, pie kam augstākā šķira izslēdz pārējās, jeb citiem vārdiem sakot, zemākās šķiras mantnieks nevar mantot, kamēr vien ir dzīvs kāds augstākas šķiras mantnieks. Pirmā šķirā manto, protams, bērni vai jau mirušo bērnu bērni. Otrā šķirā manto vecāki kopā ar mirušā istiem brāļiem un māsām, pie kam jau mirušo brāļu un māsū vietā stājas to bērni. Trešā šķirā manto pusbrāļi un pusmāsas, pie kam arī še jau mirušo pusbrāļu un pusmāsū vietā stājas viņu bērni.

1307. Tiesas spriedums, ar ko no parādnieka piespriesta noteikta naudas summa vai cits kāds naudā novērtējams izpildījums, noder par pamatu hipotēkas iegūšanai, ievēdot spriedumu zemes grāmatās.

1308. Bāriņtiesa var prasīt, lai ieraksta zemes grāmatās atzīmes uz aizbildņu un vecāku, kā savu bērnu aizbildņu (191. un 224. p.), nekustamu īpašumu, to prasījumu nodrošināšanai, kādi var rasties pārvaldot aizbilstamo personu mantu. Bāriņtiesas lēmumos jānoteic summa, līdz kādai nodrošinājums sniedzās.

V. Ķīlas tiesības izbeigšanās.

1309. Ķīlas tiesība izbeidzas pati no sevis, kad dzēs prasījumu, kuŗam tā nodibināta, vienalga, kādā kārtā tas izdarīts.

1310. Ja kreditora tiesības uz dzēsto prasījumu atkal atjauno, tad līdz ar to pati no sevis atjaunojas arī ķīlas tiesība.

1311. Ja saistību tikai pārjauno, agrākā ķīlas tiesība, pusēm savstarpēji vienojoties, var palikt spēkā.

1312. Ķīlas tiesība izbeidzas, arī vēl joprojām pastāvot ar to nodrošinātam prasījumam, sekojošos gadījumos:

1) kad iestājies atceļošs nosacījums vai iestājies termiņš ķīlas tiesībai, kas bijusi nodibināta ar nosacījumu vai uz zināmu laiku;

2) kad iestājies tas atceļums vai aprobežojums, ar kuŗu bijusi saistīta iekļātāja tiesība uz iekļāto lietu, bet ar to nevar traucēt rokas ķīlas ņēmēja tiesības, ja viņš saņēmis ķīlu nenosacīti un labticīgi;

3) kad iekļātā lieta gājusi bojā, pie kam, ja tā bijusi apdrošināta, ķīlas tiesība, visai lietai vai tās daļai ejot bojā, pāriet uz atlīdzību, kas dabūta no apdrošināšanas biedrības, ja vien tās statūtos nav noteikts citādi; atjaunojot bojā gājušo lietu, kā piemēram, no jauna uzbūvējot nodegušo vai sabrukušo ēku, atjaunojas arī ķīlas tiesība uz to;

4) ar sakritumu, kad ķīlas ņēmējs iegūst viņam iekļāto lietu par īpašumu, vai kad parādnieks kļūst par ķīlas kreditora mantnieku; izņēmums no šā noteikuma norādīts 1300. pantā.

1313. Ķīlas tiesība izbeidzas arī ar ķīlas ņēmēja noteikti izsacītu atteikšanos no tās.

1314. Iekļātās lietas pārdevums, ko tiesīgi izdarījis ķīlas ņēmējs, izbeidz nevien viņa paša, bet arī visu viņam sekojošo kreditoru ķīlas tiesības uz šo lietu; bet kā viņam pašam, tā arī pārējiem kreditoriem, kamēr tie nav apmierināti, paliek ķīlas tiesība uz lietas pārdošanā ieņemto summu, ciktāl tā vajadzīga viņu apmierināšanai.

Ja jau izdarītu iekļātās lietas pārdevumu atkal atceļ, tad parādnieks patur savu īpašuma tiesību, bet ķīlas ņēmējs — savu ķīlas tiesību uz lietu.

VI. Ķīlas tiesības sekas.

1. Iekļātāja jeb ķīlas parādnieka tiesības.

1315. Ar iekļāšanu neizbeidzas iekļātāja īpašuma tiesība uz iekļāto lietu. Iekļāto nekustamu lietu viņš joprojām var valdīt un lietot, kamēr labprātīgi nenodod to valdīt un lietot ķīlas ņēmējam vai kamēr viņu uz to nepiespiež tiesas ceļā.

1316. Iekļātājs attiecībā uz viņa iekļāto lietu var izlietot visas īpašnieka tiesības, to starpā arī tiesību ceļt īpašuma prasību, ciktāl tā vispār pielaižama (1065. un 1066. p.) un nesadūras ar ķīlas ņēmēja tiesību.

Ceturta mantnieku šķira aptver visus sāpu radniekus, bet manto vienīgi tie, kas ir tuvākie pēc pakāpes (p. piem. tēva brāļi (3. pakāpe) atstums no mantošanas brālēnus (4. pakāpe). Adoptētie bērni manto līdzīgi laulības bērniem, tomēr adopcija neatņem adoptētām tiesību mantot no saviem asinsradniekiem, ja vien adoptētais nav noteikti atteicies no šīs tiesības. Bērni, kas dzimuši no vairākām vienā vecākā laulībā, manto no sava kopējā vecākā kopīgi, bet no atsevišķā atsevišķi. Bērni sadala mantojumu pēc galvām, pie kam jau mirušā bērna bērniem kopīgi krietā daļa, kas pienāktos viņu vecākam, ja tas nebūtu miris. Ja pēc mantojuma atstājēja manto vecāki kopā ar istiem brāļiem un māsām, tad pusi mantojuma piekrit vecākiem, otra puse — istiem brāļiem un māsām, kas to sadala pēc galvām, pie kam mirušā brāļa vai māsas bērniem kopīgi piekrit tā daļa, ko brālis vai māsa saņēmu, ja nebūtu miruši. Šādi noteikumi par asinsradnieku un adoptēto mantošanu jau pastāvē Latvijas lielākā daļā, pie tiem ir pieraduši un tie jāatzīst par atbilstošiem tiesiskai apziņai. Tādēļ ar jauno civillikumu tie attiecināti uz visu Latviju.

Vai šos likumīgās mantošanas noteikumus mantojuma atstājējs var grozīt, nosakot saviem likumīgiem mantniekiem citādas daļas mantojumā, nekā to paredz likums? Vai viņš tos vispār var atstumt, nododot mantojumu svešiem cilvēkiem? Uz to jāatbild, ka principā mantojuma atstājējam ir brīva leģitīmā nāves gadījumam par savu mantu un tās likteni, ja vien viņš izpilda likuma noteikumus par testamentārisko mantošanu. Testamentārisko mantošanu nosaka mantojuma atstājējs ar īpašu aktu, ko sauc par testāmentu, ar kuŗu likums saprot katru vienpusēju rīkojumu, ko kāds dod savas nāves gadījumam par savu mantu. Testamentu var taisīt katrs, kas sasniedz pilngadību un kam ir tiesība rīkoties ar savu mantu, bet 18 gadus veci nepilngadīgie var taisīt testamentu par savu brīvo mantu, kādu viņiem kā bērniem likums atzīst jau

no 16. dzīvības gada, atbrīvojot šo mantu no vecāku pārvaldības. Ja kāds taisa testamentu, tad ar to principā viņš domā mantai dot citu virzienu, nekā to nosaka likumīga mantošana. Tā kā likumīga mantošana vispirmā kārtā sargā ģimenes intereses, tad pilnīga testamentu brīvība bieži vien skārtu ģimenes intereses. Tādēļ likumdevēji visos laikos ir centušies aizkavēt testamentārisko rīkojumu pilnīgu brīvību, ierobežojot to gan ar citu īpašumu, gan ar mantotas nekustamas mantas jēdzieniem, noliedzot brīvi rīkoties ar šo mantu, vai arī nosakot zināmu pienākuma daļu, ko nevar atraut zināmām mantnieku kategorijām. Jaunā civillikuma priekšrocība šajā ziņā ir tā, ka viņš visus agrāk pastāvējušos dažādos noteikumus, kas bija domāti ģimenes locekļu aizsardzībai pret mantojuma devēja pilnīgu patvaļu, apvieno vienā noteiktā un skaidrā noteikumā par neatraidāmiem mantniekiem un neatņemamo daļu. Ja agrāk zināmos gadījumos varēja rasties šaubas par to, kādas personas un pie kuŗiem apstākļiem uzskatāmas par mantniekiem, ko likums aizsargā pret testamentārisko rīkojumu patvaļu, tad tagad šādas šaubas un pārpratumi ir novērsti. Jaunais likums noteikti pasaka, ka neatraidāmie mantnieki ir laulātais un lejupējie (p. piem., bērni), bet ja pēdējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējie (piem., vecāki). Šiem neatraidāmiem mantniekiem katrā ziņā ir jāatstāj puse no tās mantojuma daļas vērtības, ko viņi mantotu pēc likuma, citādi testamentu var apstrīdēt tajā daļā, ar kuŗu aizskārtas šo mantnieku tiesības. Šo neatņemamo daļu mantojuma atstājējs nevar aprobežot ne ar kādiem nosacījumiem vai termiņiem, ne apgrūtināt to ar kādām izmaksām vai nastām. Visi šie noteikumi nav spēkā. Tā tad tēvs savā testamentā nevarētu apiet savu dēlu un viņam nekā neatstāt; ja šis dēls ir viņa vienīgais mantnieks, tad tam katrā ziņā jānovēl puse no mantojuma un tēva brīvā rīcībā paliktu vienīgi otra mantojuma puse. Ierobežojot šādā kārtā testamentārisko rīkojumu brīvību

1317. Ja uz iekilāto lietu piešķir kādu tiesību, samazinot ar to šās lietas vērtību, tad šis piešķirums, ciktāl ar to samazinās ķīlasņēmēja nodrošinājums, ir spēkā pret pēdējo tikai ar viņa piekrišanu.

1318. Ja lietu iekilājot iekilātājs vēl nav bijis tās īpašnieks, bet tomēr ir to valdījis tādā kārtā, ka varētu to iegūt par īpašumu ar ieilgumu (998. un turpm. p.), tad ieilguma tecējums viņam var turpināties un beigties arī pa to laiku, kamēr lieta iekilāta, kaut arī viņš būtu nodevis to valdīt un lietot ķīlasņēmējam.

2. Ķīlas kreditora jeb ķīlasņēmēja tiesības.

1319. Ķīlasņēmējs, kuru parādnieks nav noteiktā laikā apmierinājis, var meklēt sev apmierinājumu no iekilātās lietas un šajā nolūkā spert visus vajadzīgos soļus tās pārdošanai.

1320. Iekam nav pienācis samaksas termiņš, ķīlasņēmējs nedrīkst ķīlu pārdot; ja turpretim viņš to pārdod, tad viņam jāatlīdzina visi parādniekam ar to sagādātie zaudējumi un izdevumi.

Ja pircējam bijusi zināma ķīlasņēmēja rīcības pretlikumība, parādniekam ir tiesība prasīt atpakaļ pārdoto lietu.

1321. Pārdot ķīlu par brīvu cenu ķīlasņēmējs drīkst tikai tādā gadījumā, ja parādnieks vai nu iekilājot vai vēlāk noteikti viņam piešķīris šo tiesību.

Ja šāda tiesība ķīlasņēmējam nav piešķirta, tad ķīlu var pārdot tikai izsolē ar tiesas starpniecību.

1322. Ja starp ķīlasņēmēju un parādnieku bijis norunāts nepārdot iekilāto lietu, tad šāda noruna jāattiecinā uz pārdošanu par brīvu cenu.

1323. Parādniekam, kā lietas īpašniekam, arvien ir tiesība, dodot nodrošinājumu ķīlasņēmējam, prasīt lietas pārdošanu izsolē, lai no ieņemtās summas samaksātu savu parādu.

1324. Ja ķīlu, iekam nolīdzināts ar to nodrošinātais prasījums, apstrīd citi kreditori, atsaukdami uz lielākām tiesībām uz to, tad ķīlasņēmējs var prasīt no parādnieka, lai tas aizstāv apstrīdēto ķīlas tiesību un atlīdzina viņam nodarītos zaudējumus un izdevumus.

1325. Ķīlasņēmēja prasīto iekilātās lietas pārdošanu parādnieks var novērst tikai pilnīgi samaksājot ķīlas parādu, bet ne ar kādas daļas samaksu, vai apsolījumu dot ķīlasņēmējam drošību ar galvojumu vai kādā citā kārtā. Bet ja parādnieks pilnīgi samaksā savu parādu, kaut arī pašā pārdošanas brīdī, tad pārdošana apturama un iekilātā lieta atdodama parādniekam atpakaļ.

1326. Ja ķīlasņēmēja prasījuma samaksa sadalīta vairākos termiņos, tad ķīlu var pārdot, tiklīdz palaists kāds no šiem termiņiem, ja vien nav bijis tieši norunāts nepārdot tikām, kamēr nebūs palaists arī pēdējais, vai otrais, vai trešais u. t. t. termiņš.

1327. Ja ķīlasņēmējs un parādnieks sevišķi norunājuši, ka iekilātā lieta nesamaksas gadījumā tūlīt pārdojama, tad pirmajam nav pienākums ne pēdējam to sevišķi atgādāt, ne iepriekš paziņot par savu nodomu pārdot; bet ja tādas norunas nav bijis, tad ķīlasņēmējam iepriekš jāpaziņo parādniekam par to, ka viņš grib ķīlu pārdot.

1328. Ķīlasņēmējs, kam parādnieks atvēlējis pārdot iekilāto lietu par brīvu cenu, atbild par pārdošanu kā pilnvarnieks, un viņam jāatlīdzina parādniekam visi zaudējumi, kādi pie tam varētu

rasties aiz viņa rūpības trūkuma. Ja pārdodot pielaists jauns nolūks un ja pircējs ir piedalījies ķīlasņēmēja ļaunprātībā, parādniekam ir tiesība prasīt atpakaļ pārdoto lietu, atmaksājot pircējam atpakaļ pirkuma summu ar procentiem.

1329. Ja ķīlasņēmējs sava prasījuma apmierināšanai viņam iekilāto lietu pārdod vai pieprasa tās pārdošanu izsolē, tad ieņemtās summas varbūtējs pārpalikums, kas pārsniedz viņa prasījumu, atdodams pārdotās ķīlas īpašniekam, ja vien uz to nav tiesības vēl citiem kreditoriem.

1330. Ja iekilāto lietu pārdodot ienāk tāda summa, kurās nepietiek ķīlasņēmēja pilnīgam apmierinājumam, tad viņam paliek tiesība prasīt no parādnieka kā parāda atlikuma, tā arī pārdošanai taisīto nepieciešamo izdevumu samaksu.

1331. Līdz pārdotās ķīlas nodošanai pircējam iekilātājs patur uz to savu īpašuma tiesību, bet ķīlasņēmējs savu ķīlas tiesību.

1332. Uz iekilātās lietas pircēju pāriet tiesības tādā apjomā, kādā tās piederējušas parādniekam.

1333. Ja pārdoto ķīlu pircējam attiesā, tad viņam jāprasa zaudējumu atlīdzība no iekilātāja, bet nevis no ķīlasņēmēja, kas šo lietu viņam pārdevis kā ķīlu; izņēmums pielaizams tikai tad kad ķīlasņēmējs noteikti uzņēmis atbildību vai pārdodot tieši maldinājis pircēju.

1334. Noruna, ka parādnieka nokavējuma gadījumā ķīlasņēmējs var paturēt iekilāto lietu sava prasījuma vietā, nav spēkā.

1335. Kas pieņem ķīlā parāda prasījumu pret kādu trešo personu, tam par to jāpaziņo šai trešajai personai, lai tā nesamaksā parādu savam tiesījam kreditoram.

1336. Ja tādā gadījumā (1335. p.) parādnieks noliktā laikā nesamaksā, ķīlasņēmējam ir tiesība vai nu prasīt apmierinājumu no trešās personas, kas parādā viņa parādniekam, vai prasījumu cedējot pārdot citam.

1337. Kreditors, kas saņēmis ķīlā parāda prasījumu (1335. p.) un kam nodots šā prasījuma dokuments, iegūst uz šo prasījumu rokas ķīlasņēmēja tiesības. Šādā gadījumā, nesapeņot termiņā savus procentus, viņš, ja nav norunāts citādi, ņem tos, kas nākas par viņam iekilāto prasījumu, un saņēmis no tiem sev apmierinājumu, atdod pārpalikumu sava parādniekam.

1338. Ja iekilāto prasījumu dzēs, izpildot to par labu ķīlasņēmējam, tad pēdējais, saņemot naudas summu, izlīdzinās ar parādnieku, bet ja iekilātā prasījuma priekšmets bijis ķermeniska lieta, iegūst uz to tiešu ķīlas tiesību.

1339. Dzēšot iekilāto prasījumu, izbeidzas arī ķīlas tiesība uz to. Bet ja prasījums ir dzēsts, samaksājot pirmajam kreditoram, pēc tam, kad ķīlasņēmējs, uz 1335. panta pamata, iekilātāja parādniekam jau paziņojis par iekilājumu, tad šī samaksa neatsvabina iekilātāja parādnieku no viņa saistības.

OTRĀ APAKŠNODAĻA.

Rokas ķīla.

I. Rokas ķīlas nodibināšana.

1340. Rokas ķīlu (1279. p.) nodibina ar to, ka parādnieks nodod ķīlasņēmēja valdījumā kustamu lietu ar nodomu, lai tā būtu par nodrošinājumu viņa prasījumam, ja šis nodoms pie tam noteikti izsacīts, vai arī klusējot skaidri izpaužies.

neatraidāmiem mantiniekiem par labu, likums tomēr pazīst arī atstumšanu no mantojuma, saprotot ar to testamentā izteiktu gribu, lai tas, kam ir tiesība mantot pēc likuma, nekļūst par mantinieku. Atstumšanas tiesību mantojuma atstājējs var izlietot pret tiem, kurus likums grib redzēt kā viņa mantiniekus. Tā tad tēvs varētu savu palaidni - dēlu atstumt no mantojuma un atņemt viņam arī tās tiesības, kas tam pieder kā neatraidāmam mantiniekiem. Vīrs varētu atteikt savai sievai viņas neatņemamā daļā, pasakot testamentā iemeslu, kādēļ viņš to atstumt no mantojuma. Protams, šāda svarīga tiesība atraut neatraidāmam mantiniekiem pat to, ko viņam garantējis likums, un gadījumi, kad šo tiesību var izlietot, noteikti ir jāizsaka likumā. Strīdus gadījumā tiesas ir aicinātas nodibināt, vai uzrādītais atstumšanas iemesls atbilst patiesībai. Jauno civillikumu sastādot, radās izdevība revidēt arī likumā līdz šim noteiktos atstumšanas iemeslus, un bija jāatzīst, ka dažs labs no tiem neiekļaujas vairs modernās dzīves apstākļos. Ko nozīmē p. piem. tādi noteikumi: „biedrošanās ar nozālotajiem un noziedzniekiem”, „dēla atteikšanās dot tēvam galvojumu viņa atsvabināšanai no gūsta”, „dēla vai meitas iestāšanās akrobātu, zvēru, cirkstoju vai ceļojošu aktieru trupā”. Kā senās pagātnes mēmi liecinieki šie noteikumi līdz šim rēgojās mūsu likumā. Arī Kurzemes tiesību noteikums, ka par atstumšanas iemeslu var būt bērns iestāšanās laulībā pret vecāku gribu, bij jāatzīst par neatbilstošu mūsu laiku dzīves apstākļiem. Jaunais civillikums, noteicot atstumšanas iemeslus, vairāk tuvināja tos tagadējai dzīvei. Kā svarīgākie atstumšanas iemesli būtu minami: noziedzīgs nodarījums pret mantojuma atstājēja vai viņam tuvas personas dzīvību, veselību, brīvību vai godu; atstāšana bezpalīdzības stāvoklī, ja bijis iespējams palīdzēt; izšķērdīga vai netikumīga dzīve vai uzturēšanas pienākuma neizpildīšana. Aiz šiem iemesliem var atstumt no mantojuma kā vecāki bērnu, tā arī bērni savus vecākus, tikai bērni var atsaukties vēl uz to, ka vecāki nemaz nav gādājuši par viņu audzi-

nāšanu. Laulātie var viens otru atstumt no mantojuma kā aiz jau minētiem iemesliem, tā arī aiz tiem iemesliem, kas viņiem dod tiesību prasīt laulības šķiršanu otrā laulātā vainas dēļ. Atstumšanas iemesli tomēr atkrit, ja pirms testamenta taisīšanas mantojuma atstājējs savam mantiniekam piedēvis vai mantinieks savā dzīves veidā ir labojies.

Tik svarīgs akts kā testaments, ar kuru mantojuma atstājējs var bez kāda paskaidrojuma atbīdīt no mantojuma savus radus, ja viņi neietilpst neatraidāmos mantiniekos, un pat šos pēdējos pilnīgi izslēgt no likumīgas mantošanas, uzrādot atstumšanas iemeslus, šāds akts, protams, prasa zināmas garantijas, ka tas patiesi izteic mantojuma atstājēja patieso gribu, un ka šī griba izpaudusies bez spaidiem, maldības vai viltus. Tādēļ visos laikos likumdevēji uzskatījuši testamentu kā svarīgu un svinīgu rīkojumu nāves gadījumam, kurā griba jāizteic zināmā formā, kādu likums parasti neprasa citiem darījumiem. Jaunais civillikums arī šajā ziņā grozījis vecos noteikumus, paplašinot publiskā testamentā jēdzienu un iznīcinot mutiskos testamentus, kādus pielāva dažu atsevišķo tiesību normas. Jēdzienu „publiskis testaments” nevarēja pārprast tai nozīmē, ka tas būtu „publikai zināms” testaments. Publiskis testaments ir formas ziņā sevišķi drošs testaments, jo tā sastādīšanā piedalās vienmēr kāda amatpersona vai, kā mēdz teikt, „publiskas varas pārstāvis”. Pēc jaunā civillikuma par publisku testamentu uzskatāms nevien agrākais notariālais testaments, bet arī tie testamenti, kurus taisa pagasttiesā vai pie Latvijas konsula ārzemēs. Ja testamentu saturu mantojuma atstājējs grib paturēt slepenībā, viņš to var izdarīt arī publiska testamentā veidā, nododot testamentu slēgtā aploksnē glabāšanā notaram, konsulam vai pagasttiesai. Publiska testamentā priekšrocība ir tā, ka tā oriģināls ir ierakstīts notara vai konsula aktu grāmatā, bet pagasttiesā īpašā testamentu grāmatā, kas pasargā testamentu no nozušanas un dod arī zināmas priekšrocības strīdos par testamentā istumu. Privatus testamen-

tu s, turpretim, sastāda mājas kārtībā, pieaicinot lieciniekus. Jaunais civillikums prasa, lai privatus testamentus taisa rakstiski 2 liecinieku klātbūtnē, kuriem testaments jāparaksta. Testamenta taisītājam gan pašam nav jāparaksta viss testaments, tomēr viņam tas jāparaksta liecinieku klātbūtnē vai vismaz jāpasaka viņiem, ka viņš testamentu kā savas pēdējās gribas aktu pats ar savu roku ir parakstījis. Ja viņš neprot vai nevar parakstīt, tad viņa vietā var parakstīties arī kāda trešā persona, izņemot lieciniekus, bet par to jāmin pašā testamentā un tas jāapstiprina lieciniekiem. Ja mantojuma atstājējs testamentu saturu negrib izpaust lieciniekiem, viņš to var paturēt slepenībā arī liecinieku klātbūtnē, jo pēdējiem nav tiesības prasīt, lai viņiem lasa priekšā testamentu; pietiek, ja mantojuma atstājējs viņiem pasaka, ka dokumentā izteikta viņa pēdējā griba. Tai tautas daļai, kas prot rakstīt, un sevišķi inteligencei, kas pieradusi brīvi izteikt savas domas uz papīra, ļoti parocīga būs tā sauktā „holografiskā” testamenta forma: mantojuma atstājējam pašam ar savu roku jāuzraksta viss testaments un tas jāparaksta, tad tas ir spēkā arī bez lieciniekiem, ja vien nav šaubu par to, kas testamentu ir rakstījis. Izdarot reformu testamentu formas ziņā, iznīcinot mutiskos testamentus un nosakot rakstiska testamentu formu kā obligatorisku visā Latvijā, jaunais civillikums skaidrojās ar to, ka tautas izglītības līmenis ir pietiekoši augsts, lai reforma izdotos. Arī Vakareirōpā lielākā daļa likumdošanu ir atteikušas no mutiska testamentā. Bet galvenais, kas spieda krasi nostāties pret mutiskiem testamentiem, bija strīdi un ļaunprātības, ko novēroja tiesu praksē sakarā ar šādu testamentu lietām. Dažs labs liecinieks, kam pēc atmiņas vajadzēja nodibināt testamentu saturu, pat nenojauca, kādā mērā viņa personīgās simpātijas spieda viņu sagrozīt apstākļus un liecināt to, kas īstenībā nav bijis. Tādēļ sabiedrībā jau ilgu laiku bija novērojama tendence pret mutiskiem testamentiem. Vecais aizspriedums, ka mutisks testaments uzticama liecinieku atmiņā esot drošāks par

papīru, kas varot iet bojā, sāk jau pamazām izzust. Vienīgi tiem ārkārtīgiem gadījumiem, kad nāves briesmās, epidēmijas vai kara apstākļu dēļ nav iespējams taisīt rakstisku testamentu, pēdējo gribu var izteikt arī mutiski. Šis tā sauktais privileģētais testaments 3 mēnešu laikā tomēr jāizteic rakstiski, ja ārkārtējie apstākļi izbeigušies. Privileģēta testamentā nozīmīgi iegūst arī rakstisks testaments, ko tāls apstākļos, kad nav bijis iespējams pieaicināt lieciniekus, vai ko taisa kara dienestā esoša persona kara laikā.

Testamentu, kuram nav vajadzīgās formas, var apstrīdēt. Un tiesu prakse rāda, ka lielais vairums strīdu grozās taisni ap testamentu formas defektiem. Tomēr testamentu var atzīt par nederīgu arī citos gadījumos: kad mantojuma atstājējs nav bijis spējīgs testamentu taisīt vai kad testamentu taisīšana panākta ar spaidiem, viltu vai notikusi maldība. Testaments, kas palicis nepabeigts vai kurā visi rīkojumi ir pretlikumīgi vai nesaprotami, tāpat arī testaments ar noziedzīgu vai prettikumīgu saturu, pats par sevi uzskatāms par spēkā neesošu. Ja ar testamentu neatraidāmam mantiniekiem aizskārta viņa neatņemamā daļa, mantinieks var apstrīdēt testamentu tai daļā, kurā tas aizskar viņa tiesības, bet citādi testaments paliek spēkā. Ja likumisks mantinieks, kuram bija iespējams apstrīdēt testamentu, to būtu kaut kādi atzinis, vai nu noteikti vai klusējot, piem. izpildot tā atsevišķas daļas, tad viņš vēlāk vairs nevar apstrīdēt testamentu.

Mantojuma atstājējs nav saistīts ar reiz taisītu testamentu un var to katrā laikā atcelt ar jaunu testamentu. Tomēr, ja viņš, netaisot jaunu testamentu, grib agrāko vienkārši atsaukt, viņam tas jāizdara ar rakstisku aktu divu liecinieku klātbūtnē. Arī testamentu fiziski iznīcinot, piem., to saplēšot, sadedzinot, var panākt to pašu efektu. Tomēr šādā gadījumā jāskatās ar dažām grūtībām pierādīšanas ziņā, jo pietiek kādam lieciniekam apgalvot, ka testaments iznīcināts netiši, lai paceltos strīds par testamentu derīgumu, jo nejausi iznīcināts testaments paliek tomēr spēkā, ja vien var pierādīt tā saturu. Kas

Rokas ķīlas valdījuma nodošana ķīlasņēmējam notiek pēc vispārējiem kustamu lietu valdījuma iegūšanas noteikumiem.

1341. Kam ir tiesība brīvi noteikt par lietu, tas arī var to nodot kādam citam par rokas ķīlu.

1342. Ja lietu, kas nodota izstrādāt vai pārvadāt, iekšā trešai personai, tad tā nodrošina parādu tikai izstrādāšanas vai pārvadāšanas maksas apmērā, ar kuņas samaksu lietas īpašniekam ir vienmēr tiesība to izpirkt.

1343. Ja kāds labticīgi pieņem par rokas ķīlu sava prasījuma nodrošināšanai tādu kustamu lietu, kuņu īpašnieks labprātīgi uzticējies (1065. p.) iekšlātājam, tad šī lieta atbild ķīlasņēmējam par viņa prasījuma nolīdzinājumu, līdz kamēr to izpērk iekšlātājs vai īpašnieks.

1344. Ja ir iekšlāta noziedzīgā ceļā dabūta vai nozaudēta lieta, pie kam ķīlasņēmējs par to nav zinājis un nav varējis zināt, tad viņam ir tiesība, tiklab pret iekšlātāju, kā arī pret ikvienu trešo personu, paturēt šo lietu, līdz kamēr nolīdzināts viņa prasījums, kuņa nodrošinājumam lieta viņam nodota; bet viņam tā nekavējoties jānodod lietas īpašniekam bez atlīdzības, tiklīdz tas ir zināms, un viņš savu prasījumu, kā arī prasību par izdevumu un zaudējumu atlīdzību var vērst tikai pret savu parādnieku vai pret to personu no kuņas viņš lietu saņēmis.

1345. Ķīlasņēmējam, kas saņēmis apzināti noziedzīgā ceļā dabūtu vai nozaudētu lietu par rokas ķīlu, jāatdod tā atprasītājam īpašniekam bez atlīdzības.

1346. Ja lietu, ko ķīlasņēmējs saņēmis par rokas ķīlu labticīgi, viņam aiz kāda tiesiska iemesla atņemt, vai ja tajā izrādās tādi būtiski trūkumi, kuři tās vērtību samazina tiktāl, ka šī vērtība nesasniedz ar to nodrošināmā prasījuma apmēru, tad ķīlasņēmējam ir tiesība visu viņam no tam radušos zaudējumu atlīdzību prasīt no parādnieka.

II. Rokas ķīlasņēmēja tiesības un pienākumi.

1347. Rokas ķīlasņēmējam pa visu to laiku, kamēr iekšlātā lieta atrodas viņa rokās, jā rūpējas par to kā gādīgam saimniekam.

Ja iekšlātā lieta bojāta vai gājusi bojā ķīlasņēmēja vainas dēļ, vai nu aiz nepietiekošās rūpības, vai aiz rupjas neuzmanības vai ļauna nolūka, tad viņam jānodod iekšlātājam zaudējumu atlīdzība un pēdējam ir tiesība atvilkt šo atlīdzību no sava parāda.

Ja iekšlātās lietas bojājumam vai bojā ejai, neraugoties uz visu tai piegriezto rūpību, ir par iemeslu noziedzīgs nodarījums vai nepārvarama vara, tad ķīlasņēmējs par to neatbild un zaudējumus cieš lietas īpašnieks.

1348. Ķīlasņēmējs nedrīkst viņam iekšlātā lietu lietot, ja vien tas viņam nav noteikti atļauts; bet arī šajā gadījumā viņš atbild par katru šās tiesības nelietīgu izlietošanu.

1349. Ja izlietojot iekšlātā lietu nesaskanīgi ar norunu, to bojā vai iznīcina, tad ķīlasņēmējs atbild par radušos zaudējumu arī tajā gadījumā, kad tas rodas nejauši vai nepārvaramas varas dēļ.

1350. Ja ķīlasņēmēja prasījums ir kautkā kārtā nolīdzināts vai viņa ķīlas tiesība kā citādi izbeigusies, tad viņam rokas ķīla nekavējoties jāatdod parādniekam, tiklīdz pēdējais pēc tās ierodas, ja vien ķīlasņēmējam nav bijusi tiesība arī pēc tam lietu aizturēt (1353. p.), vai ja viņš pats nav kļuvis par tās īpašnieku un var to tūlīt pierādīt.

attiecas uz testamenta saturu, tad tajā var noteikt kā vienu, tā arī vairākus mantniekus, pie kam gadījumā, ja katra mantnieka daļa nav noteikta, mantojums dalāms starp viņiem līdzīgās daļās. Testamenta mantniekam var paredzēt arī vietnieku tam gadījumam, ja mantnieks negribētu vai nevarētu mantojumu pieņemt. Šāds vietnieks jeb substituents dabū, ja testamentā nav noteikts citādi, to pašu mantojuma daļu, kādu būtu dabūjis viņa atvietojamais mantnieks.

Ar testamentarisku rīkojumu mantojuma atstājējs parasti nosaka mantas vienreizēju pāreju pēc savas nāves. Kad viņa noteikts mantnieks mantojumu pieņēmis, tas saplūst ar mantnieka paša mantu un turpmākais rīkotājs par kopīgo mantu ir vienīgi pats mantnieks, kuŗš savukārt savas nāves gadījumam var dot rīkojumu par mantas tālāko likteni. Pēcēlas jautājums, vai mantojuma atstājējs varētu lemt par savu mantu tādā kārtā, lai šī manta nesaplūstu ar pirmā mantnieka pārējo mantu, lai šī manta paturētu savu īpašu mērķi un savukārt tiktu nodota tālāk kādam citam mantniekam, bez kā pirmā mantnieks šādu mantas pāreju varētu aizkavēt ar saviem rīkojumiem. Ar citiem vārdiem, vai mantojuma atstājējs varētu lemt par savas mantas likteni uz vairākām mantnieku paaudzēm, vai vismaz noteikt savai mantai vairākas pakāpeniskas pārejas uz personām, ko viņš nozīmē savā testamentā. Šajā ziņā vecais likums paziņā, ka sauktos dzimtas vai ģimenes fideikomissus, kad mantojuma atstājējs zināmu mantu piesaistīja dzimtai vai ģimenes locekļiem, it sevišķi dažādu dzimtai svarīgus priekšmetus, kolekcijas, bibliotēkas u. t. t. Šādā gadījumā tika noteikta mantojuma vai tā atsevišķu priekšmetu pakāpeniska pāreja to lietotājiem no paaudzes uz paaudzi uz nenoteikti ilgu laiku. Apspriežot jautājumu, vai šāda kārtība ir paturama, ievērojot sarežģījumus kādus šāds rīkojums par mantu uz vairāk paaudzēm izsauca attiecīgās saimniecības. Kredits bija atrauts, kreditoru apmierināšana aprūtināta un mantas lietotāja mantiskā stāvoklī bija zināma nenoteiktība.

Tādēļ virsroku guva doma, ka šī kārtība ir grozāma, un jaunais civillikums izšķīrās par ģimenes fideikomisu atcelšanu. Tika atzīts, ka ne mantojuma atstājēja personīgas intereses, ne viņa tuvākās intereses attiecībā uz ģimenes locekļiem mūsu laiku apstākļos nevar prasīt mantas likteņa noteikšanu uz daudzām paaudzēm. Principā atraisoties no idejas par mantas novēlēšanu uz vairākām paaudzēm, jaunais civillikums tomēr atzina, ka zināmos gadījumos mantojuma atstājējam var būt interese noteikt mantai kādu īpašu mērķi, kas nebūtu sasniegti ar mantas vienkāršu novēlēšanu mantniekam. Šis mērķis var pastāvēt vai nu nolūkā nodot mantojuma labumu izlietošanu vēl kādam tālākam mantniekam, vai arī nolūkā atstāt mantu uz ilgāku laiku vispārnodēriem vai labdarīgiem mērķiem. No attiecīgiem noteikumiem pirmā vietā šē būtu mināms tā sauktais pēcmantnieka institūts, kas testamenta taisītājam dod iespēju lemt par savu mantu pāri mantnieka nodomiem ar mantojumu, uzliktot viņam kā pirmamantniekam pienākumu izdot mantojumu, tā daļu vai atsevišķus priekšmetus noteiktā momentā (parasti pēc pirmamantnieka nāves) kādai citai personai kā pēcmantniekam. Pie šādas konstrukcijas, kuŗa savos pamatos radīta pēc Šveices likuma parauga, mantojuma atstājējam ir it kā divi mantnieki, kuři abi manto no viņa, bet tikai pakāpeniski viens pēc otra. Tā p. piem., mantojuma atstājējs varētu noteikt, ka miršot brālim, kuŗam viņš atstājis savu mantojumu, to manto vietējā pagasta sabiedrība. Viņš varētu noteikt, ka sieva zināmā momentā izdod mantojumu brāļa bērniem, p. piem., brāļa meitai, kad tā iziet pie vīra. Protams, rīkojoties savas mantas likteņa noteikšanā pēc pēcmantnieka institūta noteikumiem, mantojuma atstājējs tāpat nevar aizskārt neatraidāmo mantnieku neatņemamās daļas, kā pie parastās mantošanas. Tādēļ, ja viņš par savu pirmamantnieku izraudzījis sievu, uzliktot viņai pienākumu izdot mantojumu brāļa bērniem, kā pēcmantniekiem, sievietei, protams, ir tiesība aizturēt to mantojuma daļu, kas

1351. Parādnieka tiesība izpirkt ķīlasņēmēja valdījumā esošo ķīlu, samaksājot parādu, nav aprobežota ne ar kādu termiņu un neizbeidzas ne ar kādu nolīgumu.

1352. Ķīlasņēmējam nav pienākums atdot ķīlu atpakaļ, iekam viņš nav pilnīgi apmierināts visos prasījumos, par kuŗiem tā atbild (1290. un turpm. p.).

1353. Ķīlasņēmējs var aizturēt ķīlu arī par visiem saviem pārējiem, pat personiskiem prasījumiem pret iekšlātāju; bet šī tiesība viņam ir tikai pret pašu iekšlātāju un tā mantniekiem, bet ne pret trešām personām. Bez tam tiesība aizturēt lietu neapņēvē vēl tiesību to pārdot kreditora citu prasījumu nolīdzināšanai.

1354. Ja īpašnieks atsavina kreditoram par rokas ķīlu nodoto lietu, tad pēdējam nav pienākums to izdot, bet viņš var to aizturēt, līdz kamēr nolīdzināti visi prasījumi, par kuŗiem ķīla atbild.

1355. Kreditors var gan tālāk iekšlāt rokas ķīlu, bet ne citādi, kā kopā ar pašu saistību, ko ķīla nodrošina, un ne par lielāku sumu, kāda viņam pienākas no iekšlātāja. Ar kreditora paša, ķīlas tiesības izbeigšanos, vai nu samaksājot viņa prasījumu, vai aiz kāda cita iemesla, izbeidzas arī otra ķīlasņēmēja tiesība.

1356. Vispārējie noteikumi par kreditora tiesību, nesāņemot termiņā apmierinājumu, pārdot ķīlu, attiecas arī uz rokas ķīlu.

1357. Ja ķīlasņēmējs bez ievērojama iemesla vilcinās pārdot ķīlu, tad kreditori, kas vērsuši piedziņas uz pārpalikumu, var lūgt tiesu, lai ķīlasņēmējam noteic laiku ķīlas pārdošanai.

III. Rokas ķīlas tiesības izbeigšanās.

1358. Vispārējie noteikumi par ķīlas tiesības izbeigšanos (1309. un turpm. p.) attiecas arī uz rokas ķīlas tiesību.

1359. Rokas ķīlas tiesība izbeidzas arī ar klusu atteikšanos. Klusa atteikšanās no rokas ķīlas tiesības pieņemama sekojošos gadījumos:

1) kad ķīlasņēmējs atdod atpakaļ viņam nodoto ķīlu bez jebkāda pierādīta cita nolūka,

2) kad viņš iekšlātā lietu ar pēdējās gribas rīkojumu tiesīgi novēl savam parādniekam.

1360. Ja ķīlasņēmējs pieņem kādu citu parādnieka piedāvātu nodrošinājumu, lai tas būtu ķīla vai galvojums, tad šī pieņemšana pati par sevi nav uzskatāma par atteikšanos no agrākās ķīlas tiesības, ja vien atteikšanās nav tieši izteikta vai no lietas apstākļiem neapšaubāmi secināma.

1361. Ar nolīgumu neizbeidzas ne prasījums, kas nodrošināts ar rokas ķīlu, ne ķīlas tiesība, ja vien ķīlasņēmējs ķīlu nav izlaidis no savām rokām.

TREŠĀ APAKŠNODAĻA.

Lietošanas ķīla.

1362. Ja kreditoram kustama vai nekustama augļu nesēja lieta nodota kā ķīla valdījumā, tad viņam ir nevien tiesība, bet arī pienākums ievākt no tās augļus un ienākumus.

Ievāktos augļus un ienākumus ķīlasņēmējs nedrīkst paturēt savā labā, bet viņam tie jāpārdod un ienākums no tiem jāieskaita sava prasījuma, papriekš procentu un pēc tam kapitāla, samaksai, pie kam ieskaitāmi arī tie augļi un ienākumi, kuŗus viņš būtu varējis ievākt, bet aiz nolaidības nav ievācis.

viņai pienākas kā neatraidāmai mantniecei. Šo daļu viņa kā mantniece iegūst galīgi un negrozāmi, bet izdošanas pienākums un tamlīdz arī viņas, kā pirmamantnieces īpašais stāvoklis var attiekties vienīgi uz pārējām mantojuma daļām. Pirmamantnieks, kā īsts mantnieks, gan paliek par mantojuma īpašnieku un var attiecīgi rīkoties ar to. Tomēr viņa rīcība ar mantojumu ir ierobežota ar pienākumu izdot to zināmā momentā pēcmantniekam, un tādēļ visi likuma noteikumi ir vērsti uz to, lai mantojuma būtiskās daļas būtu pasargātas uz to brīdi, kad iestājas pienākums nodot mantojumu pēcmantniekam. Pēcmantnieks iegūst mantojumu, ja viņš piedzīvo tā izdošanai noteikto brīdi. Ja viņš šo brīdi nepiedzīvo, mantojums piekrīt viņa mantniekiem, ja mantojuma atstājējs nav noteicis citādi. Uzlikt pēcmantniekam pienākumu izdot mantojumu vēl tālāk likums neatzina. Tā tad visumā jāsaprot, ka pēcmantnieka institūts dod iespēju nodibināt divpakāpenisku mantošanu, kas mūsu apstākļos nozīmētu lemt par mantu augstākais uz divām paaudzēm. Blakus pēcmantnieka institūtam jāmin likuma noteikums par novēlējumiem vispārnodēriem vai labdarīgiem mērķiem. Šiem mērķiem mantojuma atstājējs var novēlēt visu savu mantu, tās daļu vai atsevišķus priekšmetus. Novēlēt var kā fiziskām personām, tā arī jau pastāvošām juridiskām personām, piem., biedrībām u. t. t. Novēlējumu var izdarīt arī tādējādi, ka par novēlētās mantas īpašnieku paliek jaundibināma juridiska persona. Ja manta šādi novēlēta noteiktam mērķim, tad to var izlietot tikai pēc mantojuma devēja priekšrakstiem. Ja mērķis, kuŗam manta novēlēta, kaut kādā kārtā izbeidzas vai manto vairs nav iespējams izlietot šim mērķim, un mantojuma atstājējs šim gadījumam nekādu rīkojumu nav atstājis, tad par mantas tālāko likteni lemj Ministru kabinets.

Ar šo īso pārskatu par mantojuma tiesībām nav domāts izsmelt visus noteikumus par mantošanu. Galvenais tomēr ir pateikts. Jāpiezīmē, ka blakus likumiskai un

testamentariskai mantošanai likums paredz vēl līgumisko mantošanu, kad mantojums pāriet mantniekam pēc mantojuma līguma, kas apliecināts pie notāra. Šāds mantošanas veids samērā nāc retāk priekšā, kādēļ plašāku publiku tas mazāk var interesēt. Var pieminēt, ka mantojuma līgums pēc būtības stipri līdzinās testamentam, ar to principā var nodibināt tādas pat mantošanas attiecības kā ar testamentu, tikai šādā mantošanā līgums saista mantojuma atstājēju, un viņš bez mantnieka piekrišanas nevar tik brīvi grozīt rīkojumus par mantu, kā tas ir pie testamentā. Mantojuma līgumā tāpat jāievēro noteikumi par neatraidāmiem mantniekiem un neatņemamo daļu, tomēr mantojuma līgumā nav atļauta atstumšana no mantojuma. Pārējiem mantojuma tiesību noteikumiem, kā, p. piem., noteikumiem par mantojuma atklāšanos, tā apsardzību un mantnieku uzaicināšanu, par legātu dažādiem veidiem, par mantojuma tiesību izbeigšanos un zaudēšanu ir vairāk tehniska nozīme, un šie noteikumi var interesēt vienīgi specialistus. Še tomēr jāpiemin, ka, neatkarīgi no personām, kuŗas atstumtas no mantojuma ar mantojuma atstājēja gribu, likums pazīst vēl īpašu „necienīgo personu” kategoriju, kuŗām mantojums tiek atrauts uz paša likuma pamata. Piemēram, kas tieši sagādājis nāvi mantojuma atstājējam, vai nav rūpējies par viņa apbedīšanu, vai viltojis viņa testamentu, ir mantojuma necienīgas personas; tāpat pārdzīvojušais laulātais, kas iedodas jaunā laulībā, iepriekš neizdalījis ar bērniem mantojumā, zaudē kā necienīgs mantojumu bērniem par labu. Ja kādam mantojums atrauts kā necienīgam, tad viņa vietā iestājas tas, kas acināts mantot kopā ar atkritušo mantnieku vai tieši pēc viņa.

Metot vispārēju skatu uz mantošanas noteikumiem, jāliecina, ka jaunais likums ir izdarījis samērā plašu un svētīgu reformu, tos vienkāršojot, apvienojot un padarot skaidrākus. Atliek novēlēt, lai šis likums ieietu tautā kā viņas tiesiskās apziņas neatņemama sastāvdaļa.

Ķīlas ņēmējam ir tiesība atvilkt no šā ieņēmuma parastos procentus, pat arī tad, ja tie nav noteikti apsolīti.

1363. Iekilātās augļus nesējas lietas nastas, ja par tām nav noteikti norunāts pretējais, nes īpašnieks, bet nevis valdošais ķīlas ņēmējs.

1364. Atbildība par zaudējumiem, ko kreditora vainas dēļ cietusi viņam iekilātā lieta, kā arī atlīdzība, kas viņam nākas par lietai taisītiem izdevumiem, jāapspriež pēc rokas ķīlas noteikumiem.

1365. Ja iekilāts nekustams īpašums un par iekilātāja mantu atklāts konkurss, tad ķīlas ņēmējam jāatdod konkursa masai nevien pats šis nekustamais īpašums, bet arī augļi, kuņus viņš ievācis no tās dienas, kad nolikts konkurss.

Piezīme. Zemes grāmatās ierakstītās ķīlas tiesības un ar rokas ķīlu nodrošinātie prasījumi nolīdzināmi ārpus konkursa procesa.

1366. Augļu nesēju lietu var iekilāt arī ar tādu norunu, ka ķīlas ņēmējs viņam pienākošos procentu vietā saņem tās ienākumus.

Šādā gadījumā ķīlas ņēmējam, ja nav norunāts pretējais, nav pienākums dot norēķinu par viņa ievāktiem augļiem un ienākumiem, kaut arī to vērtība pārsniegtu likumisko procentu apmēru.

CETURTĀ APAKŠNODAĻA.

Hipotēka uz nekustamu īpašumu.

I. Hipotēkas nodibināšana.

1367. Hipotēka dod kreditoram lietu tiesību uz iekilāto nekustamo īpašumu tikai pēc ierakstīšanas zemes grāmatās.

1368. Lai hipotēkas ierakstījums zemes grāmatās būtu spēkā, ir vajadzīgs:

- 1) lai tas būtu ierakstīts attiecīgā iestādē (1369. p.);
- 2) lai tas būtu ierakstīts pienācīgā laikā (1370. p.);
- 3) lai prasījumam būtu ierakstīšanai vajadzīgās īpašības (1371. un 1372. p.);
- 4) lai arī nekustamam īpašumam, uz kuņu hipotēku ieraksta zemes grāmatās, būtu tam nolūkam noteiktās īpašības (1373. p.);
- 5) lai ierakstot būtu ievērotas likumā noteiktās formas.

1369. Ierakstīt hipotēku zemes grāmatās var tikai tajā zemes grāmatu nodaļā, kuņas pārziņas robežās atrodas nekustamais īpašums. Sikāki noteikumi par hipotēkas ierakstīšanas kārtību zemes grāmatās atrodas Notāriāta likumos.

1370. Ķīlas tiesības ierakstīšana zemes grāmatās nav pieļaujama tajā laikā, kad pastāv Notāriāta likumu 316. un 317. pantā minētie šķēršļi.

1371. Zemes grāmatās ierakstāmi tikai tie prasījumi, kas vispār nodrošināti ar ķīlu uz nekustamu īpašumu, vienalga, vai šī ķīla bijusi nodibināta ar tiesas lēmumu, vai ar tiesisku darījumu.

1372. Ķīlas tiesību ierakstīšana zemes grāmatās pieļaujama tikai ar iekilātāja piekrišanu, kuņus viņš izteicis vai nu ķīlas tiesību nodibinot, vai vēlāk. Šis noteikums neattiecas uz tiem gadījumiem, kad ķīlas tiesību ieraksta uz tiesas sprieduma vai lēmuma pamata.

1373. Hipotēku ieraksta zemes grāmatās tikai noteiktas naudas summas apmērā un uz noteiktu nekustamu īpašumu, par kuņa īpašnieku apzīmēts šajās grāmatās iekilātājs.

II. Hipotēkas pārjaunošana un dzēšana.

1374. Katrs zemes grāmatās ierakstīta prasījuma pārjaunojums arī jāieraksta šajās grāmatās; pretējā gadījumā tas saista vienīgi līdzējas puses, bet ne trešās personas.

1375. Ja pārjaunojot notiek kreditora maiņa, tad pārjaunojuma ierakstīšanai zemes grāmatās vajadzīga kā kreditora, tā arī parādnieka atzišana; bet izdarot vienkāršu cesiju, pietiek ar cedenta atzišanu un parādnieka piekrišanu nav nepieciešama.

Piezīme. Iznēmumi no šajā (1375.) pantā noteiktās kārtības norādīti likumā par dažu parādu piespiedu pārjaunojumu.

1376. Ja pārjaunojums attiecas uz pašu prasījuma raksturu, tā ka ar to pārgrozās tiesiskās attiecības arī starp pārējiem prasījumiem, kuņi agrāk vai vēlāk uz to pašu nekustamo īpašumu ievesti zemes grāmatās, tad tāda pārjaunojuma ievēšanai zemes grāmatās ir vajadzīga nevien līdzēju, bet arī pārējo lietā ieinteresēto personu piekrišana.

1377. Ja kāds no kreditoriem iegūst valdījumā to nekustamo īpašumu, uz kuņus viņam ir hipotēka, tad ar to nepārgrozās ne viņa paša hipotēkārās tiesības, ne arī pārējo kreditoru tiesības uz viņu zemes grāmatās ierakstītiem prasījumiem uz to pašu nekustamo īpašumu.

1378. Parādnieka izdarīts nekustama īpašuma atsavinājums trešai personai negroza hipotēkas kreditora tiesības, un katru tādu atsavinājumu var izdarīt vienīgi atstājot spēkā ķīlas tiesības uz atsavināmo nekustamo īpašumu.

1379. Hipotēkas dzēš pēc tiem pašiem noteikumiem, kādi norādīti visām ķīlas tiesībām (1309. un turpm. p.).

Pilnīgi hipotēkas dzēšanai ar to vien nepietiek, ka dzēsts tās pamats, jo tāds dzēsums nav saistošs trešām personām, līdz kamēr par hipotēkas dzēšanu nav ierakstīts zemes grāmatā. Noteikumi par hipotēkas dzēsuma ierakstīšanas kārtību atrodas Notāriāta likumos.

1380. Zemes grāmatās ierakstītu ķīlas tiesību dzēšana, tiklab pilnīga, kā arī pa daļai pieļaujama tikai ar kreditora piekrišanu. Šis noteikums neattiecas uz tiem gadījumiem, kad ķīlas tiesību dzēš uz tiesas sprieduma vai lēmuma pamata.

Ja nekustamu īpašumu, uz kuņus ierakstītas hipotēkas, pārdod izsolē un ieraksta zemes grāmatās uz tā vārdu, kuņš, kā vairāksolītājs, kļuvis par tā īpašnieku, tad, pēc pirkuma cenas samaksas, visi tie uz šo nekustamo īpašumu ierakstītie parādi, par kuņiem pircējs nav tieši paziņojis, ka uzņemas tos uz sevi, ir dzēšami neatkarīgi no kreditoru piekrišanas.

Septītā nodaļa.

Izpirkuma tiesība.

PIRMĀ APAKŠNODAĻA.

Izpirkuma tiesības nodibināšana un izlietošana.

1381. Izpirkuma tiesība ir tiesība iegūt cita atsavinātu nekustamu īpašumu, atstumjot ieguvēju, sakarā ar priekšrocību pret viņu, un iestājoties viņa tiesībās.

Izpirkuma tiesība ir lietu tiesība, un to var izlietot nevien pret pirmo šai tiesībai pakļautā nekustamā īpašuma ieguvēju, bet arī pret sekojošiem.

1382. Izpirkuma tiesību nodibina vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī ar testamentu.

Izpirkuma tiesība, kas nodibināta ar līgumu vai testamentu, saista tikai lietā ieinteresētās personas un viņu mantiniekus; tomēr tā var kļūt saistoša arī trešām personām, ja līgumu vai testamentu, ar kuņus nodibina šo tiesību, ieraksta zemes grāmatās; tādā gadījumā šo tiesību nosaka vienīgi līguma vai testamenta noteikumi, un tikai tad, ja tādu nav, noteikumi par likumisko izpirkumu.

1383. Izpirkuma tiesība nav pieļaujama visos atsavināšanas gadījumos, bet tikai tajos, kad izpircējam iespējams pilnīgi atlīdzināt ieguvējam visu to, ko tas samaksājis vai kas tam vēl jāsamaksā par iegūto mantu.

Kad nekustamu īpašumu dāvina, vai atsavina pēc izlīguma, vai maina, izpirkuma tiesība nav pieļaujama.

Kad nekustamu īpašumu pārdod izsolē piespiedu kārtībā, izpirkuma tiesību nevar izlietot.

1384. Visi pienākumi, kuņus uzņēmis nekustamā īpašuma ieguvējs, jāpārņem tās izpircējam, un viņš nevar aprobežoties vienīgi ar apsolījumu samaksāt ieguvējam to summu, kādu viņš uzņēmis dot par nekustamo īpašumu, ne arī ar šās summas nodrošinājumu ar galvojumu vai kādā citā kārtā, bet viņam, pieteicot savu tiesību, tūlī jāiemaksā šī summa, pievienojot tai atlīdzību par izdevumiem (1388. p.) naudā; bet ja ieguvējs atteicas šo naudu pieņemt, tad izpircējam tā jāiemaksā tiesā.

1385. Ja izpircējam pašam ir prasījums, kas nodrošināts ar viņa izpirkamo nekustamo īpašumu, vai ja viņš pierāda, ka citi kreditori, kuņus prasījumi nodrošināti ar hipotēku uz šo nekustamo īpašumu, ir ar mieru atzīt viņu par savu parādnieku, tad no savas iemaksājamās summas (1384. p.) viņš drīkst atvilkt šos parādus.

1386. Ja pierāda, ka izpirkamais nekustamais īpašums pārdots kādam aiz personiskas labvēlības lētāk par tā vērtību (draudzības pirkums), tad izpircējam jāsamaksā istā cena, pēc tiesas novērtējuma.

1387. Ja rodas iemesls dibinātām aizdomām, ka pārdevējs un pircējs ar nolūku atbaidīt izpircēju ir uzdevuši augstāku pirkuma sumu, nekā patiesi viņu starpā norunāts, tad izpircējam ir tiesība prasīt, lai viņi ar parakstu apstiprina, ka viņi, noslēdzot pirkuma līgumu, rīkojušies bez jauna nolūka un ka izdotā cena tiešām ir tā, kas viņu starpā norunāta un jau samaksāta vai vēl maksājama.

1388. Izpircējam jāatmaksā ieguvējam, bez visa tā, ko pēdējais samaksājis par nekustamo īpašumu (1384. p.), arī visi viņa šim īpašumam izdarītie nepieciešamie un derīgie izdevumi, kā arī viņa izmaksas to atsavinot un iemaksātās nodevas; gresnuma izdevumi nav jāatlīdzina.

1389. Persona, kuņai pieder izpirkuma tiesība, nevar to atdot nevienam citam, un viņai, ja pretinieks to prasa, ar parakstu jāapstiprina, ka viņa izpērk vienīgi sev un savā labā.

OTRĀ APAKŠNODAĻA.

Izpirkuma tiesības sekas.

I. Ieguvēja pienākumi pret izpircēju.

1390. Izpircējs iestājas visās ieguvēja tiesībās, un tādēļ pēdējam, ja nekustamais īpašums jau nodots viņa valdījumā, vispirms jānodod tas izpircējam, ar visiem piederumiem, tādā pašā stāvoklī, kādā viņš to saņēmis.

1391. No nekustamā īpašuma ievāktos augļus ieguvējs atdod atpakaļ tikai par to laiku, par kuņus viņš nokavējis tā nodošanu. Bet par augļiem, kas jau izaudzēti, bet vēl nav ievākti, izpircējam savkārt jāatlīdzina ieguvējam ražošanas izdevumi.

1392. Nekustamā īpašuma ieguvējam jāatlīdzina izpircējam par pasliktinājumiem tikai tad, kad tie radušies aiz ieguvēja vainas pēc tam, kad jau pieteikts izpirkums; par agrākiem pasliktinājumiem viņam jāatlīdzina tikai tad, ja tie nodarīti ar jaunu nolūku, lai novērstu izpirkumu.

1393. Servitūti, reālnastas un hipotēkas, ar kuņiem ieguvējs apgrūtinājis nekustamo īpašumu, jāuzņemas izpircējam, ja vien tie bijuši nodibināti jau pirms izpirkuma tiesības pieteikuma un bez jauna nolūka. Bet par visiem šiem apgrūtinājumiem ieguvējam pilnīgi jāatlīdzina izpircējam.

II. Atsavinātāja pienākumi pret izpircēju.

1394. Izpircējs stājas tiesiskās attiecībās ar atsavinātāju tikai tad, kad ieguvējs viņam atdevis visas savas tiesības un viņš ar to pilnīgi iepēmis ieguvēja vietu.

Ja atsavinātājam bijis pienākums pirms nekustamā īpašuma atsavinājuma piedāvāt to pirkšanai tai personai, kuņai pieder izpirkuma tiesība, un viņš to nav darījis, tad izpircējs var prasīt, lai tas atlīdzina zaudējumus, kādi viņam no tam radušies.

III. Atsavinātāja pienākumi pret ieguvēju.

1395. Atsavinātāja pienākums ir nevien atlīdzināt ieguvējam zaudējumus, kuņus viņš cietis sakarā ar izpirkuma tiesības izlietošanu, bet arī aizstāvēt viņu tiesā pret izpircēja prasībām.

1396. No 1395. pantā norādītiem pienākumiem atsavinātājs ir atsavināts, kad ieguvējs, zinādams, ka uz nekustamo īpašumu var pieteikt izpirkuma tiesību, nav pielīdzis sev tādām gadījumam atlīdzību.

TREŠĀ APAKŠNODAĻA.

Izpirkuma tiesības izbeigšanās.

1397. Izpirkuma tiesība izbeidzas:

- 1) kad atceļ to atsavinājumu, kuņa dēļ tā radusies;
- 2) kad tas, kam šī tiesība pieder, atteicas;
- 3) kad ar noilgumu zaudēta tiesība celt izpirkuma prasību.

1398. Pēc tam, kad izpirkuma tiesība jau pieteikta, līguma dalībnieki nevar vairs uzsākt neko tādu, kas nepieļautu šo tiesību; viņi nevar arī atcelt atsavinājuma līgumu, kaut arī nodošana vēl nebūtu notikusi.

1399. Izpirkuma tiesība izbeidzas tiklab tad, kad tas, kam šī tiesība pieder, pirms atsavināšanas vai pašā atsavināšanas laikā noteikti ir teic savu piekrišanu nekustamā īpašuma atsavināšanai, kā arī tad, kad viņš pēc atsavināšanas noteikti vai klusējot atteicas no savas tiesības.

1400. Izpirkuma tiesība izbeidzas ar noilgumu, ja izpirkuma prasība nav celta gada laikā, skaitot no tās dienas, kad nekustamais īpašums ierakstīts zemes grāmatās uz ieguvēja vārdu.

(Turpmāk vēl.)

Ministru kabinets 1937. g. 23. februārī ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Likums

par nekustama īpašuma atsavināšanu Rīgas pilsētā.

1. Saskaņā ar likumu par nekustamas mantas piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskām vajadzībām (Lik. kr. 1923. g. 59) un pilsētas zemju likumu (Lik. kr. 1928. g. 52) ir atsavināts:

Ivānam Laškovam, Michailam Laškovam, Natālijai Jupatovs, dzim. Laškova, un Kātrīnai Jupatovs piederošais nekustams īpašums, kas sastāv no pilsētas dzimtsno-

mas gruntsgabala un atrodas Rīgas pilsētas administratīvās robežās 28. grupā № 54 un ievests Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļas II hipotēku iecirkņa zemes grāmatu reģistra 734. folijā.

2. 1. pantā minētais nekustamais īpašums ierakstāms zemes grāmatās uz Rīgas pilsētas pašvaldības vārdu, kā pilsētas pašvaldības pilnīgs īpašums, uz šīs pašvaldības pieprasījuma pamata.

3. Šī likuma dzīvī izvešana uzlikta Iekšlietu ministrijai.

Rīgā, 1937. g. 24. februārī.

Valsts un Ministru Prezidents K. Ulmanis.

Latvijas un Igaunijas izglītības ministru runas Igaunijas valsts svētku svinībās Rīgā.

Izglītības ministrs prof. A. Tentelis

24. februārī igauņu mākslas izstādes atklāšanas aktā, kurā ieradās arī Valsts Prezidents Dr. K. Ulmanis, vairāki valdības locekļi un vairāki igauņu mākslas un zinātnes pārstāvji, armijas augstākie virsnieki un citi lūgti goda viesi, teica šādu runu:

„Augsti godātais Valsts Prezidenta kungs, augsti godātais Igaunijas izglītības ministra kungs, ministru kungi, ekscelences, dāmas un kungi!

Sodien mūsu māksliniekiem un visiem mākslas cienītājiem un mīļotājiem liela svētku diena, jo šodien tiek atklāta mūsu kaimiņu valsts, mūsu drauga un sabiedrotā, Igaunijas tēlojošās mākslas izstāde. Šī izstāde ir plaša un ražena un mūs iepazīstina ar igauņu mākslas darbības sasniegumiem un būs ļoti pamācoša. Mums vēl labā atmiņā tās jaukā dienas, kad mūsu tēlojošās mākslas izstāde viesojās Tallinā un Tartū un baudīja tik sirsniņu un atzinīgu uzņemšanu. Mākla nāk no dvēseles un iet pie dvēseles. Mākla jau ir vienīgā internacionālā valoda, kurā visi saprot. Mākla runā bez vārdiem, un tomēr tik skaidri un nepārprotami, ka ar vārdiem nevar ne maz labāki un dziļāki izteikties. Mākla aizrauj tās baudītāju bez ieteikšanas, bez tulka, bez kāda starpnieka; mākslas bauda pieejama visiem. Mākla ir arī droša tautas kultūras stāvokļa lieciniece. Tās liecība ir izšķiroša nozīme, jo tā stāsta par tautas gara spraigumu, par tās ideālu cēlumu, par tautas dvēseles dziļumu un veselību; māksla rāda tautas spēku, tautas garīgo seju. Tādēļ arī mūsu zemēs mākslu tā izceļ, mākslu ievēro un atbalsta. Igaunu un latviešu mākslas attīstībā specialists novērotājs atradis daudz paraleles, atradis arī daudz patstāvības un īpatnēju ceļu. Tāpat viņš varēs teikt, ka beidzamā laikā abu tautu vadoņi daudz, ļoti daudz veicinājuši savu tautu mākslas attīstību un plašāku izveidošanos gan ar savu lielo garīgo, gan tīri materiālo atbalstu, par ko ir māksliniekiem, ir mākslas baudītājiem dziļi jāpateicas. Tāpēc arī māksla ir viens no visspēcīgākajiem līdzekļiem tautu savstarpējās tuvināšanas un draudzības laukā.

Man šodien piekritis lielais gods Latvijas valdības vārdā apsveikt Igaunijas valdības pārstāvi — izglītības ministri Jāksona kungu līdz ar igauņu mākslas pārstāvjiem un Igaunijas mākslu. Novēlu Igaunijas izstādei vislabākās sekmes un izdošanos, lai viņa palīdzētu saistīt mūsu tautas lielā vienībā tiklab prieku, kā būdu dienās. Lai viņa pacel un iepriecē mūsu sirdis stiprinādama draudzību mūsu mākslinieku un tautu starpā.

Pēc valsts himnas nodziedāšanas

Igaunijas izglītības ministrs A. Jāksons sacīja šādu runu:

„Es esmu sevišķi laimīgs, ka Igaunijas valdība mani izraudzījusi, lai atklātu igauņu mākslas izstādi jūsu galvas pilsētā. Šinī gadījumā atļaujiet vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka mūsu mākslas vēsture uzrāda daudzējādā ziņā analogiju ar jūsējo. Tāpat kā pie jums, igauņu nacionālā māksla varēja dzimt tikai 19. gadusimtā.

Bet tikai sākot ar politisko neatkarību igauņu māksla varēja piedzīvot savu īstu uzplaukumu. Pateicoties valdības atbalstam un sabiedrības palīdzībai, kas izrāda lielu interesi par nacionālās mākslas attīstību, mākslinieku skaits ievērojami pieaudzis un īpatnējie talanti varējuši attīstīties labvēlīgākos apstākļos, saņemot pamatīgu izglītību augstākajā mākslas skolā, turpinot savas studijas un papildinoties lielākos mākslas centros ārzemēs.

Pirms dažiem mēnešiem mums bija dota iespēja apbrīnot jūsu nacionālo mākslu pie mums, Tallinā. Tagad, lai turpinātu šo in-

tektualās sadarbības un mākslas sakaru skaisto darbu, šodien, mūsu politiskās neatkarības 19. gada dienā, igauņu māksla jūs apmeklē jūsu skaistajā un viesmīlīgajā galvaspilsētā, lai dotu jūsu māksliniekiem un jūsu publikai, kas tā interesējas par mākslu, vispārēju pārskatu par to, ko radījuši mūsu mākslinieki — gleznotāji, grafiķi, tēlnieki — pēdējo 10 gadu laikā, un tendences, kādas viņos dominē. Šinī izstādē reprezentēti 71 mākslinieki ar 170 darbiem. Šo mākslinieku lielākā daļa, kas Igaunijā atzīti par visievērojamākiem, vēl ir dzīvi.

Prezidenta kungs, ministru kungi, man ir gods atklāt jūsu klātbūtnē šo otro igauņu mākslas izstādi Rīgā. Es esmu, tāpat kā jūs, dziļi pārliecināts, ka tā zināmā mērā sekmēs mūsu intelektuālās kopdarbības stiprināšanu, pavairo mūsu savstarpējo paziņanos un savstarpējo cieņu, un tā palīdzēs veidot skaisto antanti, kāda pastāv abu draudzīgo tautu starpā.

Šai runai sekoja Igaunijas valsts himna un universitātes prezidiju konventa viru kora dziesmas un izstādes apskate.

Izglītības ministrs prof. A. Tentelis

Igaunijas valsts svētku svinīgajā aktā, klātesot Valsts Prezidentam Dr. K. Ulmanim, kara ministram ģenerālim J. Balodim ar kundzi, valdības locekļiem, no Igaunijas iebraukušajiem viesiem, diplomātu korpusam un ļoti daudziem svētku viesiem, Melngalvu zālē, 24. februāra vakarā, teica šādu runu:

„Šodien man ir gods Latvijas valdības vārdā sveicināt Igaunijas valsti un igauņu tautu viņu patstāvības un neatkarības 19. gada dienā. Šī diena nav tikai mūsu kaimiņu augsta svētku diena, tā ir arī mūsu, latviešu, svētku diena, jo mēs varam to visā pilnībā līdzī svinēt, tādēļ ka mēs savulaik atradāmies līdzīgā nepatstāvības un atkarības stāvoklī, kā igauņi, un vislabāk varam izjust to prieku, kāds pārņem tautu, kad tā iegūst brīvību un pašnoteikšanos. To jau mēs arī esam pārdzīvojuši. Tāpēc mūsu prieks nav tikai arīšība, bet dziļš iekšējs pārdzīvojums. Ne tikai Latvijas un Igaunijas karogi plīvo jautri viens otram blakus, bet arī mūsu sirdis pukst jaukā saskaņā, un mēs visi domājam vienu domu, tautas un valsts vienības un labklājības domu.

Ar gandarījumu atceramies Igaunijas noietu ceļu, sākot ar neatkarības proklamēšanu Tallinā 1918. g. 24. februārī. Pārdošs bija šis solis, ko spēra igauņu brīvības cīņtāji ar tagadējo valsts vecāko Pētsa kungu priekšgalā, gandrīz bez cerības, jo dažas dienas priekš tam Vācijas karaspēks bija uzsācis Igaunijas okupāciju un drīz vien katra igauņu politika bija paralizēta. Tikai šai okupācijai izbeidzoties, varēja ķerties pie jaunās valsts organizēšanas darbiem. Bet kā pie mums, tā arī Igaunijā, cik Vācijas karaspēks atvīzējās, tik zemi ienēma lielinieki. Un te nu parādījās igauņu tautas varonība un izturība. Nedaudz nedēļās tā iztīrīja savu zemi no lieliniekiem, sekoja tiem arī pāri pār robežu; pēc tam nāca neaizmīstamās cīņu dienas pie Cēsim. Tas viss nodibināja mūsu ieroču brālību, tas viss notika nepilna pusgada laikā. Pēc tam varēja no ārienes netraucēti turpināties valsts celtniecības darbs, tautas kultūras izveidošana un attīstība. Gan iekšienē meģināja pacelt galvu tumši spēki, nenovīdība, partējība un draudēja izjaukt mieru un tautas vienību un vienprātību, tāpat arī skaitos sasniegumus, bet tauta nojauta un saprata situāciju, tā saslēdzās vienprātībā ap saviem pirmiem, pirmās cīņās pārbaudītiem vadogiem un novērsa grūtības. Tauta nu ir uzstājusies uz plaša un līdzena attīstības un progresā ceļa, tā var brīvi vairot savas garīgās un laicīgās vērtības, var būt droša par savu nākotni. Un daudz jau ir padarīts. Padarītais darbs

un jaunais spīrgtais gars, kas valda tautas un valsts dzīvē, jaunais un varens darba spars arī mūs mudina sekot saviem draugiem. Tas viss, protams, vairo mūsu prieku Igaunijas valsts svētku dienā. Bet atļaujiet man aizrādīt vēl uz vienu momentu. Latviju un Igauniju, kopā ar Lietuvu, kurās valsts svētkus mēs priekš nedaudzām dienām svinējam, saista nevien tas, ka esam labi kaimiņi, kas mierīgi un satīcīgi dzīvojam katrs savās robežās un kas no sirds priecājamies par kaimiņu sasniegumiem, — mūs cieši saista mūsu vienādie likteņi, vienādie uzdevumi un pienākumi šeit pie Baltijas jūras, Eiropas lielvalstu vidū. Mums jāprot ir pasargāt savu neatkarību, sava brīvība satīkmē ar citām tautām, un te mēs ejam vienotus ceļus. Ja jau esam apņēmies viens par otru stāvēt un krist, ziedot to dārgāko, kas mums ir, vai tad gan drīkstētu pārejošas, pakārtotas lietas traucēt jauko saskaņu mūsu starpā un mazināt mūsu spēkus? Lai tos vada mūsu tēvijas mīlestība, lai savstarpējā uzticībā mēs pildām pienākumus pret sevi, tad būsīm stipri iekšēji un klusim vēl stiprāki dziļā vienprātībā un cieņā kopodami savus spēkus mieram un aizsardzībai.

Šovakar šī pārpildītā zālē, mūsu valsts gaivas un vadoņa, valdības un daudzu nopelniem bagātu valsts un sabiedrisku darbinieku klātbūtnē liecina par lielo cieņu un dziļo prieku, ko izjūt latviešu tauta Igaunijas valsts svētkos. Lūzdu Igaunijas valdības pārstāvi pulkvedi Jāksona kungu un visu delegāciju nonest Igaunijas valdībai un tautai mūsu sirsnīgākos sveicienus un novēlēt Igaunijai un igauņu tautai arī turpmāk sekmīgi staigāt vienprātības ceļu, izveidojot nacionālās, valstiskās un kulturālās dzīves vērtības. Lai dzīvo Igaunija! Lai dzīvo Latvijas un Igaunijas vienība!”

Igaunijas izglītības ministrs A. Jāksons (A. Jaakson)

atbildēja ar šādu runu:

„Prezidenta kungs, ministru kungi, manas dāmas un kungi!

Man ir patīss prieks pārstāvēt Igaunijas valdību mūsu valsts gada dienas svinībās, taisni Latvijā, uz mūsu sabiedrotās zemes. No sabiedrotās sagaida, lai tā justu līdzī savas otrās sabiedrotās priekiem un bēdām. Spontanā, patiesā un dziļā atsaucība, ko Latvijas tauta izrāda mūsu tautai, mūs atkal no jauna patīkami pārsteidz. Uz dzimteni mēs paņemsim līdzī vislabākos iespaidus.

Bet vai tas vispār var būt iespējams, ka mums, divi kaimiņu tautām, varētu trūkt dziļākas saprašanās vienai par otru un par otras interesēm un pasākumiem.

Mēs esam divi brāļi, kurā likteņi cieši kopā saaudusī ne tikai kopējā atrašanās vētru apmetās Baltijas jūras piekrastē, bet arī gadusimtu kopīgā vēsture.

Abas tautas, Igaunija un Latvija, cauri gadusimteņiem ir vedušas neatlaidīgu cīņu blakus dabas spēkiem arī ar ārējiem ienaidniekiem, kurā kopā ar mūsu neatkarību centušies iznīcināt arī mūsu savā laikā augsto nacionālo kultūru. Abas tautas uzrādījušas vienādu neatlaidību un sīkstū dzīvības spēku, paciešot ne tikai atkārtotus likteņa sitienus mūsu zemēm, kad tās savā laikā kļuva par svešu varu savstarpējo cīņu lauku. Tas pats dzīvības spēks iztei-

cās gadusimteņiem ilgajā kopīgā cīņā pret mūsu zemes svešiem iekarotājiem. Vietām šī cīņa ārēji bija maz redzama, izteicās galvenā kārtā instinktīvā pretestībā un mācīgai apspiedēju varai. Un kad šī apslāpētā cīņas uguns brīžiem atklāti uzliesmoja, tad nojautām šo divu tautu kopējos krēslā tītos mērķus un tieksmes.

Ikreizējai cīņai nebija apzinātas savstarpīgas palīdzības raksturs, kā to varēja redzēt 1781. gadā, kad latviešu zemnieki Rēpīnās zemniekiem - dumpiniekiem piegādāja lielgabalus, bet arvienu vienas cīņu rezultāti nākuši par labu otrai. Kauguru un Kokmūižas zemnieku sacelšanās 19. g. s. sākumā steidzināja zemnieku aizsardzības likumu izdošanu, un tāpat 1805. gada Igaunijas zemnieku plašā bruņotā sacelšanās stipri sekmēja abu tautu zemnieku atbrīvošanu.

Jo tālāk attīstās mūsu tautas un jo apzinātāku veidu pieņem centieni pēc nacionālās atdzimšanas, jo ciešāks kļūst savstarpējais kontakts un apzināta palīdzības sniegšana otrai tautai. Mūsu tautu atdzimšanas laiks ir bagāts šādiem piemēriem. Šeit pateicībā atcerēsimies to lomu, kāda bija jūsu lielajam tautas darbiniekam Krišjānim Valdemāram un arī semināra direktoram J. Cimzem mūsu atmodas laikmeta pasākumos.

Šodien es redzu šeit daudz cienījamus un nopelniem bagātus latviešu tautas politiskās un kulturālās un arī citu sabiedriskās dzīves nozaļu darbiniekus. Varam teikt, ka darbojoties savas tautas dzīves tālākā izveidošanā, mēs līdz ar to sekojam otras tautas attīstībai. Jūs visi esiet varējuši sekot igauņu un latviešu tautas politiskai un kulturālai sadarbībai ilgu laiku. Mēs apmierināti varam atskatīties uz to, ka pēdējos gadu desmitos pirms krievu varas beigām mums bija izveidojusies saskaņotība mūsu nacionālā darba laukā. Mēs roku rokā cīnījāmies ar grūtībām, kas traucēja mūsu kultūras nodibināšanos. Vienas tautas ieguvums bija priekšzīme otrai. Ar vienādiem paņēmieniem mēs audzinājām plašās tautas masās patriotisko apziņu, ar vienādiem paņēmieniem uzbūvējām savas nacionālās saimnieciskās organizācijas. Vienādi izteicās mūsu tieksme pēc brīvības mūsu rakstniecībā, un mūsu abu lielākās ilgas bija vienas un tās pašas — neatkarība un brīvība. Un mēs arī zinām, ka šīs jūtas atrada kopīgu izteiksmi vēstures liktenīgajā mirklī, kad dibinājās mūsu neatkarīgās valstis. Mums bija jācinās un šinīs cīņās mēs atbalstījām viens otru, cik atļāva mūsu rīcībā esošie spēki.

Ar sasprindzinātu interesi mēs sekojam valstiskam uzbūves darbam, ko jūs Latvijā izvediet ar jums piemēroto neatlaidību, rosiību un svaigumu kulturālās, saimnieciskās un citās dzīves nozarēs savas tautas un valsts labklājībai. Labas sekmes! Jo viss, kas spēcina un padara Latviju dzīves spējīgāku, nāk par labu arī Igaunijai, tāpat kā arī Latvija gūst no Igaunijas iekšējās augšanas un attīstības. Tas tā no dabas nolikts, jo pat bez formāliem ligumiem mēs esam likteņa biedri un divi brāļi. Tādēļ nekad nenosvērsimies, nenovirzīsimies no kopējā ceļa, kurā liktenis pats mums nolēmis, ko paši esam izvēlējušies.

Lai dzīvo Igaunijas un Latvijas sadarbība! Lai dzīvo igauņu un latviešu tautu labklājība!”

LTA.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Personu saraksts, N°45

kuņas 1937. g. janvarī atlaistas no Latvijas pavalstniecības uz likuma par pavalstniecību 9. panta pamata.

1) Nikolajs - Konstantins - Aleksandrs Drevingš (Drevings), dzim. 1895. g. 24. janv. Limbažos, ar sievu Ellu-Emīliju, dzim. Kanars (Kalesaar), dzim. 1895. g. 25. augustā Igaunijā, un bērniem: dēlu Nikolaju, dzim. 1925. g. 25. jūnijā Igaunijā, un meitu Renu-Eriku, dzim. 1927. g. 1. decembrī Igaunijā, dzīves vieta Igaunijā;

2) Estere Franks, dzim. 1914. g. 27. aprīlī Rīgā, dzīves vieta Igaunijā;

3) Eriks-Kurts-Jāzeps (Jozefs) Sikards (Sicard), dzim. 1915. g. 12. aprīlī Igaunijā, Pērnavā, dzīves vieta Igaunijā;

4) Tatjana Alberts, dzim. 1915. g. 17. novembrī Krievijā, dzīves vieta Rīgā;

5) Aksels - Vilhelms Kulikovskis, dzim. 1909. g. 2. jūnijā Krievijā, dzīves vieta Igaunijā;

6) Irmgarde-Dorotēja-Emīlija Beķers (Becker), dzim. 1903. g. 19. aprīlī Liepājā, dzīves vieta Vācijā;

7) Helēne Hartmanis, dzim. Hanzens, dzim. 1879. g. 28. augustā Norvegijā, dzīves vieta Norvegijā.

Rīgā, 1937. g. 22. februārī. 76. AV. Iekšlietu ministr. administr. depart. vicedirektora v. K. Ābeļs.

Pasu nodaļas vadītājs P. Kurzemnieks.

Personu saraksts,

kuņas 1937. g. janvarī reģistrētas kā zaudējušas Latvijas pilsoņa tiesības uz likuma par pavalstniecību 8. panta pamata, kā pārgājušas citas valsts pavalstniecībā bez iepriekšējās atļaušanas no Latvijas pavalstniecības.

1) Kazimira Sosnovskis, dzim. 1900. g. 3. martā, dzīves vieta Polijā;

2) Ābrāms-Leizers Zelbovics, dzim. 1914. g. 11. augustā Aucē, ar sievu Sori, dzim. 1909. g. 22. maijā Aucē, dzīves vieta Palestīnā;

3) Mera Kopačs, dzim. 1910. g. 13. novembrī Liepājā, dzīves vieta Palestīnā;

4) Dāvids Kaganis, dzim. 1885. g. 17. augustā Krievijā, ar sievu Cipu, dzim. Jeveļevs, 46 g. v. — 1937. g., dzīves vieta Palestīnā;

5) Haims-Ziska Kāns, dzim. 1911. g. 1. janvārī Krāslavā, ar sievu Ļubovu, dzim. 1912. g. 22. septembrī Daugavpilī, dzīves vieta Palestīnā;

6) Zara-Judifa Abramovičs, pēc vīra Vics (Vitz), dzim. 1910. g. 18. aprīlī Rīgā, dzīves vieta Palestīnā;

7) Iris-Mersedes-Sofija Skarfs (Scarff), dzim. Eberhards, dzim. 1911. g. 17. decembrī Krievijā, dzīves vieta A. S. V.;

8) Feduls Ribakovs, dzim. 1890. g. 18. aprīlī Lietuvā, dzīves vieta Polijā;

9) Ilja Baslavskis, dzim. 1911. g. 24. septembrī Rīgā, ar sievu Taubu, dzim. 1913. g. Krustpilī, dzīves vieta Palestīnā;

10) Meiers Jankelovičs, dzim. 1912. g. 25. februārī Jelgavā, dzīves vieta Palestīnā;

11) Jāzeps Koklačs, dzim. 1898. g. 12. septembrī Kārsavas pagastā dzīves vieta P. S. R. S.;

12) Miķelis Vecvagars, dzim. 1892. g. 5. jūnijā Bārtā, ar sievu Anafju, dzim. 1893. g., un meitām Olgu-Mariju, dzim. 1921. g. 11. martā, un Edīti, dzim. 1925. g. 21. oktobrī, dzīves vieta Dānijā;

13) Alberts-Adolfs Strickis, dzim. 1912. g. 26. augustā Rīgā, dzīves vieta Vācijā;

14) Flora-Jensine Hermanis, dzim. Hartvigsens, dzim. 1887. g. 29. augustā, Rīgā, dzīves vieta Dānijā;

15) Jēkabs Troibs, dzim. 1913. g. Lietuvā, dzīves vieta Palestīnā;

16) Lija-Rebeka Švarcs, dzim. 1901. g. 16. martā Daugavpilī, dzīves vieta P. S. R. S.;

17) Haja - Dveira Cencipers, dzim. 1901. g. Rēzeknē, dzīves vieta P. S. R. S.;

18) Reveka Juchvids, dzim. 1911. g. 15. janvārī Daugavpilī, dzīves vieta Palestīnā;

19) Šmulis Beļčikovs, dzim. 1914. g. 2. janvārī Rīgā, ar sievu Dveiru-Eidu, dzim. 1913. g. 12. oktobrī Kārsavā, dzīves vieta Palestīnā;

20) Nechemje Šumachers, dzim. 1906. g. 6. maijā Kuldīgā, ar sievu Ruzenu (Shoshana), dzīves vieta Palestīnā;

21) Leons Labunskis, dzim. 1914. g. 10. septembrī Jāsmuižas pagastā, dzīves vieta Polijā;

22) Codeks Rubanenko, dzim. 1911. g. 27. jūnijā Daugavpilī, ar sievu Hajū, dzim. Šurs, dzim. 1914. g. 18. jūlijā Rīgā, dzīves vieta Palestīnā;

23) Jozefa Osītis, dzim. Kovzans, dzim. 1878. g. 31. martā Polijā, ar meitu Ireni, dzim. 1921. g. 4. oktobrī Rīgā, dzīves vieta Polijā;

24) Rolfs Bachstrēms (Bachstroem), dzim. 1904. g. 22. oktobrī Rīgā, ar sievu Šarloti, dzim. Šulcs, dzim. 1908. g. 17. decembrī Vācijā, dzīves vieta Vācijā;

25) Basja Hodas, pēc vīra Bojarskis, dzim. 1908. g. 28. jūnijā Liepājā, dzīves vieta Palestīnā;

26) Mina Skops, pēc vīra Senkers, dzim. 1912. g. 25. maijā Krāslavā, dzīves vieta Palestīnā;

27) Betija Levi (Loevy), pēc vīra Pešes, dzim. 1907. g. 6. jūnijā Polijā, Lodzā, dzīves vieta Polijā;

28) Ervins Edēlis, dzim. 1912. g. 12. decembrī, dzīves vieta Rīgā.

Rīgā, 1937. g. 22. februārī. 76 AV.

Iekšlietu ministr. Administr. depart. vicedirektora v. K. Ābels.

Pasu nod. vadītājs P. Kurzemnieks.

Mājlopu sērgas

1937. g. janvārī konstatētas sekošās saimniecībās:

Trakuma sērga. (Lyssa).

1. Daugavpils apr. Daugavpilī, Vadoņa ielā 12 un bez tam viens apkārtnējošs suns.

2. Ludzas apr. Ciblas pag. Ozoliņos.

II. Kumeļu ienāši. (Adenitis equorum).

1. Rīgas apr. pagastos: 1) Lēdurgas — 1 v., 2) Sējas — 1 v. un 3) Pļaviņu — 1 v.

2. Cēsu apr. Veselavas pag. 1 v.

3. Madonas apr. pagastos: 1) Cesvaines — 1 v., 2) Ļaudonas — 2 v. un 3) Kalsnavas — 1 v.

4. Tukuma apr. Zebrenes pag. 1 v.

5. Jēkabpils apr. pagastos: 1) Vārnavas — 1 v., 2) Sērenes — 1 v., 3) Daudzses — 2 v. un 4) Seces — 1 v.

6. Ilūkstes apr. Lašu pag. 1 v.

7. Ventspils apr. Ēdoles pag. 1 v.

8. Daugavpils apr. pagastos: 1) Kalupes — 2 v., 2) Višķu — 2 v. un 3) Livānu — 1 v.

9. Ludzas apr. Kārsavas pag. 1 v.

10. Jaunlatgales apr. Tilžas pag. 1 v.

III. Liellopu jaunais galvas karsonis (Coryza gangraenosa bovum).

1. Rīgas apr. pagastos: 1) Madlienas — 1 v., 2) Mores — 3 v., 3) Zaubes — 1 v. un 4) Nītaures — 1 v.

2. Cēsu apr. pagastos: 1) Cēsu — 1 v., 2) Liepas — 2 v., 3) Sērmukšu — 1 v., 3) Dzērbenes — 1 v., 5) Ērgļu — 1 v. un 6) Kosas — 1 v.

3. Madonas apr. pagastos: 1) Ļaudonas — 1 v., 2) Vecgulbenes — 1 v., 3) Virānes — 1 v., 4) Kraukļu — 1 v., 5) Ļaudonas — 2 v. un 6) Mētrienes — 1 v.

4. Valmieras apr. pagastos: 1) Kļieģeļu — 2 v., 2) Kauguru — 1 v., 3) Katvaru — 1 v., 4) Koņu — 1 v., 5) Salacas — 1 v., 6) Vilzenu — 1 v. un 7) Bauņu — 1 v.

5. Valkas apr. Strenčos — 1 v. un pagastos: 1) Annas — 1 v., 2) Smiltenes — 2 v., 3) Kārķu — 1 v., 4) Ērgemes — 1 v., 5) Jērcenu — 1 v., 6) Plāņu — 1 v. un 7) Jaunlaicenes — 1 v.

6. Jelgavas apr. pagastos: 1) Ozolnieku — 1 v., 2) Dobeles — 1 v., 3) Sīpeles — 1 v. un 4) Bukaišu — 1 v.

7. Tukuma apr. pagastos: 1) Praviņu — 1 v. un 2) Matkules — 1 v.

8. Bauskas apr. Iecavas pag. 1 v.

9. Jēkabpils apr. pagastos: 1) Viesītes — 2 v. un 2) Neretas — 1 v.

10. Ilūkstes apr. pagastos: 1) Lašu — 1 v., 2) Pilskalnes — 1 v., 3) Bebreņes — 1 v., 4) Akništes — 1 v. un 5) Gārsenes — 1 v.

11. Liepājas apr. pagastos: 1) Durbes — 1 v., 2) Grobiņas — 1 v., 3) Mēdzes — 1 v. un 4) Vaiņodes — 1 v.

12. Aizputes apr. Kazdangas pag. 1 v.

13. Kuldīgas apr. pagastos: 1) Remtes — 1 v. un 2) Saldus — 1 v.

14. Talsu apr. Stendes pag. 1 v.

15. Ventspils apr. Dundagas pag. 1 v.

16. Daugavpils apr. Livānu pag. 1 v.

17. Rēzeknes apr. Dricēnu pag. 1 v.

18. Jaunlatgales apr. pagastos: 1) Upmales — 1 v., 2) Purvmales — 1 v., 3) Viļakas — 1 v. un 4) Rugāju — 1 v.

IV. Cūku roze. (Erysipelas suis).

1. Rīgas apr. pagastos: 1) Doles — 1 v., 2) Ādažu — 1 v., 3) Līgatnes — 2 v., 4) Mālpils — 4 v., 5) Suntažu — 1 v., 6) Lielvārdes — 1 v., 7) Rembates — 2 v., 8) Bebru — 1 v., 9) Kokneses — 1 v., 10) Kastrānes — 1 v. un 11) Lēdurgas — 1 v.

2. Cēsu apr. Cēsīs — 1 v. un pagastos: 1) Cēsu — 2 v., 2) Priekulu — 2 v., 3) Kārķu — 1 v., 4) Stalbes — 2 v., 5) Dzērbenes — 1 v., 6) Baižkalna — 1 v., 7) Veselavas — 1 v., 8) Raunas — 1 v., 9) Ogres — 1 v. un 10) Launkalna — 2 v.

3. Madonas apr. Madonā — 1 v. un pagastos: 1) Galgauskas — 1 v., 2) Vecgulbenes — 1 v., 3) Ļaudonas — 4 v., 4) Mētrienes — 4 v., 5) Saikavas — 1 v. un 6) Kalsnavas — 1 v.

4. Valmieras apr. Valmierā — 1 v., Rūjiņā — 1 v., Salacgrīvā — 1 v. un pagastos: 1) Kokmuižas — 1 v., 2) Idus — 1 v., 3) Sēļu — 1 v., 4) Mazsalacas — 1 v., 5) Alojās — 1 v., 6) Burtnieku — 1 v., 7) Rozēnu — 1 v., 8) Bauņu — 1 v., 9) Ozolu — 2 v. un 10) Vilzēnu — 1 v.

5. Valkas apr. Smiltēnē — 3 v., Strenčos — 2 v. un pagastos: 1) Smiltēnes — 5 v., 2) Bilskas — 5 v., 3) Palsmanes — 1 v., 4) Blomes — 1 v., 5) Rauzas — 1 v., 6) Trikātes — 5 v.

6. Jelgavas apr. pagastos: 1) Dobeles — 1 v., 2) Bukaišu — 1 v., 3) Iles — 1 v., 4) Sņikeres — 1 v., 5) Mežmuižas — 2 v. un 6) Džūkstes — 2 v.

7. Tukuma apr. pagastos: 1) Smārdes — 1 v., 2) Irlavas — 1 v., 3) Grenču — 1 v. un 4) Matkules — 1 v.

8. Bauskas apr. pagastos: 1) Iecavas — 3 v., 2) Zālītes — 4 v., 3) Veselavas — 1 v. un 4) Rundāles — 1 v.

9. Jēkabpils apr. pagastos: 1) Saukas — 1 v., 2) Sunākstes — 2 v., 3) Neretas — 2 v. un 4) Seces — 1 v.

10. Ilūkstes apr. pagastos: 1) Bebreņes — 1 v., 2) Asares — 1 v. un 3) Akništes — 1 v.

11. Liepājas apr. pagastos: 1) Tāšu — 1 v., 2) Grobiņas — 1 v., 3) Pērkones — 2 v., 4) Aizviķu — 2 v., 5) Asītes — 1 v. un 6) Ezeres — 3 v.

12. Aizputes apr. pagastos: 1) Sakas — 4 v. un 2) Sieksātes — 1 v.

13. Kuldīgas apr. Saldū — 2 v. un pagastos: 1) Vārmes — 1 v., 2) Ciecēres — 1 v., 3) Žvārdes — 1 v. un 4) Skrundas — 1 v.

14. Talsu apr. Sabilē — 1 v. un pagastos: 1) Libagu — 1 v. un 2) Pastendes — 1 v.

Latvijas bankas nedēļas pārskats

1937. g. 22. februārī.

AKTIVĀ.	Latv.		PASIVĀ.	Latv.	
	Lati.	S.		Lati.	S.
Zelts lējumos un monetās	76 880 799	18	Bankas naudas zīmes apgrozībā	43 150 425	—
Ārzemju valūta	33 313 324	30	Pamata kapitāls	21 221 798	83
Sudraba nauda	16 008 160	—	Rezerves kapitāls	5 346 735	96
Valsts kases zīmes un metāla nauda	9 224 601	81	Noguldījumi	20 259 041	64
Īsa termiņa vekseli	49 057 090	55	Tekoši rēķini	120 444 925	49
Aizdevumi pret nodrošinājumiem	67 856 767	14	Valsts rēķini un depoziti	62 334 213	23
Citi aktīvi	26 269 918	31	Citi pasīvi	5 853 521	14
	278 610 661	29		278 610 661	29

Rīgā, 1937. g. 24. februārī.
37141

Padomes priekšsēdētāja A. Klīve.
Galvenais direktors K. Vanags.

15. Ventspils apr. Ventspilī — 1 v. un pagastos: 1) Ugāles — 1 v., 2) Puzes — 1 v., 3) Ances — 1 v. un 4) Usmas — 1 v.

16. Daugavpils apr. Livānos — 1 v., Gostiņos — 1 v. un pagastos: 1) Kalupes — 4 v., 2) Višķu — 1 v., 3) Pustinas — 1 v., 4) Livānu — 1 v., 5) Aglonas — 2 v. un 6) Aiviekstas — 2 v.

17. Rēzeknes apr. pagastos: 1) Silajāņu — 1 v. un 2) Maltas — 2 v.

18. Ludzas apr. Briģu pag. 1 v.

19. Jaunlatgales apr. Tilžas pag. 2 v.

V. Liellopu lipīgā izmešanās (Brucellose).

1. Rīgas apr. Siguldā, Lakstīgalas ielā 11 un pagastos: 1) Ropažu Kažokos, 2) Dreiliņu Januks Andrejs Caunites, Frankenmuižā un Freimaņa mājās, 3) Ikšķiles Vanķenos, 4) Babītes Zeibarta mājā, 5) Allažu Grunduļos, 6) Līgatnes Čaulēs un Pēterēnos, 7) Krimuldas Stenderos, 8) Siguldas Vec-Krenēs, 9) Briģu Burtniekos un Kalītēs un 10) Vidrižu Kalnozolos.

2. Cēsu apr. pagastos: 1) Vecpiebalgas Vec-Vītiņos, 2) Drustu Briņģos, Drustu muižas centrā, Briģu dzirnavās un Gauduļos, 3) Jumurdas Lukstos un 4) Ogres Kauliņos.

3. Madonas apr. pagastos: 1) Kusas Slemētēs, Trušos un Kaniņos, 2) Praulienas Liepskalpos un Spirta dedzinātavā, 3) Ļaudonas Rāceņos, 4) Sarkanu Viducos un Kalpos, 5) Galgauskas Maliešos un Liepiņās, 6) Vecgulbenes Strautos, 7) Jaungulbenes Andžinās, Ziedlejšās, Alksņupēs un Kļaviņās, 8) Kraukļu Lūšos, Daugstēs un Jaunnorās, 9) Cesvaines Lejzemniekos, 10) Dzelzavas Silasņikeros, 11) Saikavas Augstkalnos, Vec-Druvenos, Jaun-Druvenos un Lejasšķēļos, 12) Ļaudonas Tocē, 13) Mētrienes Aizelksņos, 14) Vestienas Mežančos un Kalndibenos, 15) Odzijas Mežsētās, Zemgaļos, Eglītēs un Pilskalnos un 16) Kalsnavas Ozolkalnā.

4. Valmieras apr. pagastos: 1) Mazsalacas Promultos, 2) Ipiķu K.-Brindās, 3) Skapkalnes J.-Veneļos, 4) Sēļu Rudekās, 5) Vitrupes Vecvirbuļos un 6) Svētcima Upmalīņās.

5. Valkas apr. pagastos: 1) Smiltēnes Menskās un Lejas Eķītēs, 2) Lugažu Kalnmuižniekos, Burgās un Kīkos, 3) Ēvelles Bisītēs un Skilīņās un 4) Jērcēnu Zābakos.

6. Jelgavas apr. Bērmuižas pag. Vidiņos un Grundmaņos.

7. Tukuma apr. Zemītes pag. Petriņos.

8. Bauskas apr. pagastos: 1) Mežotnes Valsts Mežotnes fermā un Maz-Mežotnē, 2) Islīces Kaučmīndes fermā un 3) Bauskas Doniņos.

9. Jēkabpils apr. pagastos: 1) Ābeļu Strautiņu mājā un 2) Slātes Stagaros un Gaiļos.

10. Liepājas apr. Liepājā Saulesmuižā un pagastos: 1) Durbes Murkās, Grobiņas Purānos, Kapel-Kalējos, Cietuma fermā Batte un Battes muižā, 3) Priekules Gabaliņos, 4) Asītes Dinsdurbes muižā un 5) Gramzdas Jaunbunkās, Buņkās un Dārziņos.

11. Aizputes apr. pagastos: 1) Kazdangas Valsts Kazdangas lauksaimn. vidusskolā, 2) Dzērves Dubeņu muižā un 3) Sieksātes Garrivās.

12. Kuldīgas apr. Kuldīgā Vec-Kuldīgā un Skrundas pag. Diž-Kripās.

13. Talsu apr. pagastos: 1) Vandzenes Tuņņos un Oktes muižā, 2) Stendes Stendes muižā Selekcijas stacijā, 3) Ārlavas Kājniekos, 4) Laidzes Laidzes muižā, 5) Lubezeres Valsts Lubezeres lauksaimn. skolā, 6) Nūrmuižas kult. centrā un 7) Kandavas Aizdzires muižā un Valdeķos.

14. Rēzeknes apr. pagastos: 1) Viļēnu Viļēnu muižā, Maltas muižā un Ornicānos un 2) Vidsmuižas Vecbēcos un Vidsmuižā.

15. Ludzas apr. Kārsavas pag. Malnavas muižā.

VI. Tuberkuloze atklātā veidā (Tuberculosis).

1. Rīgas apr. Rembates pag. 1 v.

2. Madonas apr. pagastos: 1) Stāmerienas — 1 v. un 2) Vecgulbenes — 7 v.

3. Ilūkstes apr. Bebreņes pag. 1 v.

4. Talsu apr. pagastos: 1) Lubezeres — 1 v., 2) Laidzes — 1 v. un 3) Nūrmuižas — 1 v.

5. Daugavpils apr. Višķu pag. 1 v.

VII. Govslopu asinssērga (Piroplasmosis).

1. Madonas apr. Mētrienes pag. 1 v.

VIII. Zirgu lipīgā mazasinība (Anaemia infect. equorum).

1. Valmieras apr. Sēļu pag. Košķelē un Rudekās.

Veterinārpārvaldes priekšnieks
Dr. Ed. Cirulis.

Darbvedis Graudiņš.

Paziņojums.

Pamatojoties uz noteikumu par meliorācijas sabiedrībām 28. pantu, ar zemkopības ministra š. g. 18. janvāra lēmumu apstiprināts Misas augšgala regulēšanas un Tēces purva novadgrāvju rakšanas darbu projekts.

Līdz ar projekta apstiprināšanu visi šo darbu dalībnieku sarakstā ierakstītie lauku nekustamas mantas īpašnieki ieskaitīti minētā meliorācijas sabiedrībā par biedriem ar pienākumu piedalīties apstiprinātā projektā paredzēto darbu padarīšanā, kārtībā uzturēšanā un ar to saistīto izdevumu samaksā.

1937. g. 11. februārī.

Zemes ierīcības depart. kultūrtehniskās daļas vadītāja v. M. Šļachtovičs.

Vec. sev. uzdev. ierēdnis T. Erlachs.

Paziņojums.

Pamatojoties uz noteikumu par meliorācijas sabiedrībām 28. pantu, ar zemkopības ministra š. g. 21. janvāra lēmumu apstiprināts Ezeres pagasta meliorācijas sabiedrības „Lielgrāvis“ novadgrāvju projekts.

Līdz ar projekta apstiprināšanu visi šo darbu dalībnieku sarakstā ierakstītie lauku nekustamas mantas īpašnieki ieskaitīti minētā meliorācijas sabiedrībā par biedriem ar pienākumu piedalīties apstiprinātā projektā paredzēto darbu padarīšanā, kārtībā uzturēšanā un ar to saistīto izdevumu samaksā.

1937. g. 12. februārī.

Zemes ierīcības depart. kultūrtehniskās daļas vadītāja v. M. Šļachtovičs.

Vec. sev. uzdevumu ierēdnis T. Erlachs.

Pasts un telefons.

Ierīkota Kuldīgas telefona sarunu vieta — Kuldīgā, Kuldīgas dzelzceļa stacijā.

Iekārtota naudas pārvedumu, paku, pasta tekošu rēķinu un krājās operācijas sekojošās pasta palīgnodaļās:

Augustova — Jaunlatgales apr. Rugāju pagastā.

Karītoni — Rēzeknes apr. Gaigalavas pagastā.

Krasti — Bauskas apr. Kurmenes pagastā.

Krivanda — Ludzas apr. Briģu pagastā.

Strazdīpi — Jaunlatgales apr. Rugāju pagastā.

Pasta un telegrafa direktors H. Resnais.

Ekspluat. pārv. priekšn. V. Krūmiņš.

Liepājas lauku iec. mirtiesnesis

izbeidz Mārtiņa Dombrovska meklēšanu, kas uzskāta ar „Vald. Vēstn.“ 1934. g. 88. un 200. num. ievietotiem studijājumiem.

Nekustamas mantas saraksts,

kurās īpašniekiem vai viņu tiesībuņēmējiem pēc zemkopības ministra š. g. 18. janvāra lēmuma ir jāpiedalās Misas augšgala meliorācijas sabiedrībā, jāņem dalība Misas upes augšgala regulēšanas un Tēces purva novadgrāvju rakšanas darbu padarīšanā, ar to saistīto izdevumu kārtošanā un izdarīto darbu kārtībā uzturēšanā.

Num. pēc kārtas	Dalībnieka vārds un uzvārds	Dalībnieka īpašumu tiesību apzīmējums	Dalībniekam piederošo vai viņa lietošanā esošo māju nosaukums	Māju numuri		Kādā pagastā atrodas mājas un pie kādas agrākās muižas piederēja	Darba izmaksa pēc projekta, no kurās aprēķina dalībnieku balsu skaitu Ls	Dalībnieku balsu skaits, saskaņā ar mel. sab. statūtiem
				pēc mērniecības plāniem	pēc zemes grāmatu reģistra			
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
1.	Katrine Duntavs	Īpašniece	Kīri	19	3093	Stelpes pag. Stelpes-Ezeres muižas	151,—	1
2.	Olga Mārtiņa m. Spudiņš	"	Kērpji	—	3646	" " " "	364,—	3
3.	Teodors Krīšjāņa d. Bekers	Īpašnieks	Pliekšēni	20	2567	" " " "	494,—	4
4.	Jānis Jāņa d. Grasis	"	Grašiņi	21	3200	" " " "	558,—	5
5.	Vilhelma Mārtiņa d. Rūgas mantojuma masa	Mantnieki	Rūgas	22	4495	" " " "	533,—	5
6.	Elizabete-Alise Blumbergs	Īpašniece	Pepiņi	23	2995	" " " "	1099,—	10
7.	Juža Anitoviča mantojuma masa	Mantnieki	Anītes	26	4993	" " " "	828,—	8
8.	Šarlote Almans un Aina Almans	Kopīpašnieces	Rempi	25	3282	" " " "	900,—	9
9.	Liba Krista m. Lūdžējs	Īpašniece	Ramackas	28	5639	" " " "	846,—	8
10.	Anna Miezītis, dzim. Avotiņš	"	Prātiņi	27	5565	" " " "	332,—	3
11.	Mārtiņš Kļaviņš	Īpašnieks	Kļaviņi	29	4710	" " " "	1202,—	12
12.	Jāņa Jēkaba d. Salzemnieka mantojuma masa	Mantnieki	Siltumi	31	4847	" " " "	2845,—	28
13.	Jānis Mārtiņa d. Kulpītis	Īpašnieks	Škūniši	17F	7247	" " " "	99,—	1
14.	Voldemārs Mārtiņa d. Veiss	"	Kalnzemnieki	18F	7238	" " " "	66,—	1
15.	Aleksandrs-Andrejs Lielkuprītis	"	Lielkupriši	32	3275	" " " "	82,—	1
16.	Liba Spudiņš, dzim. Bajārs, Juris Spudiņš, Kārlis Spudiņš Andrejs Spudiņš un Ludvigs Spudiņš	Kopīpašnieki	Mazkupriši	33	4698	" " " "	889,—	8
17.	Lucija-Otilija Lazdiņš-Voicbergs un Jānis Lazdiņš-Voicbergs	"	Kūlas	46	2556	" " " "	1056,—	10
18.	Emilija Kalnzemnieks, dzim. Lavenovskis, Jānis-Arnolds Kalnzemnieks	"	Grābekļi	45	2424	" " " "	1541,—	15
19.	Otilija-Olga Bikmanis, dzim. Liplecis	Īpašniece	Līplēči	34	4688	" " " "	165,—	1
20.	Andrejs Kauliņš	Īpašnieks	Ozoliņi	39	4520	" " " "	337,—	3
21.	Andreja Kančuka mantojuma masa	Mantnieki	Kančuki	42	3397	" " " "	255,—	2
22.	Berta Andreja m. Lūciņš	Īpašniece	Milas	43	2580	" " " "	495,—	4
23.	Andrejs Glizds	Īpašnieks	Puļki	41	2717	" " " "	84,—	1
24.	Hermīne Jāņa m. Stūrmanis	Īpašniece	Aberkaši	47	4507	" " " "	860,—	8
25.	Jānis Mārtiņa d. Platais	Īpašnieks	Riebēji	30	4753	" " " "	714,—	7
26.	Kārlis Andreja d. Kuiva	"	Starpas	48	6499	" " " "	1177,—	11
27.	Alvine Mārtiņa m. Stūrmanis un Vilis Jāņa d. Salenieks	Kopīpašnieki	Stūri	49	4505	" " " "	1935,—	19
28.	Mārtiņš-Modriņš Andreja d. Skābuliņš	Īpašnieks	Skudriņi	50	2982	" " " "	1657,—	16
29.	Elza-Šarlote Klavinskis un Valida Jāņa m. Klavinskis	Kopīpašnieki	Kļaviņi	43F	16425	Bārbeles pag. Kārļu muižas	389,—	3
30.	Juris Andreja d. Grūbis	Īpašnieks	Smiļgas	—	6530	" " " "	404,—	4
31.	Juža Andreja d. Mucenieka mantojuma masa	Mantnieki	Skābuļi	4	3326	Stelpes pag. Stelpes-Ezeres muižas	1033,—	10
32.	Katrine Riekstiņš	Īpašniece	Lazdas	—	4289	Bārbeles pag. Kārļu muižas	215,—	2
33.	Jānis Mārtiņa d. Putniņš	Īpašnieks	Mazputniņi	66	2743	Bārbeles pag. Bārbeles muižas	1307,—	13
34.	Liba Jēkaba m. Putniņš	Īpašniece	Lielputniņi	65	3272	" " " "	485,—	4
35.	Vilis Gederta d. Ozoliņš	Īpašnieks	Mazgrūgāļi	64	2428	" " " "	2545,—	25
36.	Kate Jāņa m. Puniņš	Īpašniece	Puniņi	—	5638	Bārbeles pag. Kārļu muižas	1402,—	14
37.	Mikēlis Jāzeps d. Tikums	Īpašnieks	Tikumi	6F	12416	" " " "	747,—	7
38.	Jānis Ģekis	"	Ģeki	61	3016	Bārbeles pag. Bārbeles muižas	2415,—	24
39.	Natālija-Kristīne Ābeliņš un Hilda-Emilija Ūsiņš-Kančuks	Kopīpašnieces	Ūsiņi	62	5581	" " " "	2672,—	26
40.	Pēteris Kriša d. Zvaigzne	Īpašnieks	Zvaigznes	7F	8923	Bārbeles pag. Kārļu muižas	680,—	6
41.	Augusts Jāzeps d. Zemovičs	"	Dauderi	8F	14585	" " " "	62,—	1
42.	Juris Mārtiņa d. Treimanis	"	Mazģeki	61	6528	Bārbeles pag. Bārbeles muižas	37,—	3
43.	Jānis-Arvids Platais	Īpašnieks	Baltrūmi	2	15353	Bārbeles pag. Kārļu muižas	1372,—	13
44.	Adolfs Andreja d. Janejks un Marta Mārtiņa m. Janejks	Kopīpašnieki	Klinči	5	2856	" " " "	2946,—	29
45.	Mikēlis Miķeļa d. Garjānis	Īpašnieks	Galēji	12F	9009	" " " "	560,—	5
46.	Andreja Bērtuļa d. Pakalna mantojuma masa	Mantnieki	Spragai	46	3782	Bārbeles pag. Bārbeles muižas	1674,—	16
47.	Edgars Porinš	Īpašnieks	Sprigas	47	5475	" " " "	1118,—	11
48.	Mārtiņš Jāņa d. Sproģis	"	Svikliņi	49	4477	" " " "	998,—	9
49.	Jānis Mārtiņa d. Avotiņš	"	Rimžēni	32	4929	" " " "	1024,—	10
50.	Mārtiņš Krista d. Resnis	"	Vaivadi	56	4782	" " " "	763,—	7
51.	Anna Ozoliņš	1/2 id. d. īpašn.	Plikši	28	2641	" " " "	1212,—	12
51.	Hermīne-Aleksandra Ozoliņš	1/4 id. d. "						
51.	Rita-Silvija Ozoliņš	1/4 id. d. īpašn.						
52.	Emilija Avens	Īpašniece	Griķi	7	2336	" " " "	416,—	4
53.	Elizabete Gabriēla m. Stenge	"	Vecaipi	—	7804	Bārbeles pag. Valles muižas	294,—	2
54.	Mārtiņš Andreja d. Zariņš	Īpašnieks	Lāciši	52	4648	Bārbeles pag. Bārbeles muižas	310,—	3
55.	Arvids Grīnups	"	Timmas	51	3818	" " " "	322,—	3
56.	Mārtiņš Kļaviņš	"	Lielgrūgāļi	63	4464	" " " "	2853,—	28
57.	Marta Jēkaba m. Putniņš	Īpašniece	Sakariņi	19	4756	Bārbeles pag. Kārļu muižas	1207,—	12
58.	Juža Zīgvarda mantojuma masa	Mantnieki	Klasēnu muiža	—	12	Bārbeles pag. Klasēnu muižas	883,—	8
59.	Liba Vinsteins, dzim. Bērtulis, Jēkabs-Augusts Vinsteins un Matilde-Ženija Vinsteins	Kopīpašnieki	Krasti	—	6634	Bārbeles pag. Bārbeles muižas	279,—	2
60.	Jānis Miķeļa d. Vanags	Īpašnieks	Kareivju zemes gab.	186	6839	Taurkalnes pag. Valles muižas	34,—	1
61.	Herta-Elvira Sproģis	Īpašniece	Mazmedziņi	80	1443	" " " "	208,—	2
62.	Mārtiņš Mārtiņa d. Brūveris	Īpašnieks	Peduri-Cunduri	12	935	" " " "	469,—	4
63.	Mārtiņš Jāņa d. Strēķis	"	Kārķi-Strēķi	16	2636	" " " "	1989,—	19
64.	Artūrs Jāņa d. Šterns	"	Kalnastrautiņi	17	6340	Taurkalnes pag. Meduma muižas	2011,—	20
65.	Anna Mārtiņa m. Vilde un Lucija Vilde	Kopīpašnieces	Kārķi-Vildes	15	1949	Taurkalnes pag. Valles muižas	1798,—	17
66.	Alise Zebauers	Īpašniece	Kārķi-Veinbergi	14	995	" " " "	1355,—	13
67.	Fricis Tiltnieks	Īpašnieks	Mauriņi	40	949	" " " "	3608,—	36
68.	Jānis Oldbergs	"	Skoji	41	961	" " " "	2157,—	21
69.	Želma Juža m. Šterns	Īpašniece	Kapūnas	42	931	Taurkalnes pag. Valles muižas	2762,—	27
70.	Minnas Ernesta m. Murevskis mantojuma masa	Mantnieki	Pimpuļi	39	973	" " " "	1839,—	18
71.	Mārtiņš Andreja d. Siltums	Īpašnieks	Siltumi	37	953	Bārbeles pag. Valles muižas	673,—	6
72.	Valdis (Voldemārs) Zeminskis	"	Pilveri	38	959	" " " "	1697,—	16
73.	Kates Jāņa m. Ivanovskis mantojuma masa	Mantnieki	Jaunkriči	46	1122	" " " "	1553,—	15
74.	Jūlijs-Alberts Šulcs	Īpašnieks	Kalēju-Strautiņi	16	4802	Taurkalnes pag. Meduma muižas	2042,—	20
75.	Andrejs Mārtiņa d. Liepa	"	Liepu-Strautiņi	15	3298	" " " "	1089,—	10
76.	Kārlis Juža d. Galviņš	"	Misaiņi-Miedzīpi	44	3127	Taurkalnes pag. Valles muižas	1474,—	14
77.	Arvids Jāņa d. Strautnieks	"	Misaiņi-Strautnieki	45	960	" " " "	2336,—	23
78.	Sofija Jēkaba m. Grašiņš un Austra Andreja m. Stumbris	Kopīpašnieces	Misaiņi-Lūravas	43	1420	Bārbeles pag. Valles muižas	2441,—	24
79.	Andrejs Mārtiņa d. Apalītis un Late Krista m. Apalītis	Kopīpašnieki	Apališi	1	948	" " " "	999,—	9
80.	Andrejs Friča d. Vidovskis	Īpašnieks	Zilēni	36	2939	" " " "	796,—	7
81.	Jānis Mārtiņa d. Plostiņš	"	Plostiņi	36	6722	" " " "	236,—	2
82.	Jānis Jēkaba d. Popis	"	Mazapališi	—	6845	" " " "	55,—	1
83.	Jānis Jāņa d. Robežnieks	"	Bārdžēni	—	87	Bārbeles pag. Klasēnu muižas	967,—	9
84.	Jānis Krista d. Dišlers	"	Vējiņi	4	1665	Taurkalnes pag. Kārķu muižas	987,—	9

Num. pēc kārtas	Dalībnieka vārds un uzvārds	Dalībnieka īpašumu tiesību apzīmējums	Dalībniekam piederošo vai viņa lietošanā esošo māju nosaukums	Māju numuri		Kādā pagastā atrodas mājas un pie kādas agrākās muižas piederēja	Darbu izmaksa pēc projekta, no kuŗas aprēķina dalībnieku balsu skaitu Ls	Dalībnieku balsu skaits, saskaņā ar mel. sab. statūtiem
				pēc mērniecības plāniem	pēc zemes grāmatu reģistra			
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
85.	Aleksandrs Barends, Fridrihs-Voldemārs Barends, Jūlijs Barends, Kārlis-Roberts Barends, Mārtiņš-Ēduards Barends, Ernests-Olgerts Barends un Elza-Vera Barends	Kopīpašnieki	Bareņi	5	1460	Taurkalnes pag. Kārkļu muižas	1183,—	11
86.	Jānis-Roberts-Voldemārs Barends	Īpašnieks	Bičāļi	6	932	" " " "	961,—	9
87.	Jānis Mārtiņa d. Smilga	"	Mūrzemnieki	7	1883	" " " "	628,—	6
88.	Klāra Svīklis un Olga Kričs	Kopīpašnieki	Veckriči	—	941	Taurkalnes pag. Valles muižas	167,—	1
89.	Katrīne Mārtiņa m. Bērziņš (Bērziņš)	Īpašniece	Kraukļi	6	2302	Bārbeles pag. Kārju muižas	1468,—	14
90.	Elmerisa Indriķa m. Mežots	"	Surģenieki	34	3038	Bārbeles pag. Bārbeles muižas	508,—	5
91.	Jāņa Juŗa d. Gutmaņa mantojuma masa	Mantnieki	Kapraļi	3	1437	Taurkalnes pag. Kārkļu muižas	1387,—	13
92.	Liba Mārtiņa m. Kļaviņš	Īpašniece	Mārtiņi-Zemiši	41	1088	" " " "	221,—	2
93.	Andrejs Andreja d. Grasis	Īpašnieks	Cīruļi	42	1982	" " " "	107,—	1
94.	Jānis Iša	"	Jāņa-Išes	13	937	" " " "	91,—	1
95.	Andrejs Bērtuļa d. Zarumba	"	Bojas	1	1446	" " " "	593,—	5
96.	Olga Strautnieks, dzim. Zarumba	Īpašniece	Aniņi-Zarumbas	9	1424	" " " "	732,—	7
97.	Andrejs Andreja d. Galijais	Īpašnieks	Aniņi-Bērtuļa	11	1453	" " " "	458,—	4
98.	Fricis Friciņa d. Zvirbulis	"	Zvirbuļi	2	1976	" " " "	659,—	6
99.	Mārtiņš Mārtiņa d. Vidovskis	"	Aniņi-Krista	10	1384	" " " "	591,—	5
100.	Voldemārs Lanka, Pauline Lanka un Dārtas Lankas mantojuma masa	Kopīpašnieki	Melši	16	1395	" " " "	612,—	6
101.	Liba Putniņš un Marta-Albertīne Līdaks, dzim. Putniņš	Kopīpašnieces	Zemes gabals	—	13307	Bārbeles pag. Bārbeles muižas	190,—	1
102.	Mārtiņš Mārtiņa d. Dārznieks	Īpašnieks	Ķīši	—	8967	Stelpes pag. Ezeres muižas	120,—	1
Kopā							100.739,—	961

Piezīme. Šini dalībnieku sarakstā uzrādītās darbu izmaksas summas uzskatāmas par pamatu dalībnieku maksājumu noteikšanai un nokārtošanai kā pie darbu pirmreizējas padarīšanas, tā arī pie izdarīto darbu kārtībā uzturēšanas turpmāk, neņemot vērā darbu faktisko izmaksu, kuŗa var būt mazāka vai lielāka.

Rīgā, 1937. g. 11. februārī.

Arķīva 2648. num., mel. sab. reģ. 747. num.

Zemes ierīcības departamenta kultūrtehniskās daļas vadītāja v. M. Šjachtovičs.

Vec. sevišķu uzdevumu ierēdnis T. Erlachs.

Nekustamas mantas saraksts,

kuŗas īpašniekiem vai viņu tiesību ņēmējiem pēc zemkopības ministra š. g. 21. janvāra lēmumu ir jāpiedalās Ezeres pagasta meliorācijas sabiedrībā „Lielgrāvis“, jāņem dalība novadgrāvju rakšanas darbu padarīšanā, ar to saistīto izdevumu kārtošānā un izdarīto darbu kārtībā uzturēšanā.

Num. pēc kārtas	Dalībnieka vārds un uzvārds	Dalībnieka īpašumu tiesību apzīmējums	Dalībniekam piederošo vai viņa lietošanā esošo māju nosaukums	Māju numuri		Kādā pagastā atrodas mājas un pie kādas agrākās muižas piederēja	Darbu izmaksa pēc projekta, no kuŗas aprēķina dalībnieku balsu skaitu Ls	Dalībnieku balsu skaits, saskaņā ar mel. sab. statūtiem	Piezīmes
				pēc mērniecības plāniem	pēc zemes grāmatu reģistra				
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
1.	Matiss Antona d. Pilickis	Īpašnieks	Grāveļi	199F	7519	Ezeres pag. Lielezeres muižas	168,—	1	Šini dalībnieku sarakstā uzrādītās darbu izmaksas summas uzskatāmas par pamatu dalībnieku maksājumu noteikšanai un nokārtošanai kā pie darbu pirmreizējas padarīšanas, tā arī pie izdarīto darbu kārtībā uzturēšanas turpmāk, neņemot vērā darbu faktisko izmaksu, kuŗa var būt lielāka vai mazāka.
2.	Kursiņu virsmežniecība	—	Valsts mežs	—	—	Ezeres pagastā	167,—	1	
3.	Žanis-Eduards Lilientāls un Gustavs-Alfreds Lilientāls	Īpašnieki	Mežjāņ-Strauti	—	618	Ezeres pag. Lielezeres muižas	810,—	8	
4.	Jānis Kristapa d. Viļumsons	Īpašnieks	Saulgrieži	172F	7496	" " " "	604,—	6	
5.	Ints Zvejnieks	Īpašnieks	Kalpaki	174F	—	" " " "	750,—	7	
6.	Fricis Pēteris d. Rasiņš	Īpašnieks	Pilskalni	168F	7529	" " " "	685,—	6	
7.	Jānis Jāņa d. Mālbērtis (Mālbērtis)	"	Kalnāji	111F	9077	" " " "	628,—	6	
8.	Ludvīgs Antonija d. Vēdīks	"	Bērziņi	109F	9494	" " " "	419,—	4	
9.	Lida Mārtiņa m. Lisicka	Īpašniece	Rubeņi	107F	9477	" " " "	320,—	3	
10.	Otto-Ivalds Otto d. Pelude	Īpašnieks	Skujas	106F	9075	" " " "	513,—	5	
11.	Krišus Jāņa d. Krūmiņš	"	Kalniņi	104F	7483	" " " "	618,—	6	
12.	Lavīze Jēkaba m. Rokis, dzim. Zogs	Īpašniece	Rijnieki	103F	7501	" " " "	372,—	3	
Kopā							6054,—	56	

Rīgā, 1937. g. 12. februārī.

Arķīva 2202. num. Mel. sab. reģ. 1971. num.

Zemes ierīcības departamenta kultūrtehniskās daļas vadītāja v. M. Šjachtovičs.

Vec. sev. uzdevumu ierēdnis T. Erlachs.

Izlabojumi.

„Valdības Vēstneša“ 1937. g. 36. numurā ievietotā **Izūnes meliorācijas sabiedrības** — Izūnes ezera novadgrāvju rakšanas darbu dalībnieku saraksta 25. numurā pēc kārtas, 2. ailē nodrukātā „Kazimīrs Stanislava m. Bluks“ vietā jālasa „Kazimīra Stanislava m. Bluks“, un „Valdības Vēstneša“ 1937. gada 38. numurā ievietotā **Lubānas pagasta Cepurnieku un apkārtnes meliorācijas sabiedrības** novadgrāvju rakšanas darbu dalībnieku saraksta 21. numurā pēc kārtas 2. ailē nodrukātā „Leonora Mūrmans, dz. Purniņš“ vietā jālasa „Leonora Mūrmans, dzim. Putniņš“.

Daļas vadītāja v. M. Šjachtovičs. Vec. sev. uzdevumu ierēdnis T. Erlachs.

Meklētizbeidzamo personu 1995. saraksts.

- 41145. Alidžans Kajetans. 48050/36.
- 41146. Bērziņš Voldemārs. 49979/37.
- 41147. Cīruļis Jānis. 48145/36.
- 41148. Lapiņš Jānis. 48257/36.
- 41149. Levaškovičs Teodozija. 47542/36.
- 41150. Levaškovičs Teodozija. 47739/36.
- 41151. Mikstais Helene. 23523/27.
- 41152. Nebeckijs Pēters. 2769/21.
- 41153. Peteropšs Andrejs. 39274/32.
- 41154. Pilans Jānis. 19458/26.
- 41155. Ponedeljnikovs Ilarions. 42162/33.
- 41156. Rimeiks Bolis. 49248/36.
- 41157. Zacharijas (Sakaris) Konstantins. 49580/36.
- 41158. Zlotņikovs Antips. 46351/35.
- 41159. Tichomirovs Feodosijs. 49558/36.
- 41160. Tichomirovs Feodosijs. 49559/36.

Rīgā, 1937. g. 23. februārī.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks J. Silarājs. Darbvedis Hūns.

Rīgas apgabaltiesas 1. kriminālodaļa,

saskaņā ar savu š. g. 19. februāra lēmumu, meklē pēc Soda lik. 442. p. 1. d. apšūdzēto Latvijas pilsoni Arvidu Stankeviču, dzim. 1910. g. 18. jūnijā, agrāk dzīvojušu Olaines pag. Gaiļu mājās.

Visām iestādēm un personām, kuŗām būtu zināma meklējamā Arvida Stankeviča vai viņa mantas atrašanās vieta, nekavējoties ziņot Rīgas apgabaltiesai un tuvākai policijai. Atrašanās gadījumā pieprasīt no Arvida Stankeviča ģītu Ls 300,—, kurus iemaksāt Latvijas bankā, vietējā nodaļā, ieskaitot Rīgas apgabaltiesas depozīta (dep. rēķ. № 8), bet kālas neiemaksāšanas gadījumā Arvidu Stankeviču apcietināt un ieskaitīt šīs tiesas rīcībā, jo kā drošības līdzeklis pret Arvida Stankeviča izvairīšanos no tiesas, saskaņā ar tiesas š. g. 19. februāra lēmumu, noteikta ģīta Ls 300,—, līdz kuŗu iemaksai — apcietinājums.

Rīgā, 1937. g. 22. februārī. 12728.

Priekšsēdētāja b. M. Ratermanis. Sekretars J. Avotiņš.

Māksla.

Fausta legenda Nacionālās operas skatuvē 26. februārī.

Ritvakar Nac. operā H. Berliozs „Fausta bojā ejas“ pirmizrādē varēsīm skatīt legendāristiskā doktora Fausta dēkas pavisam jaunā līdz šim neredzētā traktējumā: Berliozs gan pāņēmis Ģētes apstrādāto vielu, bet paturējis tikai viņa darba filosofisko kodolu, izveidojams pats savu fantastikas krāšņuma un lielo domu lidojiena pilnu darbu. Šī pirmizrāde būs arī pirmais gadījums, kur pie mums tiek plašākā mērogā reprezentēts ģenialais franču komponists. Līdz šim vienīgi atskanējot koncertos viņa fantastiskā simfonija. Šī lielā muzikas revolucionāra, jaunradītāja isto spēku apjautisim „Fausta bojā ejā“.

Šī darba skatuviskā norise ar lielo ainu skaitu, sevišķi pēdējais cēliens, kuŗā tēlots Fausta un

Mefistofela jājiens uz elii, prasa sevišķus tehniskus līdzekļus un jaunu pieeju arī režijas ziņā. Tamdēļ arī Nacionālā opera pārbūvējusī skatuvi un iegādājusies aparatus, kas dod iespēju rādīt gaismas dekorācijas. Šo principu Rīgā pirmo reizi pielietos šini uzvedumā. Pēdējā cēlienā redzēsīm kā uz burvja mājienu parādāms gan mežu, gan krustus ar dievlūdžējiem, gan elles liesmas, gan zvaigzņotās debesis.

Plašajos kuŗa dziedājumos piedalās bez Nac. operas kuŗa arī universit. studentu prezidiju-konventa kuŗis un L. Vignera vīrukuŗis. Galvenās lomās E. Traviņa, A. Priednieks, A. Kaktiņš un J. Niedra. Starp citu šini darbā sastapsīmies ar visā pasaulē pazīstamo Rakoči maršu, ko iemēsīs uz skatuves grandiozs unġāru karapuķu ģājiens. Interesanti atzīmēt, ka 1847. g. Berliozs, atgriezdamies no koncertceļojuma pa Krieviju, diriģējis Rīgā simfoniskā koncertā atsevišķus „Fausta bojā ejas“ fragmentus. Tagad pēc 90 gadiem šis darbs atplauks pie mums visā pilnībā. Diriģents prof. M. Šteimanis, režisors J. Zariņš, dekorators L. Liberts, baletmeistars O. Lēmanis. Pirmizrāžu abonementa 6. biļete.

Nacionālā opera.

Melanijas Lences 20 gadu skatuves darbības jubilejā ceturtdien, 25. febr. — Jāņa Mediņa balets „Mīlas uzvara“. M. Lence deļos galveno partiju, Saudots — H. Plūcis; piedalās visa baleta trupa. Diriģents J. Mediņš. Biļetes operas kasē.

Sestdien, 27. febr., plkst. 20 Maskavas Lielā teātra solista I. Žadana atvadkoncerts. Svētdien, 28. febr., plkst. 13.30 spāņu baritona Selestino Sarobes viesizrāde „Rigoletto“. Rigoletto — Selestino Sarobe, Džilda — A. Pulciņa-Karpa. Diriģents P. Barisons; plkst. 19.30 „Fausta bojā ejā“.

Nacionālais teātris.

Ceturtdien, 25. febr., plkst. 20 Annas Ašmanes audzēkņu vakars.

Piektdien, 26. febr., plkst. 19.30 „Skotlotāja meita“; parastās pusēnas.

Dailes teātris.

Ceturtdien, 25. febr., plkst. 19.30 „Pans Damāzijs“.

Piektdien, 26. febr., plkst. 13.30 „Pans Damāzijs“.

Sestdien, 27. febr., plkst. 19.30 „Zaļā plavā“; pusēnas ierobežotā skaitā.

Svētdien, 28. febr., plkst. 14 tautas izrādē „Jocīgs gadījums“; plkst. 19.30 „Zaļā plavā“; pusēnas ierobežotā skaitā.

KURSI.

Rīgas biržā 1937. gada 25. februārī.

Devizes:	Ls
1 Amerikas dollars	5,04—5,24
1 Anglijas mārciņa	25,16—25,28
100 Francijas franku	23,77—24,23
100 Beļģijas belgu	86,15—87,65
100 Šveices franku	116,90—118,40
100 Itālijas liru	26,90—27,40
100 Zviedrijas kronu	129,05—131,05
100 Norveģijas kronu	125,75—127,75
100 Dānijas kronu	111,60—113,60
100 Austrijas šilīnu	96,00—98,00
100 Čekoslovākijas kronu	17,85—18,35
100 Holandes guldeņu	280,85—283,85
100 Vācijas marku	205,60—207,60
100 Somijas marku	10,98—11,28
100 Igaunijas kronu	137,95—139,95
100 Polijas zlotu	96,65—98,25
100 Lietavas litu	86,85—88,05
100 Dancigas guldeņu	96,65—98,25

Vērtspapiri:
6% Latv. hip. bankas ģītu zīmes 95—96
Latv. 1931. g. iekš. ceļu aizņēm. oblig. ar premijām 18—20

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētāja v. P. Rote. Zvērināts biržas makleris P. Rupners.

Redaktors M. Ārons.

Šim numuram 16 lapas puses.

**Piesu
sludinājumi.**

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnod., izklausījusi Annas Bukovskis lūgumu atzīt Mildu - Amaliju un Kārli - Hugo Kaufmanus par mirušiem, pamatojoties uz 1937. gada 27. janvāra lēmumu, Civilproc. nolik. 1565.—1568. p. un Civillik. 524. p., nolēma uzaicināt bezvēstis prombūtnē esošo Mildu - Amaliju, dz. 1902. gada 11. septembrī, un Kārli - Hugo, dz. 1905. g. 29. decembrī. Kaufmanus I gada laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties tiesā vai dot tiesai drošas ziņas par sevi; uzaicināt arī visas citas personas, kurām ir drošas ziņas par viņa dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs ziņas tiesai, aizrādot, ka, ja šīs nosacītās termiņā nebūs saņemtas drošas ziņas, ka Milda un Kārli Kaufmaui ir dzīvi, tiesa uz ieinteresēto personu lūgumu un Civilproc. nolik. 1569. p. pamata atzīs viņu par mirušiem. 36816r
1937. g. 21. febr. 2753/37: II. Priekšsēd. b. v. V. Salmiņš. Sekretara v. Jansons.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „A” 4014. num., pamatojoties uz tirdzn. reģistra tiesneša 1937. g. 16. februāra lēmumu, ierakstīts vienpersonīgs tirgotājs Mendelis Fradkins ar firmu „Mendelis Fradkins”.

Mendelis Fradkins, dzimis Rīgā 1911. g. 23. janvārī, dzīvo Rīgā, Ģertrūdes ielā 69/71, 2. dz.

Uzņēmuma darbība atklāta 1936. g. 1. janvārī.

Uzņēmums — mebeļu tirgotava — atrodas Rīgā, Kr. Barona ielā 58. 36786z
Rīgā, 1937. g. 16. februārī.

Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „A” 4015. num., pamatojoties uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. februāra lēmumu, ierakstīts vienpersonīgs tirgotājs Sergejs (Sergei) Jakobsons (Jacobsohn) ar firmu „Sergejs Jakobsons”.

Sergejs (Sergei) Jakobsons (Jacobsohn), dzimis Rīgā, 1907. g. 14. decembrī, dzīvo Rīgā, Grēcinieku ielā 30, 4. dz.

Uzņēmuma darbība atklāta 1932. g. 1. jūnijā.

Uzņēmums — mehāniska darbnīca — atrodas Rīgā, I. Peldu ielā 25. 36787z
Rīgā, 1937. g. 16. februārī.

Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „A” 4016. num., pamatojoties uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. februāra lēmumu, ierakstīts vienpersonīgs tirgotājs Julius Smurgis ar firmu „J. Smurgis, alus lielnoklītava”.

Julius Smurgis, dzimis Baiskalnu pag. 1890. g. 10. aprīlī, dzīvo Madonā, Biržu ielā 3.

Uzņēmuma darbība atklāta 1936. g. 1. janvārī.

Uzņēmums — 1) galvenais — alus lielnoklītava, pildītava un mineralūdeņu noliktava un 2) augļu un mineralūdeņu iestāde — atrodas Madonā, Biržu ielā 3.

Rīgā, 1937. g. 16. februārī.

Tirdzn. r. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „A” 4017. num., pamatojoties uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. februāra lēmumu, ierakstīts vienpersonīgs tirgotājs Augusts Cers ar firmu „Vija”, Augusts Cers”.

Augusts Cers, dzimis Vļičema pagastā 1904. g. 1. martā, dzīvo Rīgā, Suntažu ielā 2, 6. dz.

Uzņēmuma darbība atklāta 1937. g. 16. februārī.

Uzņēmums — krāsu, parfimēriju un sīkpreču tirgotava atrodas Rīgā, Maskavas ielā 79.

Augustam Ceram pastāv atļaujas līgums par mantas kopības atcelšanu, par ko izsludināts „Valdības Vēstnesī” 1931. g. 88. num. 36779z
Rīgā, 1937. g. 16. februārī.

Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzn. reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” 79. num. ierakstītās firmas „G. Waldspūhli, senāk Ferd. Meyer un Biedri” (Rīgā, Bīķernieku ielā 18) uzņēmums — mašīnu un to daļu tirdzniecība un komisija — 1937. g. 4. februārī pārvietots no Kņiņu ielas 32 Dzirnauvu ielā 66, Rīgā.

Saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 18. februāra lēmumu tas atzīmēts tirdzniecības reģistrā. Rīgā, 1937. g. 18. februārī.

Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzn. reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” 816. num. ierakstītās firmas „Julius Popp, ip. H. Fogelmanis” (Rīgā, Kaļķu ielā 18) reģistra folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. februāra lēmuma pamata, ierakstīts:

1) Sai firmai ir Rīgā, Marijas ielā 9 uzņēmums — cepuru, cepuru piederumu un modes preču tirgotava. 36789z
Rīgā, 1937. g. 16. februārī.

Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” 912. num. ierakstītās firmas „Herm. Meizer” (Rīgā, Kaļķu ielā 3/5, 10. dz.) reģistra folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. februāra lēmuma pamata, atzīmēts:

1) ka šīs firmas uzņēmuma darbības nozare turpmāk ir priekšstāvniecība, starniecība un tirdzniecība (labība, sēklas), un arī koku tirdzniecība;

2) ka min. firmas pilnvarniekam Jānim Reinvaldam (Johann Reinvald) pilnvara izdota 1934. g. 4. jūlijā. 36784z
Rīgā, 1937. g. 16. februārī.

Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” 1425. num. ierakstītās firmas „Eduards Krūmiņš” uzņēmums — platmaļu, cepuru un filca tirgotava Rīgā, Marijas ielā 2 (veikalā 16) likvidēts 1937. g. 15. februārī, par ko, saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 18. febr. lēmumu, atzīmēts tirdzniecības reģistrā.

Pēc tirdzniecības reģistra, šai firmai ir vēl uzņēmumi Rīgā Kr. Barona ielā 59/61 — a) filca, vates un platmaļu fabrika un b) veļas, apavu un modes preču tirgotava.

Rīgā, 1937. g. 18. febr. 36780b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” 1485. num. ierakstītās firmas „Žanis Kezbers” galvenais uzņēmums, kuŗa darbības nozare ir zivju un vēžu tirdzniecība 1937. g. 23. janvārī pārvietots no Centraltirgus vairuma nod. 59 Centraltirgū, IV pav. vairuma nod. 12, Rīgā.

Saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 18. febr. lēmumu tas atzīmēts tirdzniecības reģistrā. Rīgā, 1937. g. 18. febr. 36782b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzn. reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” ar firmu „J. Mikelsons un biedrs” (Rīgā, Ganību dambī 21-b) ierakstītās atklātās sabiedrības reģistra 1943. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 19. febr. lēmuma pamata:

a) ierakstīta turpmākā firma „Rūpniecības - tirdzniecības sabiedrība J. Mikelsons un b-drs”; b) ierakstīts, ka šai sabiedrībai ir Rīgā, Ganību dambī 21-b arī uzņēmums — koku zāģētava, koku apstrādāšana un mebeļu rūpniecība.

Rīgā, 1937. g. 18. febr. 36788b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” 2030. num. ierakstītās firmas „B. Kovaldo” (Rīgā, Marijas ielā 4) uzņēmuma darbības nozare turpmāk ir modes preču tirdzniecība.

Saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. febr. lēmumu tas atzīmēts tirdzniecības reģistrā. Rīgā, 1937. g. 16. febr. 36796b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzn. reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” ar firmu „K. Zagorje un H. Gruzins” ierakstītās atklātās sabiedrības 2311. folijā, saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. febr. lēmumu, atzīmēts:

a) ka šīs sabiedrības atklātais biedrs Kastiels Zagorje 1937. g. 4. febr. mainījis dzīves vietu un tagad dzīvo Rīgā, Dzirnauvu ielā 53, 23. dz.;

b) ka sabiedrības sēdeklis un uzņēmums, kuŗa darbības nozare ir būvdarbi ārpus mājas, — 1937. g. 4. febr. pārvietoti no Marijas ielā 49, 6. dz. Dzirnauvu ielā 53, 23. dz. Rīgā.

Rīgā, 1937. g. 16. febr. 36785b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” 2807. num. ierakstītās firmas „J. Blumbergs koku eksports” reģistra folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 18. febr. lēmuma pamata, atzīmēts:

a) ka šīs firmas uzņēmums, kuŗa darbības nozare ir koku eksports, 1937. g. 16. febr. pārvietots Brīvības bulv. 2/4, Rīgā;

b) ka min. firmas prokuristam Ericham Vanagam pilnvarprokura izdota arī 1937. gadam. Rīgā, 1937. g. 18. febr. 36781b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzn. reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” ar reģistra 2893. num. ierakstītā firma „Francis Stahels” (Rīgā, Rūpniecības ielā 3, 7. dz.) 1937. g. 1. janvārī izbeigusi darbību un saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. febr. lēmumu tirdzniecības reģistrā dzēsta.

Rīgā, 1937. g. 16. febr. 36792b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzn. reģistra nodaļa uz tirdzn. reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” ar reģistra 2983. num. ierakstītās firmas „Mattias Veinreichs” (Rīgā, Tērbatas ielā 39) īpašnieks Mattis (Mattias) Veinreichs ar Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas 1937. g. 27. janv./3. febr. lēmumu izsludināts par maksātnespējīgu parādnieku tirdzniecībā un viņam iecelts zvērināts aizgādnie zvēr. adv. p. M. Hillmanis, dzīv. Rīgā, Skolas ielā 13, 5. dz.

Saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. febr. lēmumu tas atzīmēts tirdzn. reģistrā.

Rīgā, 1937. g. 16. febr. 36795b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A” 3813. num. ierakstītās firmas „Z. Dubrovs” (Rīgā, Elijas ielā 23) reģistra folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. febr. lēmuma pamata, ierakstīts:

a) ka šīs firmas īpašniece Zāra Dubrovs 1936. 24. decembrī iestājusies laulībā un vīra uzvārds saucas Rudņickis;

b) ka Zāra Rudņickis noslēgusi pirmslaulības līgumu par laulāto mantas kopību atcelšanu, par ko izsludināts 1937. g. „Vald. Vēstn.” 24. num.

Rīgā, 1937. g. 16. febr. 36793b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „B” 444. num., pamatojoties uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 19. febr. lēmumu, ierakstīta ārzemju akc. sabiedrība ar firmu „Belģijas akciju sabiedrība „Starptautiskā gulamvagonu un Eiropas liel-eksprešu sabiedrība”.

Sabiedrības sēdeklis atrodas Belģijā, Briselē.

Sabiedrības nodaļas Latvijā sēdeklis un galvenais uzņēmums atrodas Rīgā, Stacijas Rīga 1.

Bez tam šai sabiedrībai ir Rīgā, Zigrf. Meierovica bulv. 2 aģentūra — ceļojumu birojs ar nosaukumu „Wagons-Lits Cook”.

Sabiedrības, arī tās darbībai Latvijā mērķi ir: ekspluatēt dzelzceļu gulamvagonus, zalonvagonus un restorānvagonus, iegūt ritošo materiālu un visu citu, kas uz to attiecas; ekspluatēt uz šo materiālu attiecīšos izgudrojumus; pētīt un ekspluatēt visu to, kas varētu uzlabot pasažieru ērtības un atvieglot viņu pārvadāšanu pa sauszemes un ūdens ceļiem; veikt administratīvu un finanāliu sadarbību

visādos ceļojumu uzņēmumos un ekspluatēt viesnīcas un tamlīdzīgus uzņēmumus, sakarā ar sabiedrības luksusu iekārtu atbilstīanos.

Sabiedrība nodibināta uz 30 gadiem, bet vēlāk tās darbība pagarināta līdz 1961. gada 5. maijam.

Sabiedrības darbībai Latvijā atļaujta dota līdz 1940. g. 15. maijam.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 460.000.000 Belģijas franku; darbībai Latvijā nolemts 100.000 latu liels pamatkapitāls.

Sabiedrības pilnvarotais pārstāvis Latvijā Aleksandrs Sakss, dzīv. Rīgā, Stabu ielā 116, 48. dz.

Sabiedrība nodibināta un statuti sastādīti 1876. gadā.

Finanču ministris apstiprinājis sabiedrības darbības Latvijā noleikumu 1937. g. 26. janvārī, un tie iespiesti „Ekonomista” 1937. g. 3. num.

Sabiedrības darbība Latvijā atklāta 1920. gadā uz līguma pamata ar Latvijas Dzelzceļu virsvaldi.

Pilnvarotā pārstāvja Aleksandra Saksa paraksta tiesības paredzētas viņam 1936. g. 9. dec. Kauņā izdotā pilnvarā.

Rīgā, 1937. g. 19. febr. 36778b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzn. reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „B” ar reģ. 8. num. ierakstītās firmas „Tirdzniecības un rūpniecības akc. sabiedr. „Emil Falkenhof” Rīgā” (Rīgā, Grēcinieku ielā 12, 2. dz.) reģistra folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 15. febr. lēmuma pamata atzīmēts, ka šīs sabiedrības valdes loceklis un prokurists Georgs Frīdenders 1937. g. 16. janvārī miris.

Rīgā, 1937. g. 15. febr. 36791b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „B” ierakstītās firmas „Latvijas spedīcijas akciju sabiedrība Gerhards un Heys” Rīgas nodaļa” (Rīgā, L. Miesnieku ielā 1) reģistra 278. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 16. febr. lēmuma pamata, ierakstīti pilnvarnieki 1937. gadam Kārlis Doeblers, Teodors Zintenis un Kurts Michelsons.

Rīgā, 1937. g. 16. febr. 36790b
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Jelgavas apgabaltiesa. uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1936. gada 30. martā mirušā Kārļa Talberga atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Termiņā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. M. L. 1303/37. 36817g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa. uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1914. gada 25. septembrī v. st. mirušā Petera Asermana atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Termiņā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. M. L. 1303/37. 36817g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa. uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1914. gada 25. septembrī v. st. mirušā Petera Asermana atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Termiņā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. M. L. 1303/37. 36818g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa. uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1936. gada 28. martā mirušās Līnas-Sarotes Jansons atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Termiņā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. M. L. 1303/37. 36818g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa. uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1936. gada 28. martā mirušās Līnas-Sarotes Jansons atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Termiņā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. M. L. 1303/37. 36819g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa. pamatodamās uz savu ša gada 16. februāra nolēmumu, paziņo, ka parāda akts — pirkšanaspārdošanas līgums, korob. 1888.

uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1936. gada 28. martā mirušās Līnas-Sarotes Jansons atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Termiņā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. M. L. 1303/37. 36819g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa. pamatodamās uz savu ša gada 16. februāra nolēmumu, paziņo, ka parāda akts — pirkšanaspārdošanas līgums, korob. 1888.

uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1936. gada 28. martā mirušās Līnas-Sarotes Jansons atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Termiņā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. M. L. 1303/37. 37010b
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

gada 21. jūnijā ar 312. num. uz Jelgavas apr. Mačul mājām ar zemes gr. 526. num. atzīts par anulētu un lūdzējai Karlinei Priede dota tiesība prasīt attiecīgas hipotēkas dzēšanu zemes grāmatās.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. O. l. 334/37. 36820g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa. pamatodamās uz savu ša gada 18. februāra nolēmumu, paziņo, ka 856,99 kr. rbl. parāds pēc obligācijas un 225 kr. rbl. parāds pēc izpildraksta, korob. 1) 1910. g. 5. jūnijā ar 1062. n. un 2) 1909. g. 22. decembrī ar 1473. num. uz Talsu apriņķa Nurmuižas muižas „Vīks-Latviet” mājām ar zemes gr. 1644. num. atziti par samaksātiem un lūdzējam Indrikim Mēnesim dota tiesība prasīt attiecīgas hipotēkas dzēšanu zemes grāmatās.

Jelgavā, 1937. g. 20. februārī. O. l. 353/37. 36821g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa. pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1575. pantu, paziņo, ka šīs tiesas sēdē šā gada 11. martā attaisis un nolasis 1936. g. 18. jūl. mirušā Jāņa Staltmaņa testamentu.

Jelgavā, 1937. g. 22. februārī. M. L. 1171/37. 36999b
Priekšsēdēt. v. Alf. Vagals. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas ap

Liepājas apgabalt. tirdzn. reg. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzn. reg. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzn. reģistrā „A” ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. gada 22. februāra lēmumu (žurnāla 851. num., reģistrā 582. num.) ierakstīts vienpersonīgi tirgotājs ar firmu „Pirmās vajadzības preču tirgotava un lauksaimniecības ražojumu un ādu uzpirkšana Ābrāms Beitlers”, kuras īpašnieks ir Ābrāms Beitlers, Latvijas pavalstnieks, piedzimis Aizputē, 1882. g. 7. augustā, ar dzīves vietu Aizputē, Atmodas ielā 36. Uzņēmums — pirmās vajadzības preču tirgotava un lauksaimniecības ražojumu un ādu uzpirkšana — atrodas Aizputē, Atmodas ielā 36. Uzņēmuma darbība atklāta 1932. g. 1. janvārī. 36827z

Liepājā, 1937. g. 22. janvārī.

Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vītiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabalt. tirdzn. reg. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzn. reg. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzn. reģistrā „A” 372. num. (firma „Brāļi Seeberg, Liepājas nodalja”) ar tirdzn. reģistrā tiesneša 1937. g. 22. februāra lēmumu (2. ieraksts) ierakstīts sekojošais:

Firmas uzņēmums — nodala no 1937. g. 11. februāra atrodas Liepājā, Kurmājas prosp. 2.

Nodalas pilnvarniekam **Georgam Grinvaldam** izdotā pilnvara derīga 1937. gadam. 36829z

Liepājā, 1937. g. 22. februārī.

Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vītiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabalt. tirdzn. reg. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzn. reg. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzn. reģistrā „A” 390. num. (firma „J. C. Jessen, Liepājas nodalja”) ar tirdzn. reģ. tiesn. 1937. g. 22. febr. lēmumu (4. ieraksts) ierakstīts sekojošais:

Saskaņā ar 1936. g. 12. decembrī noslēgtu līgumu sabiedrībā par personīgi atbildīgu biedru, skaitot no 1937. g. 1. janvāra, uzņemts Latvijas pilsonis **Valdis Kurzenieks**, piedzimis Rīgā, 1885. g. 26. februārī, ar dzīves vietu Rīgā, Raiņa bulvārī 17, 9. dz.

Prokurīstiem **Jāzepam Bogdanovičam**, **Arvīdam Naujokam**, **Kārlim Zidelim** un **Ernestam Ūkem** izdotās pilnvaras-prokuras derīgas 1937. gadam. 36830z

Liepājā, 1937. g. 22. februārī.

Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vītiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabalt. tirdzn. reg. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzn. reg. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzn. reģistrā „A” 397. num. ierakstītā firma „Kurzeme, ipašn. P. Natarevičs un F. Kortins, Liepājas nodalja” (uzņēmuma atrašanās vieta Liepājā, Liela ielā 13) 1936. g. 31. decembrī likvidēta un saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 22. februāra lēmumu tirdzniecības reģistrā dzēsta.

Liepājā, 1937. g. 22. februārī.

Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vītiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabalt. tirdzn. reg. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzn. reg. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzn. reģistrā „A” ar 397. num. ierakstītā firma „Kurzeme, ipašn. P. Natarevičs un F. Kortins, Liepājas nodalja” (uzņēmuma atrašanās vieta Liepājā, Liela ielā 13) 1936. g. 31. decembrī likvidēta un saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 22. februāra lēmumu tirdzniecības reģistrā dzēsta.

Liepājā, 1937. g. 22. februārī.

Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vītiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabalt. tirdzn. reg. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzn. reg. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzn. reģistrā „B” 27. num. (firma „Latvijas zemnieku kredīta banka a/s., Liepājas nodalja”) ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 22. februāra lēmumu (5. ieraksts) ierakstīts sekojošais:

Ar sabiedrības valdes 1937. g. 13. janvāra lēmumu **Alfrēdam Plakanam** piešķirtas prokurista paraksta tiesības — pilnvarā kopā ar vienu valdes locekli vai direktoru-rikotāju. 36826z

Liepājā, 1937. g. 22. februārī.

Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vītiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Daugavpils apgabaltiesa ar 1936. g. 14. decembra spriedumu pēc Soda lik. 235. p. sodījis 1904. g. **Kaunātu pag. dzimušo Hanu Čerfas**, dzim. Šacs, ar Ls 100.— vai maksāt-spējības gadījumā ar 1 mēnesi arestā, par pienācīgas tirības neievērošanu savā galas tirgotavā. Spriedums stāties likumīgā spēkā 1937. g. 12. janv. 37014b

Priekšsēd. v. (paraksts) Sekretārs pal. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 1. civilnod. uz Voldeņāra — Kārļa Baloža līgumu un saskaņā ar Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631. un 1710. p., uzaicina visus, kam būtu uz 1919. g. 24. jūnijā mirušā Kārļa Eduarda **Baloža** atstāto mantojumu vai sakarā ar šo mantojumu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, līgātariem, fideikomisarjiem, kreditoriem u. t. t., pieteikt šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Terminā nepieteiktas tiesības un prasības tiesa uzskatīs par spēku zaudējušām.

Daugavpili, 1937. g. 20. febr. 1237a/37. 36851r
Priekšsēd. b. A. Strazdiņš.
Sekretārs K. Kangurs.

Daugavpils apgabalt. 1. civilnod. 1936. g. 22. decembra atklātā tiesas sēdē izklausīja Teklas Prokopovičs lūgumu par Jāzēpa Prokopoviča atzīšanu par mirušu un, starp citu, nolēma: **atzīt bezvēsts promesošo Jāzēpu Ignatu d. Prokopoviču, dzim. 1878. g. 8. jūlijā, par mirušu**, skaitot par viņa miršanas dienu šīs lietas ierosināšanas dienu — 1934. g. 25. augustu.

Daugavpili, 1937. g. 20. febr. 325a/36. 36852r
Priekšsēd. b. A. Strazdiņš.
Sekretārs K. Kangurs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Trijona Železkiņa prasības lietā pret Jeremeju Železkiņu par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamu mantu aiz valdīšanas nolīguma, uzaicina **Jeremeju Železkiņu**, kura dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes. Ja ieradīsies, bet savu dzīves vietu Daugavpilī neuzdos, aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Linas Graikstes prasības lietā pret Arvidu Kronpušu par Ls 60.—, uzaicina **Arvidu Kronpušu**, kas agrāk dzīvojis Sakas pagastā, Pavilstā, Viļņu ielā, bet kura tagadējā dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 221p/37. 36855r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. paziņo, ka 1936. g. 7. februārī mirušās **Annas Kondrovs** 1936. gada 5. februārī sastādītais privattestaments ar apgabaltiesas 1936. g. 14. novembra lēmumu apstiprināts. 1609a/36. 36857r

Daugavpili, 1937. g. 20. febr. Priekšsēd. b. v. A. Malkins.
Sekretārs K. Ozoliņš.

Rīgas 16. iec. mirtiesnesis paziņo, ka saskaņā ar Civ. proc. lik. 1575. p. šīs tiesas atklātā sēdē š. g. 1. martā, plkst. 10 nolasis mirušā **Kārļa Bērziņa** notarielo testamentu.

1937. g. 20. februārī. I. 379

Mirtiesnesis E. Maurers.

Rīgas apr. 1. iec. mirtiesnesis 1937. g. 19./26. janvārī Elvīnes Gaņķis prasībā pret Juliju-Jēkabu-Heinrihu Gaņķi par alimentiem Ls 1800.—, aizmuguriski nosprieda: **piezīt no atbildētāja Julija-Jēkaba-Heinriha Gaņķa par labu Elvīnei Gaņķis uz turam 40 latu mēnesi**, sākot ar 1934. g. 27. septembri līdz kamēr pastāvēs atbildētāja alimentācijas pienākums, pie kam uztura nauda par pagājušo laiku ar 6% gada augļu, skaitot no iesūdzības dienas 1936. gada 27. marta līdz samaksas dienai, izmaksājama uz reizi, bet turpmāk ik mēneša 1. datumā par mēnesi uz priekšu. Piezīt no atbildētāja Julija-Jēkaba-Gaņķa par labu Elvīnei Gaņķis tiesāšanās izdevumus 100 latus. Parējā daļā prasību noraidīt, pieļaujot sprieduma iepriekšēju izpildīšanu.

Ja atbildētājs Civilproc. nol. 834., 839. un 859. p. paredzētā laikā neiesnieds tiesai atsauksimi vai pārsūdzību, spriedums stāties likumīgā spēkā.

1937. g. 20. februārī. 36858g
I/37.

Mirtiesnesis A. Bērziņš.

Cēsu apr. 1. iec. mirtiesnesis ar 1936. g. 16. jūlija spriedumu, kas apstiprināts ar Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 7. decembra spriedumu, **Emmu Liepiņš**, dzim. 1896. g. 12. jūnijā Rūjienā, sodījis pēc Soda lik. 235. p. ar Ls 30.— vai maksāt-spējības gadījumā ar 10 dienām arestā par to, ka viņa 1936. g. 16. maijā **Cēsis**, savā maizes ceptuvē, **Vaiņu ielā 13, neievērojot pienācīgo tirību, iecēpjis rupjā maizē vecas maizes garozas un maisa dzijas**.

Cēsis, 1937. g. 15. februārī.

Mirtiesnesis T. Cīrulis.

Aizputes iec. mirtiesnesis, uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Emilijas Ružs prasības lietā pret Jozefu, Konstantīnu, Vladislavu (Voldemāru), Kazimīru un Pēteri Melko, Teklu Apinīs, Brigītu Turakevičs un Leokadiju Plots, kuru dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 413. un 416. p. pamata Emilijas Ružs prasības lietā pret Jozefu, Konstantīnu, Vladislavu (Voldemāru), Kazimīru un Pēteri Melko, Teklu Apinīs, Brigītu Turakevičs un Leokadiju Plots, kuru dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Linas Graikstes prasības lietā pret Arvidu Kronpušu par Ls 60.—, uzaicina **Arvidu Kronpušu**, kas agrāk dzīvojis Sakas pagastā, Pavilstā, Viļņu ielā, bet kura tagadējā dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Linas Graikstes prasības lietā pret Arvidu Kronpušu par Ls 60.—, uzaicina **Arvidu Kronpušu**, kas agrāk dzīvojis Sakas pagastā, Pavilstā, Viļņu ielā, bet kura tagadējā dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Linas Graikstes prasības lietā pret Arvidu Kronpušu par Ls 60.—, uzaicina **Arvidu Kronpušu**, kas agrāk dzīvojis Sakas pagastā, Pavilstā, Viļņu ielā, bet kura tagadējā dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Linas Graikstes prasības lietā pret Arvidu Kronpušu par Ls 60.—, uzaicina **Arvidu Kronpušu**, kas agrāk dzīvojis Sakas pagastā, Pavilstā, Viļņu ielā, bet kura tagadējā dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Linas Graikstes prasības lietā pret Arvidu Kronpušu par Ls 60.—, uzaicina **Arvidu Kronpušu**, kas agrāk dzīvojis Sakas pagastā, Pavilstā, Viļņu ielā, bet kura tagadējā dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. uz Civilproc. nolik. 397., 399., 401., 405., 413. un 416. p. pamata Linas Graikstes prasības lietā pret Arvidu Kronpušu par Ls 60.—, uzaicina **Arvidu Kronpušu**, kas agrāk dzīvojis Sakas pagastā, Pavilstā, Viļņu ielā, bet kura tagadējā dzīves vieta prasītājam nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” ierasties šai tiesā saņem prasītāja iesūdzības raksta un pielikumu norakstus un uzdot savu dzīves vietu Daugavpilī.

Ja aicinātais minētā laikā neradīsies personīgi vai nesūtīs pilnvarnieku, lietu noliks uz tiesas sēdi un izspriedīs bez viņa klātbūtnes un dzīves vietas neuzrādīšanas gadījumā aicinājumus uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancelejā.

Daugavpili, 1937. g. 19. febr. 450p/37. 36854r
Priekšsēd. b. J. Dāvis.
Sekretārs v. (paraksts)

Daugavpils 3. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 22. februāra lēmumu un Civilproc. lik. 1725. p. un lik. kop. X sēj. 1239. p. l. d., paziņo, ka pēc 1937. g. 20. janvārī mir. **Varvaras Stepanovs** ir palicis īpašums, kas atrodas Daugavpils apr. Višķu pag. Malinovas sādā, kādēļ uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu, vai sakarā ar to būtu kādas tiesības kā mantiniekiem, pieteikt tās pēc piekrišanas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” C. 155. 36869g

Daugavpili, 1937. g. 22. febr. Mirt. G. Kreicbergers.

Daugavpils 3. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 22. februāra lēmumu un Civilproc. lik. 1725. p. un lik. kop. X sēj. 1239. p. l. d., paziņo, ka pēc 1936. g. 24. janvārī mir. **Ignata Sprigis** ir palicis īpašums, kas atrodas Daugavpils apr. Višķu pag. Tuķiņu-Tūku sādā, kādēļ uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu, vai sakarā ar to būtu kādas tiesības kā mantiniekiem, pieteikt tās pēc piekrišanas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.” C. 152. 36870g

Daugavpili, 1937. g. 22. febr. Mirt. G. Kreicbergers.

Daugavpils 3. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 22. februāra lēmumu un Civilproc. lik. 1725. p. un lik. kop. X sēj. 1239. p. l. d., paziņo, ka pēc 1934. g. 5. janvārī mir. **Nochuma Grams** ir palicis īpašums, kas atrodas Daugavpils apr. Višķu pag. Višķu ciemā, kādēļ uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu, vai sakarā ar to būtu kādas tiesības kā mantiniekiem, pieteikt tās pēc piekrišanas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.” C. 153. 36871g

Daugavpili, 1937. g. 22. febr. Mirt. G. Kreicbergers.

Daugavpils 3. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 22. februāra lēmumu un Civilproc. lik. 1725. p. un lik. kop. X sēj. 1239. p. l. d., paziņo, ka pēc 1934. g. 5. janvārī mir. **Nochuma Grams** ir palicis īpašums, kas atrodas Daugavpils apr. Višķu pag. Višķu ciemā, kādēļ uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu, vai sakarā ar to būtu kādas tiesības kā mantiniekiem, pieteikt tās pēc piekrišanas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.” C. 153. 36871g

Daugavpili, 1937. g. 22. febr. Mirt. G. Kreicbergers.

Daugavpils 3. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 22. februāra lēmumu un Civilproc. lik. 1725. p. un lik. kop. X sēj. 1239. p. l. d., paziņo, ka pēc 1923. g. 31. jūlijā mir. **Antona Valtera** ir palicis īpašums, kas atrodas Daugavpils apr. Višķu pagasta **Kežņu sādā**, kādēļ uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu, vai sakarā ar to būtu kādas tiesības kā mantiniekiem, pieteikt tās pēc piekrišanas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.” C. 154. 36872g

Daugavpili, 1937. g. 22. febr. Mirt. G. Kreicbergers.

Daugavpils 3. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 22. februāra lēmumu un Civilproc. lik. 1725. p. un lik. kop. X sēj. 1239. p. l. d., paziņo, ka pēc 1923. g. 31. jūlijā mir. **Antona Valtera** ir palicis īpašums, kas atrodas Daugavpils apr. Višķu pagasta **Kežņu sādā**, kādēļ uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu, vai sakarā ar to būtu kādas tiesības kā mantiniekiem, pieteikt tās pēc piekrišanas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.” C. 154. 36872g

Daugavpili, 1937. g. 22. febr. Mirt. G. Kreicbergers.

Daugavpils 5. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Latgales Civillik. 1239. p. un Civilproc. lik. 1725. p. un savu š. g. 22. febr. lēmumu, uzaicina 1934. gada 31. oktobrī mirušā **Pētera Malko** mantiniekus pieteikt minētām mirtiesnesim savas mantošanas tiesības uz mirušā atstāto mantu.

Mantojuma tiesības jāpieteic 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.” 31b. 36873g

Daugavpili, 1937. g. 22. febr. Mirtiesnesis J. Konrads.

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz savu š. g. 22. februāra lēmumu, Latgales Civillik. 1239. un 1241. p., un Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p., uzaicina 1928. g. 8. martā **Zvirgzdenes pag. mirušā Aleksandra Narnika** mantiniekus pieteikt 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” 31b. 36874g

Daugavpili, 1937. g. 22. febr. Mirtiesnesis R. Obrams.

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz savu š. g. 22. februāra lēmumu, Latgales Civillik. 1239. un 1241. p., un Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p., uzaicina 1935. g. 25. martā **Zvirgzdenes pag. mirušā Jezupa (Jāzēpa) Cibulša** mantiniekus pieteikt 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” savas mantošanas tiesības uz nelaika atstāto mantojumu, kas atrodas Zvirgzdenes pag.

Pēc minētā termiņa notecēšana pieteikumus nepieņem.

Ludzā, 1937. g. 22. februārī. 63 bl. 36874g
Mirtiesnesis R. Obrams.

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz savu š. g. 22. februāra lēmumu, Latgales Civillik. 1239. un 1241. p., un Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p., uzaicina 1935. g. 25. martā **Zvirgzdenes pag. mirušā Jezupa (Jāzēpa) Cibulša** mantiniekus pieteikt 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” savas mantošanas tiesības uz nelaika atstāto mantojumu, kas atrodas Zvirgzdenes pag.

Pēc minētā termiņa notecēšana pieteikumus nepieņem.

Ludzā, 1937. g. 22. februārī. 70 bl. 36875g
Mirtiesnesis R. Obrams.

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz savu š. g. 22. februāra lēmumu, Latgales Civillik. 1239. un 1241. p., un Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p., uzaicina 1935. g. 9. augustā **Zvirgzdenes pag. mirušā Ignata Vecenā** mantiniekus pieteikt 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.” savas mantošanas tiesības uz nelaika atstāto mantojumu, kas atrodas Zvirgzdenes pag.

Pēc minētā termiņa notecēšana pieteikumus nepieņem.

Ludzā, 1937. g. 22. februārī. 67 bl. 36876g
Mirtiesnesis R. Obrams.

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz savu š. g. 22. februāra lēmumu, Latgales Civillik. 1239. un 1241. p., un Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p., uzaicina 1933. g. 30. sept. mirušā **Aleksandra Ripinska** mantiniekus pieteikt 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” savas mantošanas tiesības uz nelaika atstāto mantojumu, kas atrodas Zvirgzdenes pag.

Pēc minētā termiņa notecēšana pieteikumus nepieņem.

Ludzā, 1937. g. 22. februārī. 64 bl. 36877g
Mirtiesnesis R. Obrams.

Preiļu iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Latgales Civillik. 1239. p. un Civilproc. nol. 1725. un 1727. p., uzaicina 1927. gada 20. februārī mirušā **Jāņa Prikula** mantiniekus 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” pieteikt minētām mirtiesnesim savas mantošanas tiesības uz nelaika atstāto mantojumu, kas atrodas Zvirgzdenes pag.

Pēc minētā termiņa notecēšana pieteikumus nepieņem.

Ludzā, 1937. g. 22. februārī. 64 bl. 36877g
Mirtiesnesis R. Obrams.

Preiļu iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Latgales Civillik. 1239. p. un Civilproc. nol. 1725. un 1727. p., uzaicina 1927. gada 20. februārī mirušā **Jāņa Prikula** mantiniekus 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ievie

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Jūlijs Lapiņš (kanceļa Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Andreja Jēgera prasības Ls 191,08 ar % un izdev. piedziņai 1937. g. 11. septembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mirušā Arnolda Pētera Zakiša mantojuma masas nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Vidrižu pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistra 9003. num. un sastāv no Vidrižu muižas atdalītā zemes gabala „Aģenieki” 58-F, 13,42 ha kopplatībā ar ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 1827,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 1900,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtēj. desmitā daļa — Ls 182,70 un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Rīgā, 1937. g. 23. febr. 37110b
Tiesu izpild. J. Lapiņš.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceļa Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodalās prasības piedziņai no Matīsa Kņisa 1937. g. 26. maijā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 2. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Matīsa Kņisa Jelgavas apr. Vadakstes pag. Vadakstes muižas Mūrnieku mājas ar 311. hip. num.;

2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 10,891,—;

3) tai apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8136,— ar proc.;

4) solītaj. jāiemaksā Ls 1089,10 drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijai atļauja iegūt nekustamo mantu, un

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tukuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Jelgavas apgabaltiesas civilnodalās kanceļā.

Jelgavā, 1937. g. 23. februārī.
Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceļa Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

1) a/s „Latvijas kredītbanka” un citu prasību piedziņai no Roberta Vilciņa 1937. gada 26. maijā, p.kst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 2. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Roberta Vilciņa Jelgavas apr. Mežmuižas pag., Lielberķenes muižas Rutku mājas ar hip. 9937. num.;

2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 5320,—;

3) tai apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 3175,30 ar proc.;

4) solītaj. jāiemaksā Ls 532,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijai atļauja iegūt nekustamo mantu, un

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Jelgavas apgabaltiesas civilnodalās kanceļā.

Jelgavā, 1937. g. 23. februārī.
Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabalt. Bauskas apr. tiesu izpildītājs Arvids Vīgants (kanceļa Bauskā, Pils ielā 48) paziņo, ka:

1) Latvijas bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 15. decembrī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jūlijam Kārla d. Smudzem piederošo nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Balvu pag., ierakstīta zemes

grāmatu reģ. 4896. num., pilnā sastāvā, apm. 40 deset. platībā, ar ēkām;

2) nekustamā manta novērtēta publiskai izsolei pilnā sastāvā par Ls 15,642,—, no kādas summas arī sāksies izsole, piemērojot tomēr Civilproc. nolik. 1293. pantu;

3) tai apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 21,801,66 ar proc. un mīza alimentiem Annai - Matildei Smudzē, dzim. Strautiņš; 36889r

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāiesniedz Tieslietu ministrijai apliecinība, ar kuru atļauts iegūt nekustamo mantu;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemesgrāmatu nodaļā.

Personām, kam uz pārdodamo nekustamo mantu ir tiesības, kas novērs tās publisko pārdošanu, tās jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Bauskas apr. tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Jelgavas apgabaltiesas civilnodalā.

Bauskā, 1937. g. 22. februārī.
Tiesu izpild. A. Vīgants.

Jelgavas apgabalt. Bauskas apr. tiesu izpild. Arvids Vīgants (kanceļa Bauskā, Pils ielā 48) paziņo, ka:

1) Latvijas bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 15. decembrī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jānim - Pēterim Jāņa d. Kigelim piederošo nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Balvu pag. Pārķunu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 736. num. un sastāv no Pārķunu sādžas zemes 36. viensētas, 5 des. 1261 kv. asis kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 760,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 409. 36915b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildītājs H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Balvu pag. pašvaldības Ls 347,32 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē mirušā Andreja Tumaša d. Kravaļa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Balvu pag. Pārķunu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 736. num. un sastāv no Pārķunu sādžas zemes 36. viensētas, 5 des. 1261 kv. asis kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 760,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 415. 36916b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Rugāju pagasta pašvaldības Ls 70,45 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Kazimira Jāņa dēla Anča nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Rugāju pag. Nagļu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 2395. num. un sastāv no Nagļu sādžas zemes viensētas 3 gabalos ar 3., 3-a un 3-b num., 11,666 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 965,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 412. 36917b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Balvu pagasta pašvaldības Ls 332,69 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mirušā Alekseja Romana d. Kantana nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Balvu pag., ierakstīta zemes

grāmatu reģ. 3772. num., sastāv no Silaciema sādžas 14. un 26. zemes gabaliem, 27 des. 903 kv. asis kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 2540,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 412. 36918b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Balvu pagasta pašvaldības Ls 140,59 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mirušā Stasīslava Tomaša d. Kravala nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Balvu pag., ierakstīta zemes

grāmatu reģ. 3772. num., sastāv no Silaciema sādžas 14. un 26. zemes gabaliem, 27 des. 903 kv. asis kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 2540,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 409. 36915b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Balvu pag. pašvaldības Ls 347,32 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē mirušā Andreja Tumaša d. Kravaļa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Balvu pag. Pārķunu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 736. num. un sastāv no Pārķunu sādžas zemes 36. viensētas, 5 des. 1261 kv. asis kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 760,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 415. 36916b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Rugāju pagasta pašvaldības Ls 70,45 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Kazimira Jāņa dēla Anča nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Rugāju pag. Nagļu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 2395. num. un sastāv no Nagļu sādžas zemes viensētas 3 gabalos ar 3., 3-a un 3-b num., 11,666 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 965,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 412. 36917b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Balvu pagasta pašvaldības Ls 332,69 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mirušā Alekseja Romana d. Kantana nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Balvu pag., ierakstīta zemes

grāmatu reģ. 3772. num., sastāv no Silaciema sādžas 14. un 26. zemes gabaliem, 27 des. 903 kv. asis kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 2540,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 412. 36918b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Rugāju pagasta pašvaldības Ls 91,15 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jēzupa Jāņa dēla Molnīka nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Rugāju pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 4981. num. un sastāv no diviem zemes gabaliem ar nosaukumu „Upmaļu mājas”, 33,854 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 1880,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 3700,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 312. 36921b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Balvu pag. Pārķunu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 717. num. un sastāv no zemniekiem piešķirtās 13. viensētas, 5 des. 1744 kv. asis kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 790,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Balvos, 1937. g. 18. februārī. L. 413. 36918b
Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceļa Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Rugāju pagasta pašvaldības Ls 125,28 ar proc. prasības piedziņai, 1937. g. 3. jūlijā plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Vasīlijai Michailova nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Rugāju pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 2465. num. un sastāv no Forsteju 21. mājām, 20,75 deset. kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 2545,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijai atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadz

IZSOLE.

Rīgas muitnīca, pamatojoties uz Muitas likuma 138., 477., 496. un 561. p., 1937. g. 23. martā, plkst. 10, muitnīcas pasažieru mājā pārdos atklātā vairāksolīšanā sekojošas šini sarakstā minētās preces. Preču īpašniekiem ir tiesība tās izpirkt līdz izsoles dienai, nokārtojot visas muitas formalitātes. Preces apskatāmas izsoles dienā.

Kārt. Nr.	Preču pieteik. Nr.	Kon. Nr.	Lād. dok. Nr.	Prece pieņākusi			Vietu skaits un zīmes	Preču nosaukums un svars	Vērtība Ls	Preces īpašnieks
				Ar kuģi vai pa dzelzceļu	Kad	No kurienes				
Turpmāk minētās preces pēc nosolīšanas izsolē varēs saņemt vietējam tirgum tikai tad, ja uzrādīs Valūtas komisijas atļauju 1 mēneša laikā pēc izsoles dienas, vai arī tajā pašā laikā pircējs var precī izvest atpakaļ uz ārzemēm:										
1	5609/36	—	804	pa dzelzceļu	1936. g. 26./II	Daugavpils	1 kofers B 533	Papes čemodans, sv. 3,6 kg	49,50	Uzrādītājs
2	18731/35	—	524	—	1935. g. 2./XI	—	1 režģu kaste N. B. S. 2	Koka un kartonažas izstrād., 282 kg	966,64	a/s „Baltseed“
3	p. kv. ser. G 5218	—	—	pa pastu	1936. g. 15./XII	Amerikas	1 paka 4/34395	Dažādi apģērbi, 7,35 kg	544,90	B. Engelbergs
4	p. kv. ser. G 5235	—	—	—	1936. g. 15./XII	—	1 paka 4/34412	Dažādi apģērbi, 12,6 kg	1272,09	Michla Mandels
5	p. kv. ser. G 5284	—	—	—	1936. g. 15./XII	—	1 paka 4/34461	Apģērbi u. c. pr., 4,8 kg	450,05	Jankel Čilevičs
6	p. kv. ser. G 5290	—	—	—	1936. g. 15./XII	—	1 paka 4/34467	Apģērbi u. c. pr., 9,9 kg	963,55	R. Rubins
7	p. kv. ser. G 10752	—	—	—	1937. g. 20./I	—	1 paka 4/1162	Apģērbi u. c. pr., 8,7 kg	398,20	A. Brovokniks
Turpmāk minētās preces pēc nosolīšanas izsolē varēs saņemt vietējam tirgum bez Valūtas komisijas atļaujas uzrādīšanas:										
8	382/34	41	793	„Sperber“	1934. g. 25./II	Antverpenes	1 paka N. 2460/1.	Pogas no porcelāna, sv. 4,7 kg	21,84	a/s „Baltrustra“
9	20671/34	11	651	„Erna“	1934. g. 28./XI	Hamburgas	1 kaste	Kaltētas rozines, 14,4 kg	10,21	a/s „Transtred“
10	27704/34	6	793	„Sperber“	1934. g. 25./II	Roterdamas	1 gabals 23012/1-a	Elektriskais motors, 31 kg	7,94	„Merkur“ a/s.
11	39/35	—	789	pa dzelzceļu	1935. g. 16./II	Meitenes	1 kofers N. A. 850	Koferis, 3,1 kg	55,18	N. A. Šilling
12	2697/35	12	788	„Victoria“	1935. g. 12./II	Stēfines	1 paka 14774/a.	Zīda diegi, 6,5 kg	35,38	„Merkur“ a/s.
13	4171/35	39	801	„Nīdaros“	1935. g. 20./II	Kopenhāgenas	1 maiss N. A. 3a	Dārzāju sēklas, 15,5 kg	16,40	A/S „Agronom“
14	4996/36	106	791	„Uranus“	1935. g. 14./II	Hamburgas	50 maisi B. S. 229	Zirņi, 4705 kg	2365,22	„Merkur“ a/s.
15	21891/35	44	741	„Phaedra“	1935. g. 6./I	Brēmenes	1 paka N. 1/a	Pogas un galanterija, 11 kg	98,38	„Tekā“ a/s
16	22129/35	35	745	„Baltara“	1935. g. 7./I	Londonas	1 kaste N. 43034/2	Cinka stearāts, 49 kg	71,04	„Feiertags, Danjuševskis & Šēns“
17	23345/35	7	763	„Kolberg“	1935. g. 18./I	Stēfines	1 kaste 80921/2	Čuguna lējumi, 31 kg	9,75	„A. Stanke & Co“
18	24577/35	90	783	„Wilhelm Russ“	1935. g. 6./II	Hamburgas	1 muca 637626	Organiskas sintētiskas krāsvielas, 12 kg	59,25	„V. Arens“
19	24623/35	—	768	Pa dzelzceļu	1935. g. 8./II	Indras	1 paka 816/a	Gramafonu plates, u. c. pr., 4 kg	95,26	Berks Nachamčiks
20	24999/35	67	791	„Uranus“	1935. g. 14./II	Hamburgas	3 vietas 776331, 776333/34	Ķīmiski ražojumi, 163,4 kg	239,27	„A. Stanke & Co“
21	25300/35	—	792	pa dzelzceļu	1935. g. 18./II	Meitenes	1 paka 851/aa	Korsetes ar zīda izdarinājumiem, 0,3 kg	38,22	Hana Fonarev
22	25370/35	—	785	—	1935. g. 15./II	—	1 „Adrese“	Vāra izstrādājumi, 2,3 kg	21,94	Beile Koblencs
23	25524/35	4	788	„Victoria“	1935. g. 12./II	Stēfines	1 kaste 1101347	Mākslīgs zīds, 88 kg	87,23	„Merkur“ a/s
24	25525/35	9	788	„Victoria“	1935. g. 12./II	—	2 kastes 1101537/1101538	Mākslīgs zīds, 162,5 kg	382,68	—
25	25826/35	—	746	pa dzelzceļu	1935. g. 31./I	Daugavpils	1 kaste M. K. 32	Grāmatas svešvalodā, 44,5 kg	5,43	M. Zaks
26	25886/35	—	807	—	1935. g. 23./II	Indras	1 paka N. A. M. a.	Galanterijas preces u. mākslīgas puķes, 2 kg	36,04	Hane Zillbrants
27	25913/35	—	807	—	1935. g. 23./II	Rītupes	1 „859/a“	Bērnu pajas no vienkārša materiāla, 1 kg	22,32	Henna Aišiks
28	26067/35	—	813	—	1935. g. 26./II	Indras	1 „862/a“	Galanterijas preces, 1,3 kg	30,48	Rebeka Zagorje
29	26646/35	38	796	„Auseklis“	1935. g. 19./II	Londonas	1 kaste N. 66	Izstrādājumi no alumīnija, 9,5 kg	66,82	„Merkur“ a/s
30	26674/35	50	801	„Nīdaros“	1935. g. 20./II	Kopenhāgenas	1 maiss N. 10	Pļavu zāļu sēklas, 41 kg	4,84	„Tekā“ a/s

Aizrādījums: Bez tam tānī pašā izsolē pārdos iepriekšējā izsolē nepārdotās pārcenotās preces: zīda kimono, vilnas teipiķi, stikla preces, ķīmiskus ražojumus, galanteriju, mākslīgs zīdu, sērskābo nātriju, alkoholiskus dzērienus un citas preces. 36956r

Rīgas muitnīca.

Pasta un telegrafa depart.

iegādās rakstiskā sacensībā:

1) š. g. 5. martā, plkst. 11,

41 gab. automobiļa riepas, 4 gab. zarnas 210x22,

2) š. g. 15. martā, plkst. 11,

4 gab. štampelmašīnas.

Drošības nauda 10 proc. no piedāvājuma vērtības jāņem maksā piedāvājumu iesniedzot. L 6000 36962
Tuvākas ziņas saimniecības pārvaldē, 58. istabā.

Dzelzceļu 1. ceļu iecirkņa priekšnieks

savā birojā Rīgas 1. stac.

izdos rakstiskā izsolē

š. g. 9. martā, plkst. 12:

- 1) mūrnieku un apmetēju darbus, drošības nauda Ls 200,—
- 2) podnieku darbus, drošības nauda Ls 150,—
- 3) asfaltēšanas darbus, drošības nauda Ls 300,—

š. g. 11. martā, plkst. 12:

- 1) namdaru darbus, drošības nauda Ls 200,—
- 2) jumīku un skārnieku darbus, drošības nauda Ls 200,—
- 3) zemes un bruģēšanas darbus, drošības nauda Ls 400,—

Tuvākas ziņas iecirkņa birojā, darba laikā. L 5986 36963

Dzelzceļu 11. ceļu iecirkņa kantori

Jelgavā 2, 2. mājā, 1937. g. 8. martā, plkst. 12,

izdos jauktā izsolē

- 1) podnieku un ar tiem saistītus apmetuma darbus, drošības nauda Ls 100,—
- 2) krāsotāju un ar tiem saistītus apmetumu darbus, drošības nauda Ls 200,—
- 3) namdaru darbus, drošības nauda Ls 150,—

Uz krāsotāju darbiem jāiesniedz Nodokļu departamenta apliecinājums par nodokļu nomaksu. L 5989 36964
Tuvākas ziņas iecirkņa birojā, darba laikā.

Ludzas pilsētas valde

paziņo, ka ar viņas 1937. g. 26. janvāra lēmumu, kas, saskaņā ar Pilsētu pašvaldības likuma 35. p., stājies spēkā,

Ludzā pārdēvētas šādas ielas:

- 1) Krāsu iela par Pulkveža Kalpaka ielu,
- 2) Kuļņevas iela par Pulkveža Briēža ielu,
- 3) Dāru šķ. iela no Rēzeknes ielas līdz ezeram par Cēsu ielu,
- 4) Sinagogas iela pievienota Vienības ielai,
- 5) Pliņķas iela no Brīvības bulvāra līdz pilsētas administratīvām robežām, kas iet uz Rēzekni, pievienota Brīvības bulvarim,
- 6) priekšpilsēta „Pliņķa“ pievienota „Rietumu“ priekšpilsētai,
- 7) iela, kas iet no Brīvības bulvāra uz Runtortu, nosaukta par Krāslavas ielu, un
- 8) iela, kas iet no Brīvības bulvāra caur Putana zemes gabalu, nosaukta par Durbes ielu.

Pilsētas galva J. Rudovičs.
Sekretārs-grāmatvedis J. Stucers.

Baldones virsmežniecība

š. g. 18. martā, plkst. 12, virsmežniecības kanceļejā, mutiskā izsolē pārdos

saimnieciskā kārtā sagatavotu celmu malku

2. iec. mežniec. 12 vienības, vērtībā no Ls 15,— līdz Ls 108,—
Celmu malku pārdos saskaņā ar mežu un meža materiālu pārdošanas likumu un apstiprinātiem nosacījumiem.

Virsmežniecība patur tiesību izsludinātās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem. 37086
Baldones virsmežniecība.

Rendas virsmežniecība

1937. g. 16. martā, plkst. 13, virsmežniecības kanceļejā, Rendas pagasta Mežmuižā, mutiskā izsolē iznomās

zvejas tiesības uz 3 gadiem,

no 1937. g. 23. aprīļa, 2. Rendas iec. mežniecībā, Rendas pagastā esošos ezeros:

Ezeru nosaukums	Platība ha	Noteiktā noma gadā Ls
Slūjas	58,80	50,—
Zilona	16,70	50,—
Zāļu	2,60	20,—
Sānu	1,50	20,—

Izolē pielaidīs personas, kas ievāks komisijai drošības naudu gada nomas apmērā. Pēc nosolīšanas drošības raudī jāpapildina līdz piedāvātās gada nomas summas.

Zvejas tiesības iznomās saskaņā ar zemkopības ministra apstiprinātiem nosacījumiem.

Virsmežniecība patur tiesību izsludinātās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem.

Tuvākas ziņas virsmežniecības kanceļejā un pie 2. Rendas iec. mežziņa. 37087
Rendas virsmežniecība.

Viļēnu pagastam,

Rēzeknes apr., vajadzīgs

Rikavas rajona ārsts.

Pienems 1937. g. 9. martā, plkst. 14, pagasta namā. Darbības rajons ar 3000 iedzīvotājiem. Alga pēc Tautas labklājības ministrijas noteikumiem. Brīvs dzīvoklis ar apkurināšanu un apgaismošanu. Tuvākā dzelzceļa stacija — Viļēni. Ārstus, kas vēlētos šo vietu pieņemt, lūdz iesniegt pagasta valdei līdz š. g. 8. martam ar Ls 2,— zīmogrodevu apmaksātu lūgumu līdz ar vajadzīgiem dokumentiem. **Vēlama personīga ierakšana.** 37094g

Pag. vecākais L. Mazurs.
Darbvedis J. Grasbergs.

Rīgas pilsētas aizgādības valde izsludina par nederīgām nozaudētās šīs valdes darba nod. izdotās darba grāmatas: 1) R. № 167872 168646, kas 1934. g. 9. augustā izdota Julijam Berčam; 2) R. № 129396/131955 — 1932. g. 23. jūlijā Aleksandram Deigelim; 3) R. № 62532/64963 — 1932. g. 16. jūnijā Lizetei-Elfrīdei Vīgrīzei; 4) R. № 120881/113642 — 1932. g. 2. jūlijā Lūcijai-Olgai Lagzdīņai; 5) R. № 54179/49701 — 1932. g. 15. jūnijā Almai-Emīlijai Eišenijai Indāns; 6) R. № 76030/36532 — 1932. g. 21. jūnijā Hermanim Boronovskim; 7) R. № 159783/131042 — 1934. g. 9. janvārī Aloisam Romanovskim; 8) R. № 43263/317178 — 1932. g. 14. jūnijā Vladimīram Kucepalovam; 9) 356. darba grāmatu, ko Mangaju pag. valde 1932. g. 18. oktobrī izdevusi Jānim-Arnoldam Goldberģim un 10) 451. darba grāmatu, ko Lutriņu pag. valde 1932. g. 16. jūnijā izdevusi Viktoram Markulam.

Rīgas prefektūras ārējā nodāja izsludina par nederīgām nozaudētās šīs prefektūras 1936. g. 3. augustā Robertam Verovam izdotos automobiļa 2492. skārda numurus un 1936. g. 24. augustā izdotos automobiļa 3376. skārda numurus. 36951z

Rīgas pref. 8. iec. priekšnieks izsludina par nederīgu karaklaus. 17625. apliecinību, ko Valkas kara apr. priekšn. 1924. g. 11. dec. izdevis Osvaldam Celmiņam.

Rīgas pref. 10. iec. priekšnieks izsludina par nederīgu nozaudēto 118. ieroču atļauju, ko viņš 1935. g. 23. maijā izdevis Jānim Poginam. 36692z

Rīgas apr. polic. 2. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto 118. ieroču atļauju, ko viņš 1935. g. 23. maijā izdevis Jānim Poginam. 36692z

Jēkabpils apr. priekšnieks izsludina par nederīgu nozaudēto Ermanim Rešavskim izdotu 1934. gada 10. janvārī 8. ieroču atļauju. 36932z

Ventspils pilsētas valde izslud. par nederīgu 56151/1851. darba grāmatu, ko Kuldīgas pilsētas valde 1932. g. 21. jūnijā izdevusi Vīhelmīnei Zvirgzds. 36264z

Viļrižu pasta un telegr. kantoris izslud. par ned. nozaud. radiofona abon. 64. atļauju, kas izd. Alfredam Apinam, dzīv. Lēdurgas pag. Kalnmudurgās. L 5995

Rītes pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās: 1) kumēļa reģistrac. 404. zīmi, ko šī pag. valde 1934. g. 22. novembrī izdevusi Ermīnei Kolkpaks un 2) darba grāmatu ser. V. 26143/363, ko 1932. g. 27. jūnijā Veepebalgas pag. valde izdevusi Livijai-Edei Sotoks. 36371z

Dažādi sludinājumi.

Apdrošināšanas un transporta akc. sab.

„LATVIJA“ kārtējo pilno akcionāru sapulci

noturēs 1937. gada 16. martā, plkst. 14, Rīgā, Teātra ielā 9.

Darba kārtība:

- 1) Sapulces darbinieku vēlēšana;
- 2) 1936. g. pārskata pieņemšana;
- 3) 1937. g. budžets;
- 4) statutu grozījumi;
- 5) vēlēšanas;
- 6) dažādi jautājumi un priekšlikumi.

Valde. 36968g

Rīgas vācu pilsoņu biedrība

sasauc

gadskārtējo biedru pilno sapulci

1937. g. 20. martā, plkst. 19, biedrības telpās, L. Kēniņu ielā 30.

Dienas kārtība:

- 1) 1936. gada pārskats;
- 2) norēķins par 1936. gadu;
- 3) revīzijas komisijas ziņojums;
- 4) valdes atbrīvošana no atbildības;
- 5) 1937. gada budžets;
- 6) biedru naudas apmēra noteikšana;
- 7) priekšlikumi;
- 8) vēlēšanas;
- 9) senioru iecelšana;
- 10) ziņojumi.

Valde. 36969g
Rīgas vācu pilsoņu biedrība.

Biedrības

„Mākslas amatnieku biedr.“

likvidācijas komisija uzaicina visus šīs biedrības mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētās personas pieteikt un iesniegt prasības likvidācijas komisijai Rīgā, Baznīcas ielā 37, 15. dz. 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstnesī“.

Šinī laikā nepieteiktās tiesības un prasījumus atzīs par spēku zaudējušiem, bet par biedrības mantas slēpšanu draud likumīga atbildība. 36942z
Rīgā, 1937. g. 23. februārī.
Likv. kom. priekšs. A. Brastiņš

Baltijas kontroles akc. sab.

valde paziņo visiem akcionāriem, ka 1937. gada 22. martā, plkst. 17, Rīgā, L. Miesnieku ielā 1, valdes telpās, tiek saaukta

kārtējā vispārējā akcionāru sapulce.

Dienas kārtība:

- 1) Sapulces darbinieku vēlēšana;
- 2) valdes ziņojums;
- 3) revīzijas komisijas ziņojums;
- 4) 1936. gada pārskata un bilances apstiprināšana;
- 5) 1937. g. budžeta apstiprināšana;
- 6) valdes un revīzijas komisijas locekļu un visu kandidātu vēlēšanas;
- 7) dažādi jautājumi.

Akcionāriem, kas vēlas piedalīties sapulcē, saskaņā ar sabiedrības statutu 49. p., jāpateic rakstiski ne vēlāk kā 7 dienas pirms sapulces.

Valde. 37107g

Triķātas ev.-lut. draudzes padomes

1937. g